

తెలుగులో
వెలువదుతున్న
ఎక్కు హస్య
మాన పత్రిక

వృందావనం

సంపూర్ణ హస్య మాన పత్రిక

జూలై-2021
వెల: రూ.20

పన్ చదార చిలుకలు

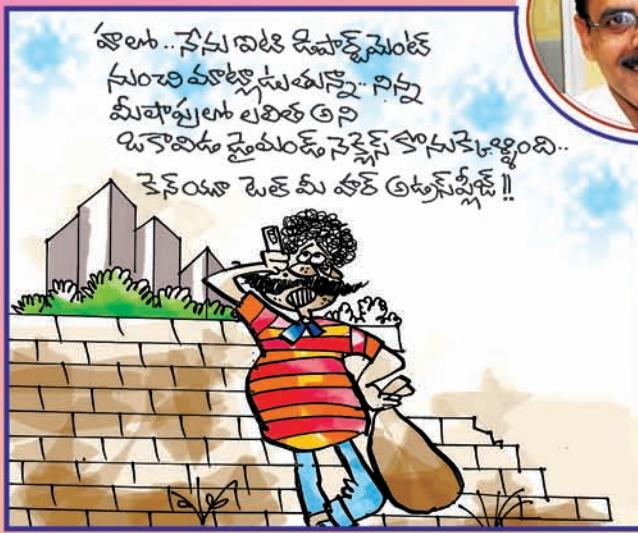
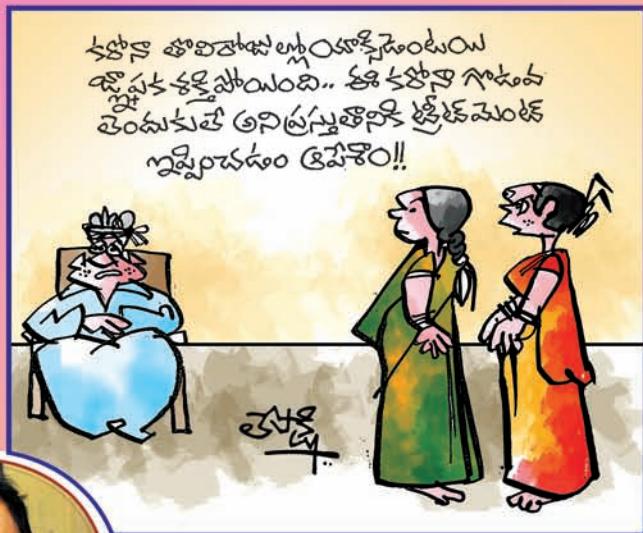
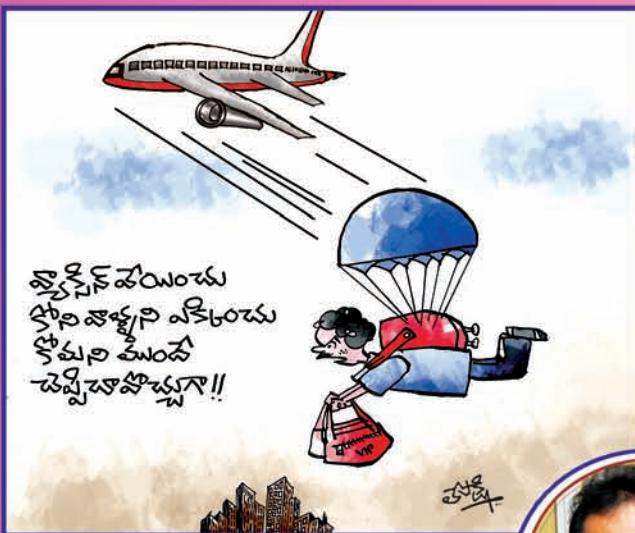
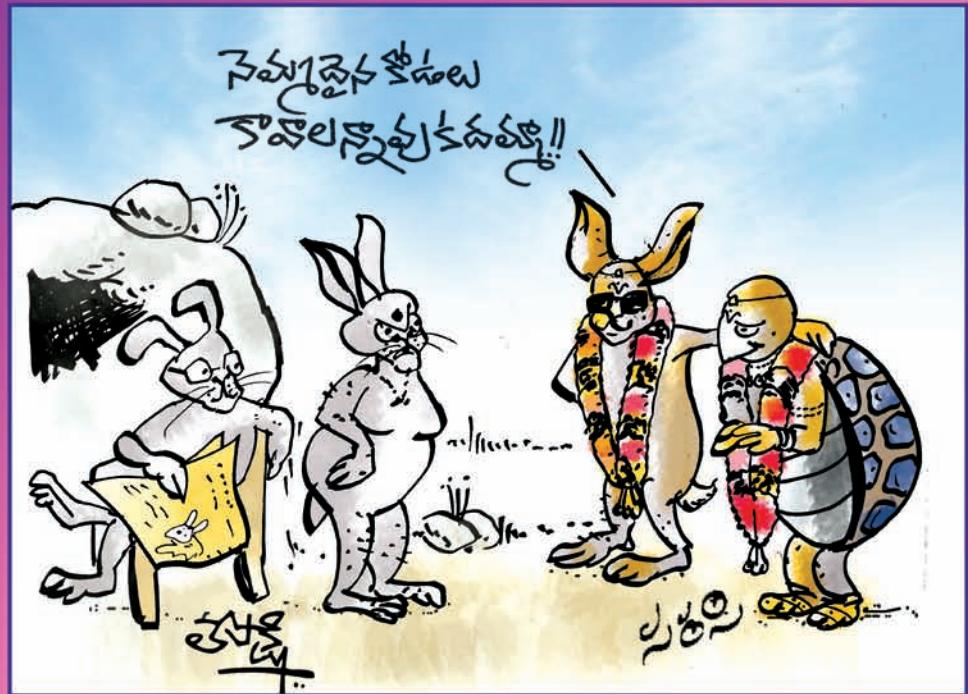
విచిత్ర విందు

లాఫ్ లైన్స్

ట్రై ట్రై ట్రై ట్రై

ప్రమాద

శ్రీ...సాహందంగా...

పోస్యానందం అభిమానులకు...
అప్పులకు... పోస్యాప్రియులకు
పోస్యాభివందనాలు.

ఈ మధ్య మనకి బాగా అలవడిన ఒక గుణం-జీవకారుణ్యం.

ఇది మంచి గుణమే కానీ ఆ కారుణ్యం సాటి మనుషులపై చూపించక పోవటమే బాధాకరమైన విషయం.

ముఖ్యంగా 'నేడు' కుక్కలకి ఇస్తున్న ప్రొఫెసర్లుత మరీ మితిమీరి పోతున్నది. వాటి ఆలనా పాలనా కోసం వేలకు వేలు వెచ్చిస్తున్న ఈ మహానుభావులు, జన్మకారుణ్యంపై దృష్టి సారించటం లేదు. జన్మనిచ్చిన తల్లి దండ్రులను వ్యధాత్రమూల్లో చేర్చించేసి, ఓ కుక్కను పెంచు కుంటూ, వాటి సంరక్షణ కోసం ఒక కేర్రటేకర్ ని నియమించుకుని, ఎంతో కాలాన్ని డబ్బుని వెచ్చిస్తూ కాలం గడువుతున్నారు ఈ సోకాల్లో కారుణ్యమూర్తులు. జంతువులని పెంచడం తప్పని నేనటం లేదు... కానీ మనమీ రోజు ఇలా ఉన్నందుకు కారకులైనవారిని నిర్దిష్టం చేస్తూ... వారికింద 'వేలకి వేలు' ఖర్చు చేస్తున్నాం అని గర్వపడే వారిగర్వం నిరర్థకం! ఎంతోమంది 'సహయం' కోసం అలమటించేవారిని ఒక కంట కనిపెడితే... వారికి ఒక పూట తిండి పెడితే... ఆ కుక్కకి వాడే 'పొంపూ' ఖర్చు కూడా అవడు. జంతువుల పట్ల కారుణ్యమే కాకుండా సాటి మనిషి పట్ల కూడా మానవత్వం చూపిద్దాం! అందరూ ఆనందంగా... ఆర్గ్యంగా ఉండాలని కోరుకుంటూ...

Ramu G.

గమనిక:

ఈ పత్రికలో ప్రచురింపబడే వ్యంగ్య, పోస్య రచనలు, కార్పూస్సు కేవలం పోస్యం కోసం ప్రచురించినవి మాత్రమే. ఏ వ్యక్తిని గాని, సంస్కారిని గాని కించపరచాలన్నది మా అభిమతం కాదు. ఈ పత్రికలో ప్రచురించిన రచనలన్నీ ఆయా రచయితల వ్యుతిగత అభిప్రాయాలు మాత్రమే.

ప్రశ్నపై బిలుపుకి... అశ్వపై బిలుపై...

హస్యానండమ

మంపూర్ణపోస్య పత్రిక

జూలై-2021

19వ సంవత్సరం ♦ 205 వ సంచిక

సంపాదకులు: రాము.పి

Publisher & Editor-Ramu. P

Full Pillar- Bnim

Well Wishers:

Tanikella Bharani

Dr.Sudarsan

K.V.V.Satyanarayana

Mallik, Sanku

ముఖుచిత్రం: రాజీఫాన్ కార్పూన్: కృష్ణ

D.J.P:

P. Ramalakshmi, 9440304993

Perpetuals:

A.Dayakar, Lepakshi, Bannu, Bachi, Krishna, Nagisetty, Nagraj, Venkat.

సంవత్సర చందా- రూ.300/- (పోస్ట్ చార్జ్ లతో)

2 సంవత్సరాల చందా- రూ.500/- (పోస్ట్ చార్జ్ లతో)

జీవిత చందా- రూ.5000/-లు

Editorial Office:

HASYANANDAM

8-215/4, Near Ramalayam,

Po: YERRABALEM-522 503

Mangalagiri Mandal, Guntur dist.

Ph : 9849630637

Hyderabad & Secunderabad Distributors:

M.Panduranga, Risingsun News Agency

Abids, Hyderabad.

Cell. 9666680857.

ఎక్కువెక్కుత ఏ ఏ నల్చులున్నయో...

కథలు

నారికేళి	'భారద్వాజ'	-16
కొత్తమీర కట్ట	ఆర్.సి.కృష్ణ స్పూమి రాజు	-22
దయ్యాపాఖ్యానం	దంతులూరి వర్మ	-28
బాన్ అన్వైన్ మీటింగ్	డా॥ డి.ఎన్.వి. రామశర్మ	-34
గుబులు కుమారి	కోనే నాగవెంకట ఆంజనేయులు	-37
శకునాల శంకరాప్రు	బుద్ధవరపు కామేశ్వరరావు	-40
పెళ్ళి బాగోతం	భాగవతుల భారతి	-44

సీరియల్స్

లక్ష్మిఘోలో	జి.రవికిరణ్	-10
విచిత్ర విందు	పుట్టగుంట సరేష్ కుమార్	-18
జిందు చందు-నప్పులవిందు	కండ్లకుంట శర్తెచంద్ర	-46

శ్రీ అన్నపురస్కారావు స్నిగ్ధ కార్యాన్ పాశిటీ ఫలితాలు-14

శీర్షికలు

ఈ నెల ప్రోత్సాహక బహుమతులు	-5	
'పన్'చదార చిలుకలు	శంకర్నారాయణ	-9
తర్వారావు కథలు	గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి	-21
ఫన్సపంచ	గుండు సుదర్శన్	-26
నెలనెలా నప్పుల వెన్నెల		-32
మాటల్చేవే...		-45
చాపు ప్రేమ	దయాకర్	-50

లాఫ్ట్‌లైన్ - కండ్లకుంట శర్తెచంద్ర

కథలకు బొమ్మలు: ఉత్తమ్, కృష్ణ, దయాకర్, వెంకట్, హరగోపాల్, విశ్వాస్, సంగ్రామ్.

జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

పోస్యానందం ఆట్టీయులు
మా శ్రేయోభిలాషి
శ్రీ తనికెళ్ళ భరణి గాలికి
జన్మదిన శుభాకాంక్షలు
తెలుగు కార్యానిస్టుల పండగకి తోరణంగా
విరాజిల్లటూ శోభలు కురిపిస్తున్న మా
సత్కూర్చారుతి **శ్రీ సత్యనారాయణ గాలికి**
జన్మదిన శుభాకాంక్షలు

ఈ సంచికలో కార్యానిస్టులు

- ◆ ఉత్తమ్
- ◆ బాది
- ◆ కృష్ణ
- ◆ హరగోపాల్
- ◆ దయాకర్
- ◆ చక్కవల్
- ◆ రామ్ సేపు
- ◆ ఎన్.థిరజ
- ◆ సేభార్
- ◆ అత్తలూల
- ◆ పూర్ణ
- ◆ శర్ట్
- ◆ మాంట్‌క్రిస్టీ
- ◆ బండి రట్టిందర్
- ◆ పుష్టి
- ◆ వందన శ్రీసివాస్
- ◆ రఘు
- ◆ ఎమ్.ఎరవుాఫ్
- ◆ అయ్యప్ప
- ◆ శ్రీకర్
- ◆ శ్రీలోహన్
- ◆ టి.ఆర్.బాబు
- ◆ దొరస్తి
- ◆ ప్రేము
- ◆ సంబంది
- ◆ తోపల్లి ఆనంద్
- ◆ వడ్డెపల్లి వెంకట్టేవ్
- ◆ పడ్డ
- ◆ దాన్
- ◆ నాథ్
- ◆ పైక్ సుభాసి
- ◆ జె.ఎన్.ఎమ్.
- ◆ నూతి
- ◆ టి.భాస్కర్
- ◆ సునీల్
- ◆ వినోద్
- ◆ నాగిశేట్టి
- ◆ వి.నారాయణ్
- ◆ జాకీర్
- ◆ డి.శంకర్
- ◆ కన్నాజిరావు
- ◆ కాజ ప్రసాద్
- ◆ శ్రీ
- ◆ సి.ఎన్.కె.
- ◆ పూర్ణ
- ◆ పెండెల

ఈ నెల ప్రోత్సాహక బహుమతులు

ది బెస్ట్ కార్యాన్ ఆఫ్ ది మంట ! / ప్రోత్సాహక బహుమతి: రూ. 1000/-

మన కార్యానిస్ట్లలను ప్రోత్సాహించాలనే సదుదేశంతో
కార్యాన్ ఇస్టులు శ్రీ కె.వి.వి.సత్యనారాయణగారు ప్రతి నెలా హస్తానందంకు వస్తున
కార్యాన్లలలోంచి ఒక మంచి కార్యాన్కి రూ. 1000/-లు బహుమతిగా ఇస్తున్నారు.

ఈ నెల బెస్ట్ కార్యానిస్ట్ - ఎన్. భీరజ

కార్యాన్ 51 వ పేజీలో

కార్యాన్నని ప్రాణంగా ప్రేమించిన శ్రీమతి వాగ్దేవి జ్ఞాపకార్థం
కార్యాన్ కళని ఆరాధిస్తున్న కార్యానిస్ట్లకు వాగ్దేవి పురస్కారం-
ప్రతినెలా ఒక కార్యానిస్ట్కి 1000 రూపాయలు & ప్రశంసాపత్రం
శ్రీ వాగ్దేవి విషేష్యరరావు గారు అందజేస్తున్నారు.

ఈ నెల పురస్కార గ్రహి - కామేష్

కార్యానిస్ట్ శ్రీ జె.ఎన్.ఆర్.

(జె.శ్రీరామచంద్రమూర్తి గారు)

వారి తల్లి దండ్రుల

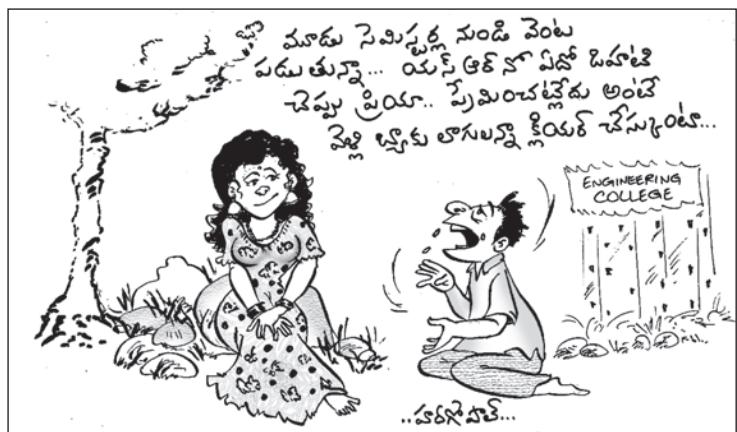
జ్ఞాపకార్థం కార్యానిస్ట్లను

ప్రోత్సాహించాలని హస్తానందంకు

వచ్చిన కార్యాన్లోంచి ఒక మంచి కార్యాన్కి

ప్రతినెలా 500 రూపాయలు బహుమతిగా

ఇస్తున్నారు.

కార్యానిస్ట్లపై ప్రేమతో,
వాత్సల్యంతో

శ్రీకృష్ణసుందరేశయ్,

శ్రీమతి సత్యవతి (కొవూరు) వార్లు

కార్యానిస్ట్లను ప్రోత్సాహించాలనే సదుదేశంతో

హస్తానందంకు వచ్చిన కార్యాన్లోంచి

ఒక మంచి కార్యాన్కి

ప్రతినెలా 500 రూపాయలు బహుమతిగా

ఇస్తున్నారు.

◆ బి.ఎమ్.పి.సింగ్, విజయవాడ

కంటికి కానరాని ఓ ‘క్రిమి’నల్ వల్ల నేడు నలు వైపులా అలుముకున్న ‘కరోనా కారు చీకటిని’ చీల్చి, పారకుల వాకిట వెలుగులు నింపే నవ్వుల దివ్యేల సమాహరం...హోస్యానందం’. మసకబారిన మనసు లకూ ఆరోగ్యకరంగా ఆనందాన్నందించే ఓ ‘హ్యోఫీ శానిటైజర్’గా కూడా మారింది ఇది. ప్రస్తుతం హ్యోండ్ వాష్టీలతో మనిషికి కేవలం ఓ రెండు నిమిషాలే రక్షణ. కానీ హోస్యానందం అందించే ‘మైండ్ డావ్ష్-తో’ 30 రోజులు గ్యారంటీగా రక్షణ! ‘ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం’ అయితే... ‘హోస్యానందమే’ అస్సులైన ఆరోగ్యం. రోజుకా దేశవ్యాప్తంగా, రాష్ట్రవ్యాప్తంగా నవోదయ్యే కరోనా కేసుల స్టోర్సు, మరణాల జోరు వంటి విపాదకరమైన వార్తల్ని టీవీల్లో విని, వినీ విసిగిపోతున్న మాకు ‘హోస్యా నందం’ అక్కరాల మాటల్లో చెప్పలేనంతా ఆనందాన్ని ‘పంచ్తునే’, పలుబాధలతో ఒరువ్వేక్క గుండెల భారాన్ని తగ్గించే మాసపత్రిక ‘హోస్యానందం’ ఓ మానస పుత్రి కగా కూడా మా ‘అభిమాన పత్రిక’ అని తెలియజేయుటకు ఆనందిస్తు న్నాను. హోస్యానందం ఇలాగే సర్వదా...హృద్యమరన్గా, గ్లామరన్గా ఓ నూతన్ గ్రామర్తో ముందుకు సాగాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

◆ హెచ్. ప్రమీలారాణి, బెంగళూరు

జూన్ హోస్యానందం అద్యుతంగా ఉంది. ముఖ్యంగా ముఖచిత్రం చాలా బాగుంది. హోయ్...సానందంగా నుండి మా హితార్థం జారీ చేసిన ప్రకటన వరకు పత్రిక రూపకల్పన బాగుంది, అన్ని పేజీలు ఆకట్టుకున్నాయి. గుండు సుదర్శన్ గారి పంచ సమాధానాల్లో ‘ఫెళ్లు’ ఎవరు నవ్వగలరో చెప్పిన తీరు బాగుంది. ఆయన లొక్కనికి జోవోర్లు.

◆ ఆర్.నారాయణరావు, కోరుట్లు

హోస్యానందం... మా అందరి ఆనందాలను పెంచుతున్న దివోషధం. ఎలాంటి అభ్యంతరకరమైన హోస్యానంద లేకుండా వెలువడుతున్నందుకు హోస్యానంద మంటే మాకు ఇష్టం. జూన్ సంచికలో ప్రచురించిన ముళ్ళపూడివారి హోస్యా కథల పోటీలో గెలుపొందిన 15 కథలను ఒకే సంచికలో ఇష్టంగం బావుంది. సంపాదకులు చెప్పినట్లు ఆ కథలకు మరింత అందాన్ని సంతరింపజేసాయి బ్లౌం గారి బొమ్మలు. మా హితార్థం జారీ చేసిన ప్రకటనకర్త - శ్రీ సత్యనారాయణగారికి కృతజ్ఞతలు. మీకు అభిందనలు.

◆ పద్మకమారి వేజెష్ట్, గూడూరు.

తెలుగువారి ఏకైక హోస్యా పత్రిక హోస్యానందం. మా కుటుంబానికి నచ్చిన ఏకైక పత్రిక హోస్యానందం. ఈ కరోనా కాలంలో మాకు తోడు నిలిచిన పత్రిక - హోస్యానందం... అందరూ ఆనందంగా, ఆరోగ్యంగా ఉండాలని కోరుకుంటున్న పత్రిక... మా అభిమాన పత్రిక హోస్యానందం పది కాలాల పాటు ఇలానే వర్ధిల్లాలని మనసారా కోరుకుంటున్నాం.

◆ హెచ్. కృష్ణకుమారి, హైదరాబాద్

జూన్ హోస్యానందంలో ఎడిటర్ గారు చెప్పినట్లు... దైర్యంగా ఉండి, మంచి వ్యాపాకాలతో బిటీగా ఉంటూ, హోయ్గా సవ్వుతూ ఇమూనిటిని పెంచుకుంటూ కరోనాని జయిధ్యాం’ అన్నమాటలు మంచి స్వాస్తి దాయకం! ఈ సంచికలో సుదర్శన్ గారి ‘ఫన్సిపంచ్’ ఆయన వాక్యాతు ర్యానికి నిదర్శనం. మీ శ్రద్ధ ప్రతి పేజీలో కనిపిస్తుంది. పత్రిక మా నవ్వుల పుత్రికగా మారిపోయిందంటే నమ్మంది!

వచ్చే సంచిక... అంటే...
ఆగష్టు, 2021 హోస్యానందం
ప్రముఖ కార్పూనిష్ట్, సినీ దర్జకులు
శ్రీగాంధీగారి ప్రత్యేక సంచికగా
రూపుదిద్దుకుంటుంది...
ఆయన కలం పకపకల...
కుంచె కితకితల విన్యాసాలను
హోస్యానందం
ఆగష్టులో ఆవిష్కరిస్తోంది.

పోస్టోనందం సాజన్యంతో కార్యాన్ పోటీలు

శ్రీమతి అస్సం భాగ్యవతి స్నారక వురస్సారం

ప్రముఖ కార్యానిస్ట్ శ్రీబాచిగారు,
తమ తల్లిగారు శ్రీమతి అస్సం భాగ్యవతి(బాచి)గారి
స్నారకార్థం ఈ కార్యాన్ పోటీలు
నిర్వహిస్తున్నారు.

మొదటి బహుమతి

రూ. 5000/-లు + మెమెంటో + సర్టిఫికేట్

రెండవ బహుమతి **రూ. 3000/-లు + సర్టిఫికేట్**

మూడవ బహుమతి **రూ. 2000/-లు + సర్టిఫికేట్**

పాల్గొన్నవారందలకీ సర్టిఫికేట్లు.

పోస్టోబిమాని, కార్యానిస్ట్లులు
శ్రీఎస్.వి.రమణ,(పైదరాబాద్)గారు తమ తల్లిదండ్రులు
శ్రీసోమయ్యాజుల శివరామయ్య, శ్రీమతి హైమవతి గార్ల
స్నారకార్థం ఈ కార్యాన్ పోటీలు నిర్వహిస్తున్నారు.

మొదటి బహుమతి- **రూ. 2500/-**

రెండవ బహుమతి- **రూ. 1500/-**

మూడవ బహుమతి- **రూ. 1000/-**

ఒక ప్రముఖ కార్యానిస్ట్కి సన్మానం

ముఖ్య గమనిక:

♦ ఈ కింది మెయిల్ కీ కార్యాన్స్ పంపవలెను!

sreedhar.annam@yahoo.in

♦ రెండు పోటీలకు విడివిడిగా కార్యాన్స్ పంపవలెను.

కరోనా లాక్డౌన్ వలన బహుమతి ప్రదానిస్తువ సభ ఏప్పుడు నిర్వహించేటి అగస్టు పోస్టోనందం సంచికలో తెలియజేస్తాం!

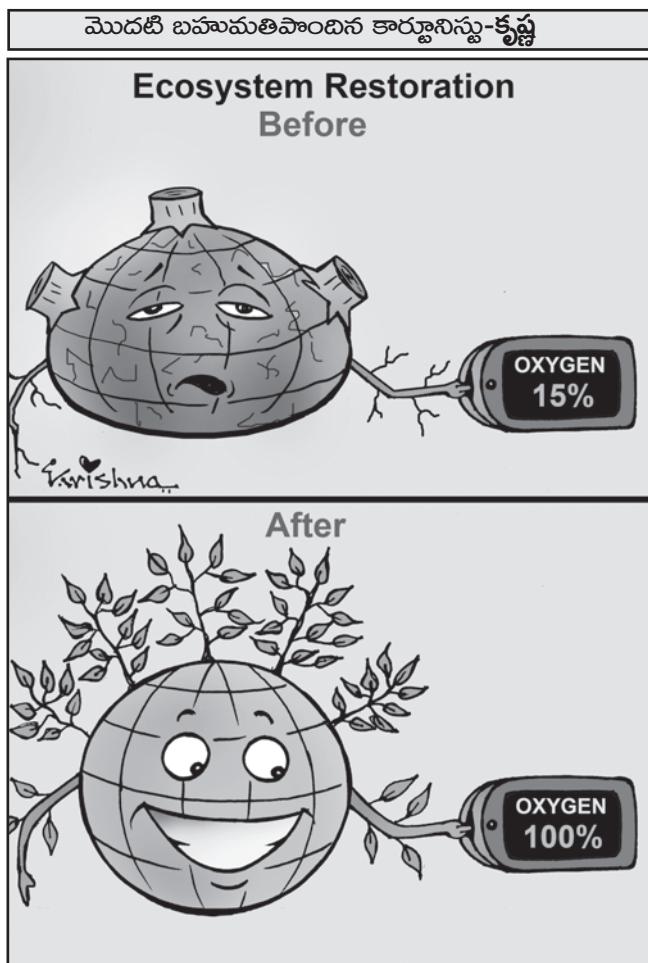
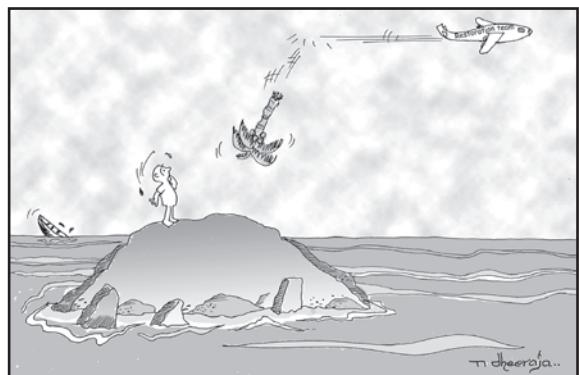
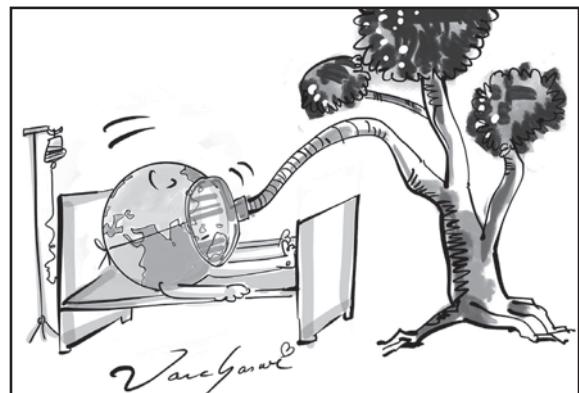
కార్యాన్స్ చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ : 20-07-2021

కార్యాన్ వాచ్ మ్యాగజైన్ మరియు
ఛత్రీస్ గర్ పర్యావరణ పరిరక్షణ బోర్డు సంయుక్తంగా
నిర్వహించిన 'పర్యావరణ వ్యవస్థ పునర్దరణ' పై
జాతీయ స్థాయి కార్యాన్ల పోటీలో బహుమతులు
గెలుచుకున్న మన తెలుగు కార్యానిస్టులు.

స్టేపర్ బహుమతులు పొందిన వారు-
నాగిశెట్టి, వర్ధన్స్, గుత్తుల శ్రీనివాసరావు, భీరజ

‘పన్’చదార చిలుకలు

‘హస్యబ్రహ్మ’ డా॥ శంకర్నారాయణ

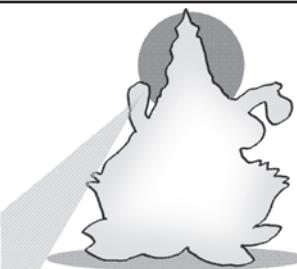
వెంకన్న గుండు బలం...
మనిషికి గుండె ‘బలం’!

ట్యూబులందు యూట్యూబులు వేరయా
విశ్వదాఖీరామ వినురవేమ!

GOOGLE

గూగుల్బ్రహ్మ,
గూగుల్ విష్టు,
గూగుల్ దేవో మహాశ్వరః,
గూగుల్ సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ
తప్యైతీ గూగుల్వే నమః!

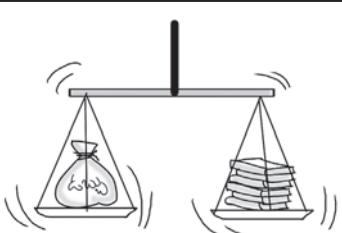
సరస్వతి కరుణిస్తేనే ‘పలుకు’బడి!

తుపాకి పట్టుకుంటే ‘గన్’దరగోళమే!

బడి అంటే
మేనేజ్మెంట్కి రా‘బడి’...
పిల్లలకు మొక్కు‘బడి’!

బిజీ చదువుల్లో అంతా ‘బిజి’నేస్తే!

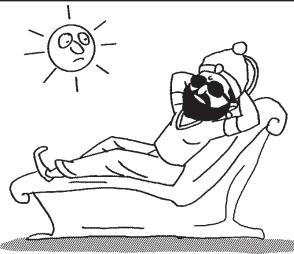
బెండ్ కాకతప్పనివాడు హజ్జెబెండ్!

ఏ టు జడ్ మధ్యలో ‘క్యూ’!

భార్య ‘శారీ’ అంటే...
భర్త ‘సారీ’ అంటాడు.

వందమంది కొడుకులున్నా...
‘పన్’తైట్ లేనివాడు ధృతరాప్పుడు!

చదువులు వచ్చిన వాళ్ళకే
‘చదివింపు’లు!

Cartoons: Ramseshu

“శ్రీఫోర్! మహేష్మకి ఫోన్ చేయు! చెబుతా!!” అంది స్వాతి.

“వాడు ఫోన్ చేసినా రాడు!” అన్నాడు.

“నీకు తెలియదు వస్తాడు! ఫోన్ చేయు!!” అంది స్వాతి.

అనుమానంగా చూసాడు కిపోర్.

“ఏదో మర్చిపోయినట్లు మగాళ్ళు నటిస్తారు. కాని ఆ అటాచ్ మెంట్సు వదులుకో లేరు. ఒకసారి కమిటయ్యాక కనెక్షన్ కట్ అవడం కష్టం. ప్రైమను నటించినా తర్వాత జీవించేస్తారు. ఆ తర్వాత మరో ప్రైమలో పడి దీన్ని మర్చిపోతారు... కాని అదే ప్రైమను మళ్ళీ గుర్తు చేస్తే తిరిగొస్తారు!” అంది స్వాతి.

స్వాతి వంక అభిమానంగా చూసాడు కిపోర్.

“ఇన్ని తెలివితేటలు నీకున్నాయ్ కాబట్టి నాకు ప్రాబ్లెమ్ లేదిక!” అన్నాడు కిపోర్.

“సరేగాని ఫోన్ చేసి మదాలన చచ్చిపోయిందని చెప్పు!” అంది స్వాతి.

“ఏంటీ!?” అని ఏదో అర్థమైనట్లు తలూ పాడు కిపోర్.

మహేష్మకు ఫోన్ చేసాడు కిపోర్.

“హలో మహేష్! ఎక్కడున్నావరా? ఎప్పటి

నుంచి ట్రై చేస్తున్నాం నీకు...”

“నేను ఇప్పుడే సిటీలో ఎంటర్యూ. వచ్చే స్తున్నా: ఏంటి విషయం?” అడిగాడు మహేష్.

“మదాలనస...” అని ఆగాడు కిపోర్.

“ఆ! మదాలన నీకు ఫోన్ చేసిందా ఏంటి? ఓ తెగ ఫోన్లు రెండు రోజులనుంచి... వారం రోజులు బిటీ అని చెప్పినా వదలదే!” అన్నాడు చిరాగ్గ మహేష్.

“నీకు ఇక ఫోన్ రాడులే. నీకే కాదు ఎవరికీ రాడు!” అన్నాడు కిపోర్.

జంతకు ముందు... మహేష్, కిపోర్ ఇద్దరు స్నేహితులు. ఒకే ఆఫీసు, ఒకే ఇల్లు. కానీ ఇద్దరి మనస్తత్వాలు వేరు వేరు. మహేష్ చాలా స్పీడు. కిపోర్ నెమ్ముదస్తుడు, భయస్తుడు కూడా! ఆఫీసులో బాసు పి.ఎ. అంటే ఇష్టం కానీ చెప్ప లేదు. కలల్లో అమెతో విహారిస్తుండం, కబుర్లు చెప్పడం లాంటివి చేస్తుంటాడు. మహేష్ అలా కాదు. రోజుకో అమ్మాయితో షికార్లు, కాలక్షేపలు చేస్తుంటాడు. తర్వాత...

“అదేంటీ ఫోన్ పోయిందా?” అడిగాడు మహేష్.

“నీయబ్బి! మదాలనే పోయింది!!” అన్నాడు కిపోర్.

“ఊరుకోరా!... ఫోన్ కొట్టేస్తున్నారు గాని... మదాలను ఎవరు కొట్టేస్తారు!” అన్నాడు మహేష్.

కిపోర్ తల పట్టుకున్నాడు.

స్వాతి ఫోన్ తీసుకుని - “మహేష్ మదాలన చనిపోయింది. మాదాపూర్ స్టౌర్ ఆస్పత్రిలో వుంది. వెంటనే రా!... ఎందుకులే గౌడ అను కుంటే రామాకు! మేము వాళ్ళ పేరంట్స్కి కబురు పెట్టం... వాళ్ళు దారిలో ఉన్నారు. కానేపట్లో వచ్చి తీసుకెళ్తారు.” అంది.

“అదేంటి చనిపోవడమేమిటి?... ఏం మాట్లాడుతున్నావ్?” అరిచాడు మహేష్.

“అవును! నీ ప్రైమ కిక్ ఎక్కువై తట్టుకోలేక చచ్చిపోయింది!” అంది స్వాతి కోపంగా.

“స్వాతి నిజం చెప్పు! కిపోర్కి ఫోనివ్వు” అన్నాడు మహేష్ తెస్సన్గా.

“టెస్సన్ పడకు!... అంతా అయిపోయింది. నీకే ప్రాబ్లెమ్ లేకుండా కిపోర్ ఇక్కడ మానేజ్ చేసాడు. వస్తే రా! లేకపోతే లేదు...” చెప్పి ఫోన్ పెట్టేసింది స్వాతి.

“అదేంటి?... రమ్మంటేనే రాడు వాడు... వద్దంటే వస్తాడా?” అడిగాడు కిపోర్.

“మీకు మా గురించి తెలియదు. కానీ మాకు మీ గురించి బాగా తెలుసు. వస్తాడు చూడు!” అంది స్వాతి.

కానేపటికి చెమటలు కక్కుతూ టెస్టోన్‌గా మహేష్ వచ్చాడు.

బయట కారులో కోమలి కూర్చుని ఉంది. రావడం రావడం కిషోర్‌ని పట్టుకుని-

“ఏమైందిరా!...మదాలన మదాలన నిజం గానే చనిపోయిందా?” అడిగాడు మహేష్.

“నువ్వు కాంటాక్ట్‌లో లేకపోవడం....|త్రై చేసినా నువ్వు రిజెక్షన్ చేయడంతో తట్టుకోలేక పాయిజన్ తీసుకుంది. డాక్టర్లు |త్రై చేసారు. బట్ నో యూఎస్. షై ఈస్ డెడ్” అన్నాడు డ్రమెటికల్గా కిషోర్.

“ఖ! ఈరోజు కూడా ఫోన్ చేసిందిరా. నేనే తీయలేదు. భీ ఐయామ్

ఎ కల్చరల్స్ బ్యాట్” అంటూ తల పట్టుకు న్నాడు మహేష్.

“సరేలే! అయిపోయినదానికి ఏం చేస్తాంలే!” అన్నాడు కిషోర్ స్వాతి వంక చూస్తూ.

“లేదురా! నాదే తప్పు... నేను నీకు ఎంపి సీలని ఎప్పుకూలు చెప్పాగాని....అసలు కోమలే నా వెంట పడింది. నేను కూడా టెంప్ట్ అయి పోయాను. కానీ మదాలన అంటే నాకిషుంరా. రియల్ ఐ లవ్ హర్ట్!” అంటూ ఏడవటం మొదలెట్టాడు మహేష్.

“చనిపోయింది కదా అని సింపతీ చూపించి డైలాగులు కొట్టుకు మహేష్. తనుంటే నువ్వు మాటల్లాడేవాడివా?... ఇంకో నాలుగురోజులు కోమలితోనే ఎంగేజ్ అయ్యేవాడివిగా. బతి కుంటే నువ్వేమైనా పెళ్లి చేసుకునేవాడివా?!” అంది స్వాతి.

“నువ్వు తిట్టడంతో తప్పులేదు స్వాతి. నాదే

తప్పు. కాని...మదాలన ఇలా ఎందుకు చేసింది? నా దగ్గరకు వచ్చి నా కాలర్ పట్టు కుని అడగొచ్చగా. నన్నాక చెంపదెబ్బ కొట్టి నిలిఫీయుచ్చగా!” అన్నాడు మహేష్ భాధగా.

వెంటనే మహేష్ చెంప పేలింది.

“అబ్బా!” అనుకుంటూ చూసిన మహేష్ ప్రాక్ అయ్యాడు.

ఎదురుగా మదాలన!

మహేష్ కాలర్ పట్టుకుంది.

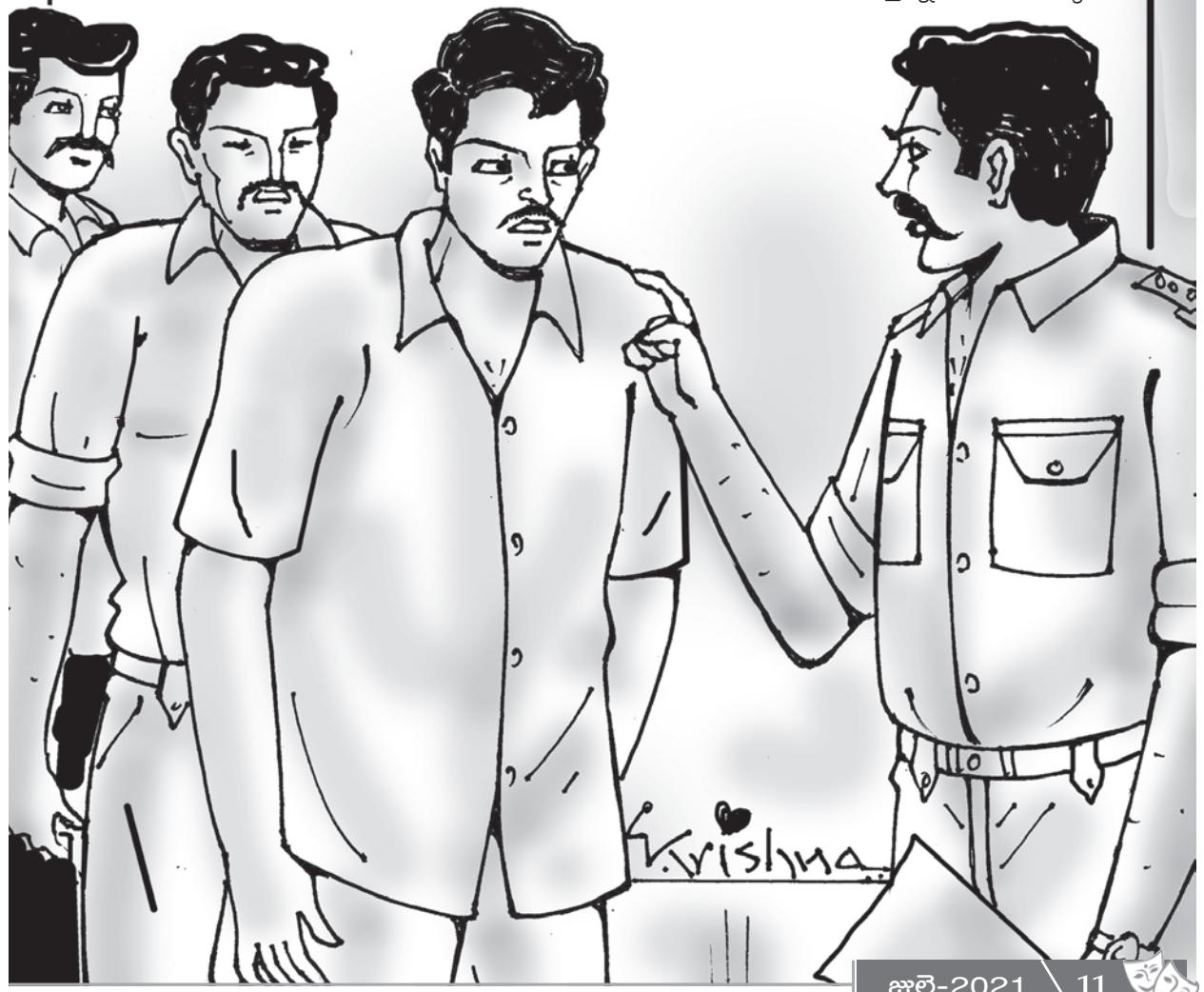
“చెప్పరా! నువ్వు నిజంగా నన్ను ప్రేమిస్తు న్నావా? ఎంజాయ్ చేసి వదిలేద్దామను కున్నావా. చెప్ప” అడిగింది.

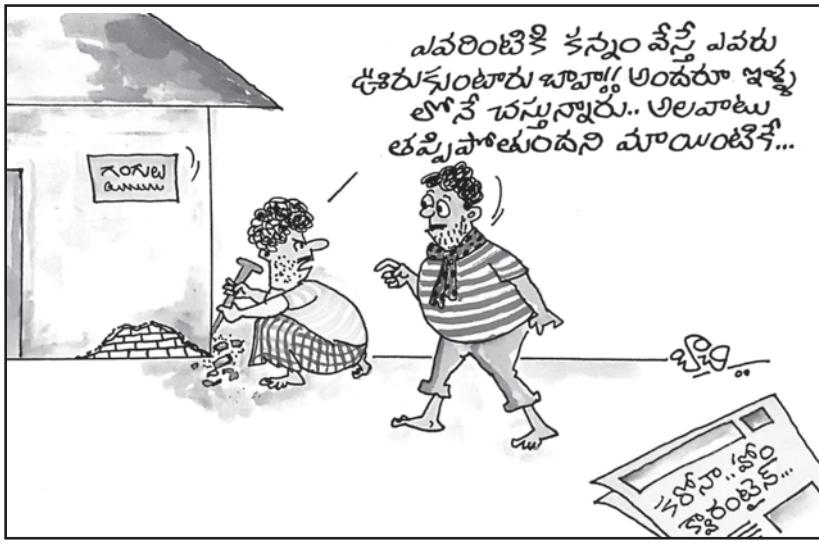
మహేష్ బిత్తరపోయి కిషోర్ వంక చూసాడు.

కిషోర్, స్వాతి నవ్వారు.

విషయం ఆర్థమైంది మహేష్కి.

“లేదు డార్లింగ్! నిజంగానే నిన్ను లవ్ చేస్తున్నా. విల్ యూ మ్యారీ మీ?”

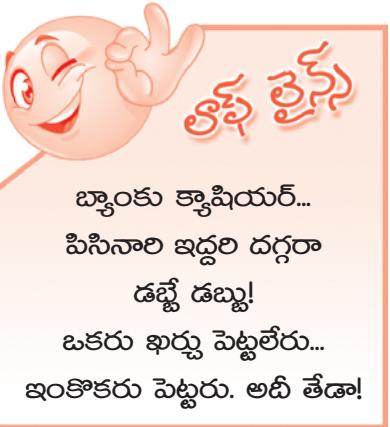
ఎవరింటికి కన్నం హిస్తే ఎవరు
ఉండున్నంటారు బ్యాస్! అందురూ ఇళ్ళ
లోనే చుస్తున్నారు.. లలహాటు
తప్పిపోటుందని మాయంటి...

అంటూ మోకాళ్ళ మీద కూర్చుని ప్రపాజ్ చేసాడు.

“మేం కూడా మనుషులమేరా! మీరు తిరిగి నట్టే మేము బయట తిరగాలనుకుంటాం... కాని మాకు అవకాశం ఉండదు... ఇద్దరు ముగ్గురు ఆడపిల్లలు తిరిగితే స్టేషన్ ఉంటుందా? ఎవరో ఒకరు తీసుకెళితే బాగుండు అనుకుంటాం... ఆ వాక్కాములో మీలాంటోళ్ళు ఎంటరైపోతారు... మేం ప్లాట్ అయిపోతాం. అది అవకాశంగా వాడుకోవాలని మీరు చూస్తారు... మేము మాత్రం మీరే లైఫ్ అనుకుంటాం. పైఫ్ అవాలనుకుంటాం... మీరు మాత్రం...” కోపంగా చూసింది మధాలన.

“ఇంకేం చెప్పకు. మనం పెళ్లి చేసుకుండాం. పీజీ” అడిగాడు మహేష్.

“వాట్ అబోట్ మీ?!?” కోమలి స్వరం కఠినంగా వినపడింది.

అందరూ అటువైపు తిరిగారు.

కోమలికిం చెప్పాలో ఎవరికి అర్థం కాలేదు మహేష్తో సహా.

వాళ్ళు చెప్పుకపోయినా కోమలికి పరిస్థితి అర్థం అయింది. కోపంగా పెళ్లిపోయింది.

“అరేయ్! చతుర్యేదికి చెప్పి నేను కన్నిస్ చేస్తాలీ!” అభయమిచ్చాడు కిషోర్.

మహేష్ రిలాక్స్ గా ఫీలయాడు.

“ఇంకేంచి మరి... కెఫ్ఫెసీకి వెళ్డామా.... ఆకలేస్తుంది!” అంది స్వాతి.

“దేవ్యడా!” అంటూ పదండి అంటూ సైగచేసాడు కిషోర్.

◆ ◆ ◆

నలుగురూ ఆఫీసుకు చేరుకున్నారు.

వెళ్ళగానే ప్రసాద్ కబురు కిషోర్కి.

“సార్! పిలిచారంట...” అడిగాడు కిషోర్.

“ఏమయ్యా!... ఇది ఆఫీసు అనుకుంటున్నారా? బృందావనం గార్డెన్ అనుకుంటున్నారా? ఎవడికి వాడు ప్రేమయుద్ధాలు చేసుకుంటున్నారు. నన్ను చూసి నేర్చుకోండయ్యా. నేను ఆఫీసుకి దూరంగా సాగర్కి వెళ్లి మరీ ఎంజాయ్ చేసి వస్తా! ఖర్చులు తప్పదుకదా!” అన్నాడు ప్రసాద్.

“ఇప్పుడేం జరిగింది?” అడిగాడు కిషోర్.

“సుప్పు, స్వాతి లవ్వంట. స్వాతిని చూసి ఆ చతుర్యేదికి లవ్వంట. వాడి చెళ్లి కోమలితో మహేష్ గాడు లవ్వ అట. ఇప్పుడేమో మహేష్ వాడి ఎక్కు లవర్కితో మేరేజట. కోమలి హర్ట్ అట. చతుర్యేదికి హర్ట్ హర్టేనట. ఇద్దరూ లీవ్ పెట్టి ఊరెళ్ళపోయారు. పదిరోజుల తర్వాత వస్తారంట.... మన ప్రాజెక్ట్ సంగతేంటి?!” సీరియస్‌గా అడిగాడు ప్రసాద్.

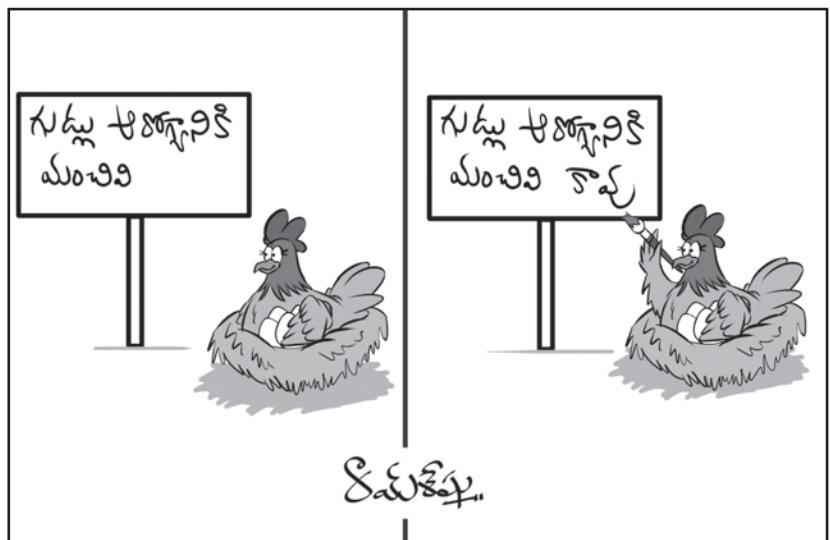
“అవునా! నేను ఫోన్ చేసి మాట్లాడతాలే సార్!” అన్నాడు కిషోర్.

కిషోర్ ఫోన్ చేసినా చతుర్యేది ఫోన్ కలవలేదు.

ఇంతలో ఇద్దరు బలంగా ఉన్న మనుషులు వచ్చారు.

“ఎప్రా వీళ్ళు పోలీసుల్లా ఉన్నారు?” అడిగాడు కిషోర్.

“లా ఏంటి...వాళ్ళే!” అన్నాడు మహేష్. వాళ్ళు ప్రసాద్ రూమ్‌లోకి వెళ్లారు.

కానేపటికి హాచెర్ కూడా ఆ రూమ్లోకే వెళ్లాడు.

పది నిముషాల తర్వాత బయ టికి వచ్చారు.

ప్రసాద్, హాచెర్లు టెస్ట్‌గా ఉన్నారు.

కిషోర్ని చూపించారు.

“నువ్వేనా కిషోర్ అంటే?”
అడిగారు వాళ్ళు.

“ఎన్!” ఏంటన్నట్లు చూసాడు కిషోర్.

“ఈ లాగిన్ నీదేనా?...” ఓ కాగితం చూపించారు వాళ్ళు, అది దెన్నార్క్ ప్రాజెక్ట్ కల్యంట్ సర్వర్కి సంబంధించిన లాగిన్.

“అవును. అయితే?...” అంటూ చూసాడు కిషోర్.

“మీరు మాత్రే రండి!” అన్నారు.

“ఎందుకు?” అడిగింది స్వాతి.

“అవును. ఎందుకు?” అడిగాడు మహేష్.

“అయినకు తెలుసు. మీరు మూసుకోండి.”
అని కోపంగా చూసారు వాళ్ళు.

“నువ్వు పద!” అంటూ కిషోర్ని లాక్కు పోయారు.

స్వాతి, మహేష్, ప్రసాద్ దగ్గరకు వచ్చారు.
“ఏంటి సార్ ఇది?” కంగారుగా అడిగారు.

“మన కిషోర్ ఏవో పెర్రిస్టులతో కాన్వైస్
ఫ్లోర్ చేసాడట. వాళ్ళకు ఏజంట్గా చేస్తున్నా

అమ్ముతోడు

డాక్టరంకుల్ ఎగ్గామినేషన్ అయిపోయాయి
అన్నారు... అమ్ము పొసయ్యందో... లేదో?!

డంట. ఏదేందో చెబుతున్నారు... మాకు ఏమీ

అర్థం కావడం లేదు.” అన్నాడు ప్రసాద్.

స్వాతి, మహేష్ స్టేషన్కి వచ్చారు.
రాజేష్విని కలిసారు.

“సార్ కిషోర్...” అంటూ మొదలెట్టింది
స్వాతి.

“చూడండి మీరు కూడా రేపు ఎంక్యారీకి
రావాలి. మొత్తం మీ ప్రాజెక్ట్లో ఎవరున్నారో

శ్రీంభుక్ పారిలీస్ కదా..!
చుస్తున్నాళ్లో లేర్ రాణిఖ్యు కాన్సిపు
అలా పీట్యూహ్ దే దీవీ
ఇశి-య్ దంటా..!

వారంతా రావాలి... మీరెంత చెప్పినా
కిషోర్ను వదిలిపెట్టేది లేదు.” అన్నాడు
రాజేష్.

“కిషోర్ని వదిలిపెట్టుమని మేం అడ
గటం లేదు సార్!... అసలేం జరిగింది
చెప్పండి!!” అడిగింది స్వాతి.

“ప్రౌదరాబాద్లో పెర్రిస్టు కమ్యూని
కేప్స్స్ మీ ఆఫీసు ద్వారా జరిగాయి...
అది కూడా మీరు వాడుతున్న దెన్నార్క్
సర్వర్ ద్వారా అన్ని ట్రాన్స్ఫర్స్ జరి
గాయి. జరిగినవన్నీ ఒకే లాగిన్ మీద...
అది కూడా కిషోర్ లాగిన్ మీద...

...ప్రౌదరాబాద్లో ఏదో వాళ్ళ ప్లైన్
చేసారు. ఆ కాన్వైస్సెషన్లో అదే తెలు
స్తుంది. కాని ఏంటనేది తెలియడం లేదు.
ఆ ప్లైన్కు సంబంధించిన ప్లైల్ కూడా
పంపినట్లు అందులో మెన్స్ చేసారు.
కాని అదేంటి?... ఆ ప్లైలేంటి ఎక్కు
డుంది... కిషోర్ను ఎంత అడిగినా ఏమీ
చెప్పటం లేదు.” చెప్పాడు రాజేష్.

కాని మా వాడికేమీ తెలియడు సార్.” చెప్ప
బోయాడు మహేష్.

“పద్ధు మహేష్! పద మనం వెళ్డాం...
సార్! రేపు పస్తాం సార్” అని చెప్పింది స్వాతి.

బయటికి వచ్చాడ - “మహేష్, ఇది సీరి
యన్ వ్యవహరమే. కిషోర్ లాగిన్ మీద ఎవరో
అపరేట్ చేసుంటారు. కిషోర్ లాగిన్ ఎవరికి
చెప్పంటాడు?” అడిగింది స్వాతి. మహేష్
కూడా ఆలోచనలో పడ్డాడు.

నలుగురూ ఆఫీసుకు చేరుకున్నారు. వెళ్ళ
గానే ప్రసాద్ కబురు కిషోర్కి. (సశేషం)

కాపలా కోసం కుక్కను కొని,
దాని గొలుసు ఎవరన్నా
కొట్టేస్తారేమోనని
వాచ్చేనీను పెట్టుడంట
ఎనకటికొకడు.

హన్స్యానందం సాజన్యంతో నిర్వహించిన

శ్రీ అన్నపురణ్యసిరావు స్తూరక కార్బూన్ పోటీ ఘరితాలు

హన్స్యానందం పత్రిక ఆధ్యర్యంలో, మా తండ్రిగారి పేరిట నిర్వహించిన వ్యంగ్య చిత్రాల పోటీలో పాల్గొన్న బెత్తాహికులు అందరికీ నా అభినందనలు.

అలాగే ఈ పోటీని విజయవంతంగా నిర్వహించిన సంపాదకులు శ్రీ రాముగారికి నా కృతజ్ఞతలు.

ఈ పోటీకి గాను దాదాపు 159 చిత్రాలు ఎంతోలగా వచ్చాయి. ఇందులో వేరెన్నిక గల కార్బూనిస్టులతో పాటు ఇప్పుడిప్పుడే బుడి బుడి అడుగులు వేస్తున్న నవయువ, బాల చిత్రకారులు కూడా తమ ఆలోచనలకు పదును పెట్టి మంచి కార్బూనను అందించారు. సమకాలీన అంశాలతో పాటు సామాజిక ఇతివ్యతాలను కూడా స్పృశించారు. తమ కుంచెకు పదును పెట్టారు. తమ భావాలను పంచుకున్నారు. అయినప్పటికీ

ఇది పోటీ కాబట్టి, న్యాయనిర్దేశులు ఈ చిత్రాలలోని వివిధ కోణాలను పరిశీలించి విజేతలను ప్రకటించారు.

ఈ పోటీ కోసం సమయం వెచ్చించిన ప్రతీబక్తు కార్బూనిస్టుకు పేరు పేరునా మా ధన్యవాదాలు పురియు శుభాభినందనలు.

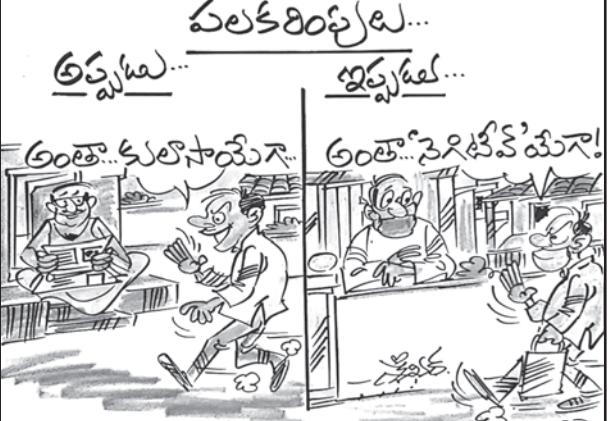
-మీ మిత్రుడు, ఎ. జయకుమార్

ప్రథమ బహవుమతి రూ.1000/-పాందిన కార్బూను

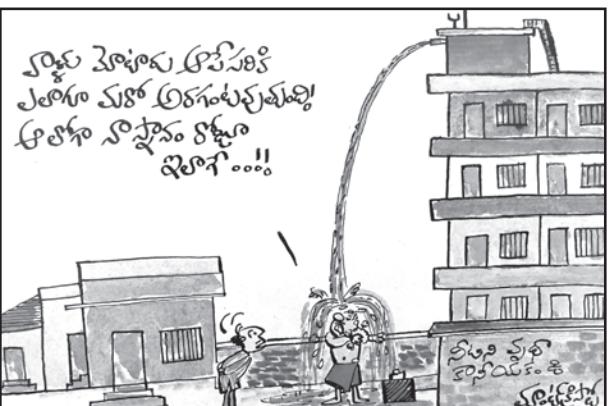
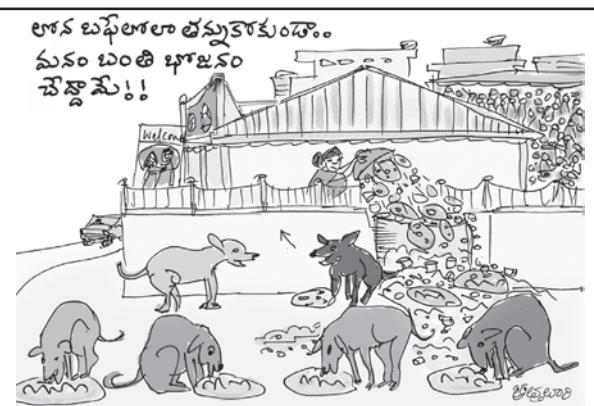
ఇంకా నుంచి నుంచి నుంచి అస్తు అస్తు లట్టిగించు..
ఇంగా నుంచు ఇంకా నుంచు ఇంకా నుంచు ఇంకా నుంచు..
అయినికట్టున్ని బ్రాష్టికుఫర్మింగుండ త్వీంచు..

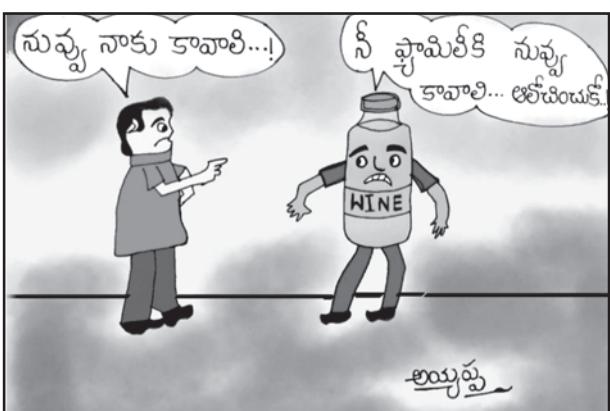
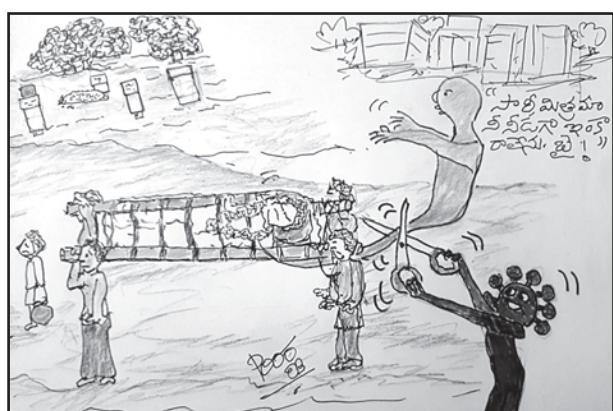
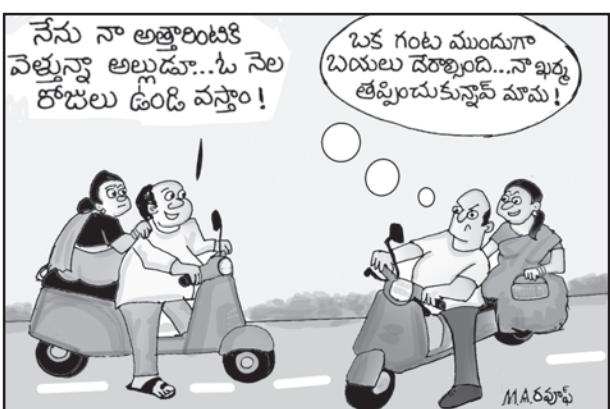
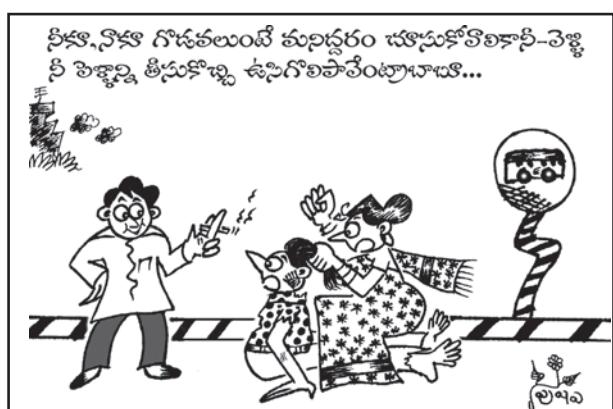
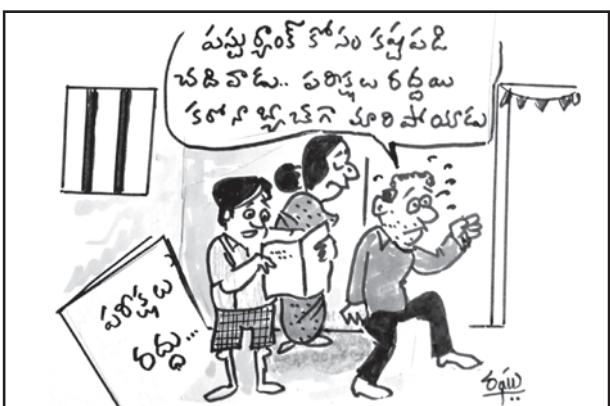
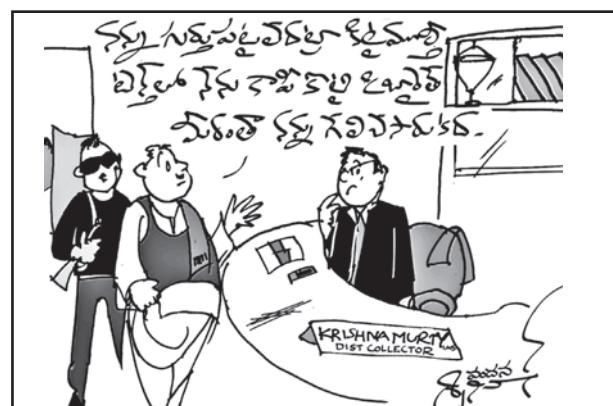
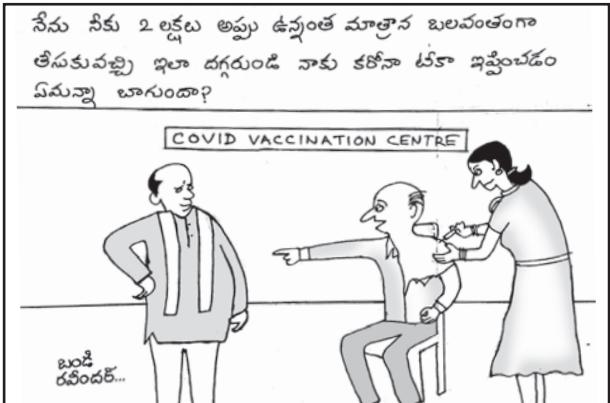
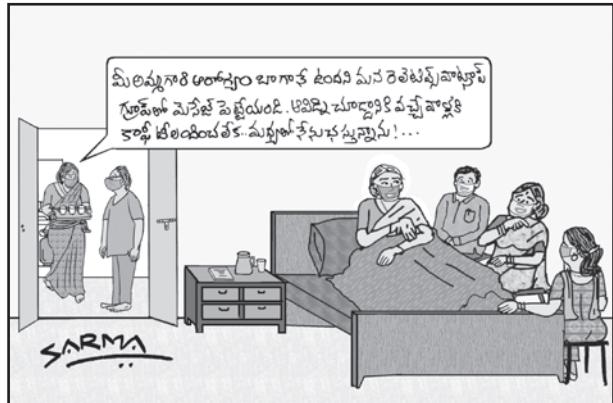

ద్వితీయ బహవుమతి రూ.800/-పాందిన కార్బూను

ప్రత్యేక బహమతులు రూ.300/-పాందిన కార్బూన్లు (10)

నీరుకేళ

'భారతవ్యాజ'- 99676444548

ఆచివారం ఆలస్యంగా నిద్రలేద్దాం అనుకున్న నాకు ఉదయం నాలుగున్నరకే పెద్ద శబ్దంతో మెలకువ వచ్చింది.

గదిలోంచి హాలులోకి వెళ్లి చూస్తే నా సతీమణి దేముడికి కొబ్బరికాయ పాలరాతి మీద రాక్షసంగా కొడుతోంది. నాకు కంగారు రెట్టింపయింది. అరా తీస్తే కాయ కొట్టే గుండ్రాయి కనిపించలేదని సంజాయిషీ ఇచ్చుకుంది.

అది కాదే ఇప్పుడు కొబ్బరికాయ ఎందుకు కొడుతున్నట్లు అంటే ఆవిడ చెప్పిన జవాబుకు నాకు పూర్తి మెలకువ వచ్చేసింది.

అసలు విషయానికొస్తే నాకు సంతానం నలుగురు. మొదటి సంతానం ఆడపిల్ల పుడితే దేముడికి కొబ్బరికాయ కొడతానని మొక్క కుంది. అప్పటినుండి మా ఇంట్లో ఏ చిన్న సంఘటన జరిగినా దేముని ముందు కొబ్బరికాయ పగలాల్సిందే!

ఒక జవాళ్లి విషయానికొస్తే “నిన్న చల్ల మిరపకాయలు ఎండలో పెట్టానండి ఎండ బాగా కాస్తే కాయ కొడతానని మొక్కుకున్నా నండి. అదే ఇది!” అంది.

ఈవిడకి కాయ కొట్టడానికి కారణం బలం గా ఉండక్కున్నారు.

అంతకుమందు మేము ఉండే ఇంటి దగ్గర కొబ్బరికాయలమ్మే అతను ఈవిడ కాయలు కొస్తుందువల్ల ఇల్లు కట్టుకున్నాడు. ఇద్దరు పిల్లల్ని అమెరికాలో చదివిస్తున్నాడు.

తరచూ కొబ్బరికాయ కొట్టడం అనే (వ్యాధి) మేనియా ఏదో ఈవిడకి ఉన్నట్టుంది.

కొబ్బరికాయలు అమ్మేవాడి దగ్గర ఎప్పుడూ కాయలు ఉండేట్లు చూడు స్వామి అని ఒక కాయ, కాయ సరిగ్గా సగానికి పగలాలని ఒక కాయ, ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే ఈవిడ కోరి కలు కొబ్బరిచెట్టు వేళ్లంత పొగుగంటుంది. నేను ఎక్కడో చదివాను కొబ్బరిచెట్టు వేళ్లు 150 కి.మీ వరకూ వెళ్గలదని.

మా పెద్దమ్మాయి పుట్టినపుట్టుంచి నాల్గవ సంతానానికి పిల్లలు పుట్టేవరకూ కొడుతున్నాడి.

పిల్లలు ఉన్నత విద్యలు పూర్తి చేసుకుని పెళ్ళిపు చేసుకుని ఉద్యోగాలలో స్థిరపడి పిల్లల్ని కని హాయిగా ఉన్నారు.... అయినా ఈవిడ కాయలు కొడుతునే ఉంది.

మా పెద్ద మనవరాలు అమెరికాలో ఈత నేర్చుకొండుకు మొదటిరోజు కొలసులో దిగిన ప్పుడు బాగా ఈత రావాలని ఇక్కడ ఈవిడ కాయ కొట్టింది.

ఈవిడ చాదస్తం నమ్మకం ఎంతంటే తాను కాయ కొట్టడం వల్ల నాటి ఎన్టిఅర్ దగ్గర నుండి నేటి జగన్ వరకూ ముఖ్యమంత్రుల య్యారని కొబ్బరికాయ కొట్టి మరీ చెబుతుంది.

ఇంతవరకూ ఎలాగో భరించాను.

పిచ్చిమొద్దు చీరలు అడగదు... నగలు ఆశించదు పోసీలే పాపం ఒక్క కొబ్బరికాయ పిచ్చి తప్ప నన్ను ఇంకే విధంగానూ ఇచ్చంది పెట్టడు సర్పకుపోదాం అనుకుంటే అంతచీజో ఆపలేదు.

దేముడికి కొట్టిన కాయలో ఒక చిప్ప పచ్చ డికి ఒక చిప్ప ఆవుకి పెడుతుంది.

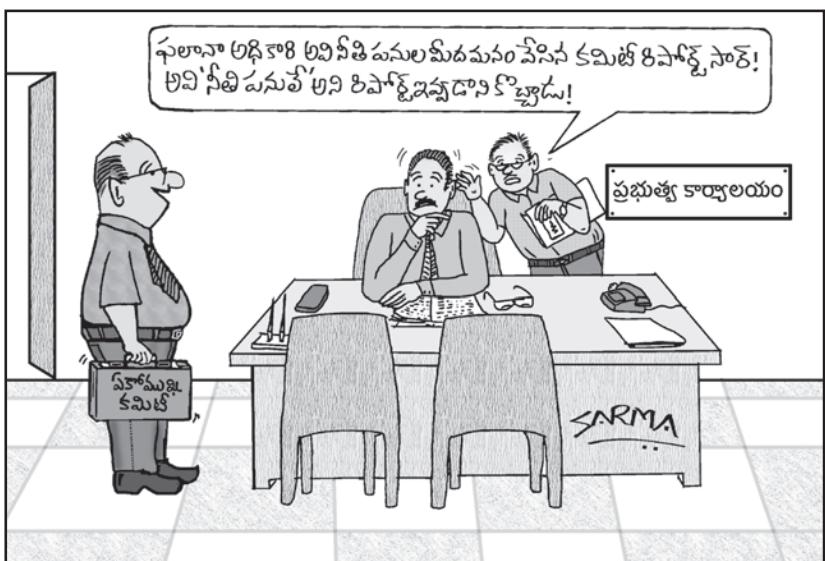
కొబ్బరిని ఉపయోగించి ఈవిడ ఎన్ని రకాల వంటలు చెయ్యగలదు అంటే కోసీసు వాళ్లు, కేరళ వాళ్లు కూడా అన్ని చెయ్యలేరు!

రోజు కొబ్బరికాయ తింటే పైత్యం అంటే మీకు పైత్యం రాకూడదు అని ఆ దేముడికి కాయ కొట్టి మొక్కుకుంటాను కాయ పట్టండి అంటుంది.

తోట తెల్కు

తెలుగుడి లాజిక్ :
అమ్మాయిని కొడితే- “ఆడదాన్ని కొడుతున్నాడు... థీ! వీడేం మగాడు.”
ఒకవేళ అమ్మాయి చేతిలో దెబ్బలు తింటే, “ఆడదాని చేతిలో దెబ్బలు తింటున్నాడు... థీ! వీడేం మగాడు.”

ఈ విషయంలో ఈవిడతో వాదించడం, ఈ అలవాటు మాన్సించటం మన దేశంలో అవినీతిని అంతముందించటమంత కష్టం.

అంతటితో అయిపోలేదు.

కరోనా కాలం కదా కాయ దొరకడం కష్టం కదా అన్నాను.

మీరేం దిగులు పడకండి. ఇంటి దగ్గర ఉండే కొబ్బరి అభ్యి వాళ్ల అబ్బాయి చేత 50 కాయలు ముందు జాగ్రత్తగా నిన్ననే ఇన్నో వాలో పంపించాడు... డబ్బుల్లోముందండి అంటూ! ఇప్పట్లో ఏ ధోకా లేదు అంటూ! ఈ అలవాటు నేను ఎలాగూ మాన్సించలేను అను కుంటుంచే నాకు ఒక ఉపాయం తోచింది.

“ఏమేవే! నువ్వు ప్రతీ చిన్న, పెద్ద విషయా నికి కాయ కొడుతున్నావు కదా. కరోనా ఖతం కావాలని కోరుకుని కాయ కొట్టొచ్చు కదే!” అన్నాను నా తెలివికి నేనే మురిసిపోయా.

“ఎందుకు కోరుకోలేదండి? నేను కాయ కొట్టి కోరుకోబట్టే కదా! దేముడు నా మొర విని అనందయ్యను ఆయుర్వేద మందు చెయ్య మన్నది!”

నేను నోరు వెళ్ళబెట్టి అలాగే ఉండి పోయాను.

పిల్లల కోసం సరకొత్త విచిత్ర విందు

పుట్టగుంట సురేష్ కుమార్

చెప్పని సూర్యకిరణాలు ముఖంటై పడి గిలిగింతలు పెదుతుంటే... మెల్లగా కళ్ళు తెరిచింది కోతి.

చుట్టూపక్కల నుంచి పక్కల కీలకిలా రావాలు ఎంతో శ్రావ్యంగా వినిషిస్తున్నాయి. కోతి తన్నయంగా వాటిని వింటూ ‘కిచ కిచ....కిచ కిచ’ మంటూ ఓ పాట అందుకుంది. అలా పాడుకుంటూ తన నివాసమైన మరిచెట్టు పైనుంచి కిందకు తొంగి చూసింది.

అక్కడ ఒక లేడి మంచి నిద్రలో వుంది.

దాన్ని చూడగానే కోతిలో ఉత్సాహం ఉరక లేసింది.

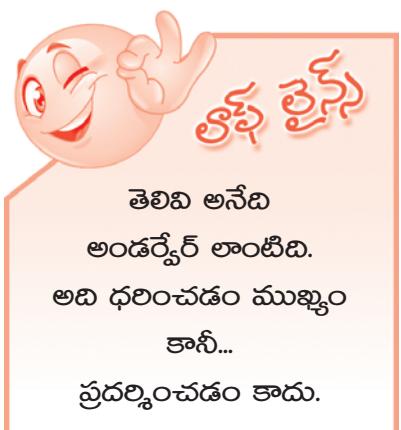
‘హావ్! అడుకోవడానికి ఓ నేస్తుం దొరి కింది.’ అనుకుని చెట్టుపైనుంచి టక్కున కిందకు దూకింది.

“లేడి మిత్రమా! లే...లే!!” అంటూ దాన్ని లేపింది.

లేడి ఉలిక్కిపడి లేచింది.

కోతి ఇకిలిస్తూ- “మిత్రమా! శుభోదయం!!” అంది.

“ఆం! శుభోదయం!” అంది లేడి ఆవులిస్తూ.

కోతి ఉత్సాహంగా డేగుతూ-
“లేడి మిత్రమా!... ఏం చేద్దాం?... కానేపు అడుకుందామా?” అని అడిగింది.
“ఆటూ? ఇప్పుడా?” చిరాగ్గా అడిగింది లేడి.
“అవును. ఇప్పుడే! అయినా మన అడవిలో అటపాటలకు వేళపాళలు ఉంటాయా చెప్పు?”
అంది కోతి కిసుక్కున నవ్వుతూ.

లేడి చటుక్కున లేచి నిలబడి- “సరే... పరి గెడడాం పద! పరిగెత్తడం అనే ఆటలో ఎంత మజా ఉంటుందో!” అంటూ అది చకచకా

పరుగులు తీస్తూ క్షణంలో మాయమైపోయింది.

ఉపహాంచని పరిణామానికి బిత్తరపోయిన కోతి- ‘ఈ లేడికి లేచిందే పరుగు’ అనుకుని ముందుకు నడవసాగింది.

కొడ్డి దూరం పోయాక దానికి ఓ గున్న ఏనుగు ఎదురొచ్చింది.

“గున్నన్నా!... బాగున్నావా?” అంటూ ప్రేమగా పలకరించింది కోతి.

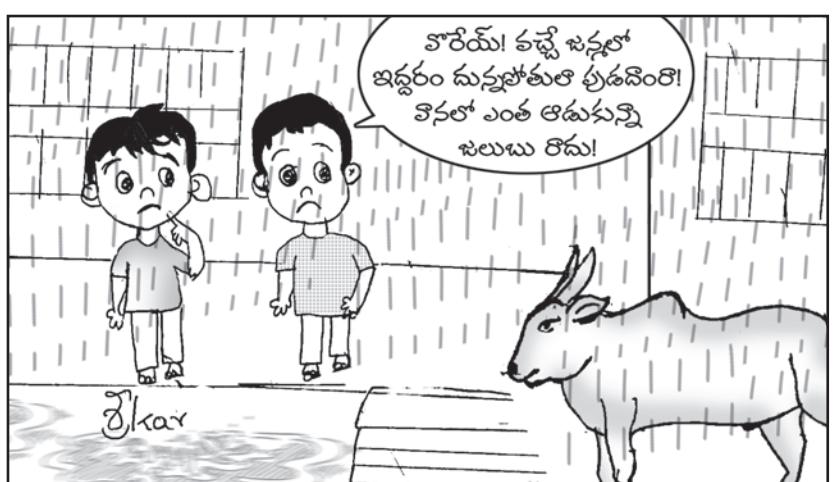
“నాకే! భేషణ్ణ ఉన్నా!” చెప్పింది గున్న ఏనుగు.

కోతి దాని పక్కనే నడుస్తూ- “గున్నన్నా! నాకేం తోచటంలేదు. కానేపు అడుకుండాం. నీకు ఏ ఆటంటే ఇష్టమో చెప్పు?” అంది.

“జలకాలాట ఇష్టం!...” చెప్పింది గున్న ఏనుగు.

కోతి తెల్లబోయి చూస్తూ- “జలకాలాటా? అదేం ఆట?” అంది.

గున్న ఏనుగు నవ్వి- “జలకాలాట అంటే

నీటిలో దిగి స్నేహం చేయడం.” అని చెప్పింది.

“స్నేహం చేయడం కూడా ఓ ఆటోనా?...”
అంటూ కోతి పగలబడి నవ్వసాగింది.

గుస్తు ఏనుగు గుర్తుమని చూస్తూ -

“అవును ఆటో! నేనిప్పుడు మన అడవిలోని
కొలనులో జలకాలాట ఆడటానికి వెళుతున్నా!
నువ్వు నాతో రా!!... ఇద్దరం కలసి ఆడు
కుండా!” అంది.

కోతి భయంతో వెనక్కు గెంతి-

“బాబోయ్! కొలనులోకి దిగడం నాకెంతో
భయం. నేను రానులే.” అంది.

గుస్తుఏనుగు దానివంక వేళనగా చూస్తూ

“అయ్యా! రాలేవా? అయితే ముసలమ్ములూ
ఓ మూల కూర్చో! నే వెళతా!” అని తీవిగా
అడుగులు వేస్తూ వెళ్లిపోయింది.

కోతి హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకుని...

“గుస్తుఏనుగు వెళ్లిపోతే నాకేం... మరో

మంచి నేస్తుం దొరక్కపోదు.” అనుకుంది.

అంతలో ఒక ఎలుగుబంటి అటుగా
వచ్చింది.

కోతి మెరినే కళ్ళతో -

“ఎలుగుబంటి మామా! కుశలమా?” అని
ఆప్యాయంగా పలకరించింది.

ఎలుగుబంటి కోతికేసి కొరకొరా చూసి...

తన దారిన తాను వెళ్లిపోయింది.

ఉన్నారు మంటూ కూర్చుని... ‘ఏమిటో?
ఈ అడవిలోని జంతువులు నన్నుసలు ఖాతరు
చేయవు! ఇవెప్పుడు మారతాయో! నన్నెప్పుడు
గొరవిస్తాయో?’ అనుకుంది.

కానేపు అలాగే కూర్చుని ఉన్నట్టుండి లేచి
నిలబడింది కోతి.

‘ఎవరూ నాతో ఆడకపోతే నాకు నష్టమే
మిటంట!... నేనాక్కడానే ఎంచక్కా ఆడు
కుంటా!’ అనుకుంది.

తరువాత ‘కిచకిచ’ మని పాడుకుంటూ
హాపారుగా గెంతులేయసాగింది.

అదే సమయంలో గాల్లో ఎగురుతున్న ఒక
రామచిలుక కోతిని చూసింది.

“భలే భలే కోతి! భళా భళా కోతి!... పాటలు
పాడే కోతి!... ఆటలు ఆదే కోతి!...” అంటూ
ప్రశంసల జల్లు కురిపించింది.

కోతి మురిసిపోతూ -

“చిలకమ్మా! నా ఆటపాటలు నిజంగానే
ఖాగున్నాయా?” అని అడిగింది.

“అవును కోతిమిత్రమా!” నీ ఆటపాటలు
చాలా చాలా బాగున్నాయి. అసలు నీ చలాకీ
తనం చూస్తుంటే...నాకు తెగ ముచ్చేస్తోంది.”
అంది రామచిలుక.

“చిలకమ్మా! నీ పలుకులు ఎంత తియ్యగా
ఉన్నాయో! వింటుంటే...ఇంకా ఇంకా వినా
లనిపిస్తోంది. తెలుసా?!” అంది కోతి దాని

వంక పరవశంగా చూస్తూ.

రామచిలుక నవ్వి...

“నా పలుకుల సంగతి పక్కన పెట్టి నీ అటల సంగతి చెప్పు. అసలు నువ్వొందుకు ఒంటరిగా అడుకుంటున్నావే? నేస్తాలతో కలసి అడుకో వచ్చుగా!” అని అడిగింది.

కోతి విచారంగా ముఖం పెట్టి...

“చిలకమ్మా! ఏం చెప్పమంటావులే... నా నేస్తాల గురించి! ఈ అడవిలోని జంతువులు కలసిమెలసి ఉండవు... దేని దారి దానిదే! ఆడుకుందాం రమ్యంబే ఒక్క జంతువూ ముందుకు రాదు... అసలు, జంతువులన్నీ నన్నెందుకో చులకనగా చూస్తాయి.” అని తన వెతలు ఏకరువు పెట్టుకుంది.

ఆ మాటలు విన్న రామచిలుక నిట్టూ రుస్తా “కోతిమిత్రమా! బాధపడకు!... నీకూ మంచి రోజులు వస్తాయిలే! నీ జీవితం ఓ వింత మలువు తిరుగుతుందిలే...” అని చెప్పింది.

“ఏమిటీ? నా జీవితం ఓ వింత మలువు తిరుగుతుందా? భలే! భలే! చిలకమ్మా, నీకు జోస్యం చెప్పడం తెలుసా?” ఎంతో ఆశ్చర్యం గా అడిగింది కోతి.

రామచిలుక తల అడ్డంగా ఊపుతూ -
“కోతి మిత్రమా! నేను చెప్పింది జోస్యం

పిల్లలూ... ఈ కింది వాక్యంలోని తారుమారైనా పదాలను సరి చేస్తే, రెండు వాక్యాలు వస్తాయి... ఇకటి జనరల్ నాలెడ్డికి సంబంధించిన వాక్యం, రెండవది సూక్తి! ఇక మీ మెదడుకి పదును పెట్టి, ఆ రెండు వాక్యాలను కనిపెట్టండి!

క్లాస్: 1వ వాక్యం 5 పదాలు ♦ 2వ వాక్యం 6 పదాలు

వెన్నెముకలోని జీవితంలో మొదటి సుగుణం ఎముకని గొప్ప మనసును అట్లాన్ ఉంచుకోవటం ఏకాగ్రతగా అంటారు

ంఱ్ఱాక్షాంఱ్ఱా ఘళ్లపిషాల్ ల్లాల్లాల్ ంఱ్లుల్ల్ ఛ్లోప్ ఫ్లాంశాఫ్లోం. ర్ఱాంక ల్లాప్పాల ఴ్లాల్లుల్ల్ ఛ్లోషాల్ల్ ఛ్లోషాల్ల్ ఛ్లోషాల్ల్ ఛ్లోషాల్ల్ ఛ్లోషాల్ల్ :ంఱ్లాప్లాల్

కాదు. ఏదో నా మనసుకు తోచింది చెప్పా నంతే!... సరేలే గానీ, నాకు ఆకలి తెగ దంచేస్తోంది. వెంటనే ఓ తియ్యాని పండును తెనాలి. ఇక సెలవా మరి!...” అంటూ అది తుర్రుమంది.

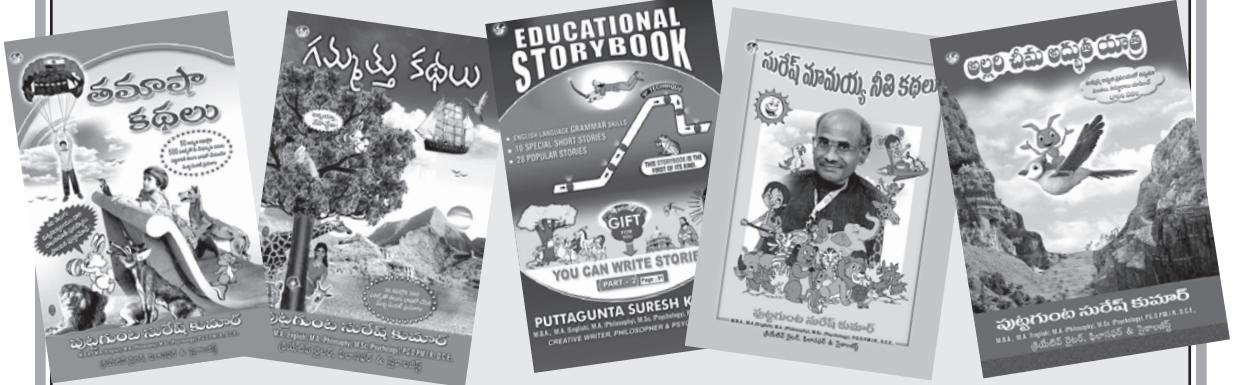
‘అహ! ఈ చిలకమ్మ ఎంత మంచిదో! ఎంత చక్కగా మాట్లాడుతుందో!... దేని పలుకులు వింటుంటే, ఎంత చక్కని కాలక్షేపమో!...’ అనుకుంది కోతి.

తరువాత కోతికి ఏం చేయాలో తెలియక, ఒక చెట్టు మీద నుంచి మరో చెట్టు మీదకు దూకసాగింది.

అలా దూకుతూ, తనకు తెలియకుండానే ఓ కొత్త ప్రదేశానికి చేరుకుంది.

‘హావ్!... ఆ చిలక జోస్యం ప్రకారం నా జీవితం వింత మలువు తిరిగినట్టుంది... ఏదో వింత ప్రదేశానికి వచ్చి పడ్డా!’ అనుకుని చుట్టూ పక్కల పరిశీలిస్తూ ఉలిక్కిపుడింది. (సశేషం)

క్రియేటివ్ రైటర్, ఫిలాసఫర్ & సైకాలజిస్ట్ శ్రీ పుట్టగుంట సురేణ్ కుమార్ పిల్లల కోసం రచించిన పుస్తకాలు

పై పుస్తకాలు లభించు చోటు

నవరత్న బుక్సాన్, రహిమన్ స్టీట్, అరండల్ పేట్, విజయవాడ-2

ఫోన్: 0866-2432813, 9848082432

తర్వాత కథలు

గంగాధర్ వడ్మన్‌స్టోర్స్ - 9908445969

శిక్ష మారింది

తర్వాత ప్రింటింగ్ ప్రెస్సు బీనరు. జీతం పెంచమని అణని కింద పనిచేసే సుబ్బారావు ఎప్పుడొచ్చినా... అతనికి ఓ కథ చెప్పి... దాని ముగింపు చేస్తే జీతం పెంచుతానంటుంటాడు. ఇప్పుడు కూడా ఓ కథ చెప్పడం ప్రారంభించడంతో...

సుబ్బారావు వినసాగాడు -

తర్వాత కాస్త గొంతు సవరించుకుని - “బోర్నెకి చిన్పుపుటి నుండి లాంగ్జంప్ అంటే చాలా ఇష్టం. అతనికి అందులో, నేషనల్ లెవెల్లో పథకాలు కూడావచ్చాయి... అతను చిన్పుపుటి నుండి చేటిలో నిచ్చేన పట్టుకుని ఆకాశం వైపు చూస్తూ ఉండేవాడు.

ఆత్మాశతో రెచ్చిపోయి, నమ్మకం అనే పదాన్ని వమ్ము చేస్తూ, తన దేశ సైనిక సమాచారాన్ని పప్పు బెల్లంలా శత్రుదేశాలకి అమ్ముకున్నాడు.

ఆ తర్వాత పరారైపోయాడు.

ఇది తెలిసిన ఆ దేశ నిఘం వ్యవస్థ, గల్లీ గల్లీ గాలించింది. చివరికి ఓ జిల్లాలో, ఊరి

అది గమనించిన వాళ్ళ నాస్తి ఆకాశానికి నిచ్చేన వేయలేం అని చెప్పడంతో చాలా నిరాశ పడతాడు బోర్నె.

పెద్దయ్యాక, తండ్రి మాట మీద అతను ఆ దేశ సైన్యంలో సైనికుడిగా చేరతాడు.

ఎలాగోలా బలవంతంగా సైన్యంలో పని చేస్తున్న బోర్నెకి, ఉన్నట్టుండి ఓ చచ్చు ఆలో చన వచ్చింది. అది వచ్చి రాగానే అతనిలో పైత్యం పెచ్చు పెరిగింది... దాంతో అతను

చివర ఉన్న విల్యాలో, విశాలమైన మంచంమీద పడుకుని, కులాసాగా కాళ్ళాపుతూ కబుర్లు చెబుతున్నతన్ని పట్టుకుంది. ఆనక అతన్ని నిలేసింది.

ఆ తర్వాత అతని చెవి మెలేసి మరీ అరెస్ట్ చేసింది. తరువాత విచారణ చేసి, కేసుకి కావాల్చిన సాక్ష్యాలు సేకరించి, అతన్ని కోర్టులో ప్రవేశ పెట్టింది.

నేరం నిరూపణ కావడంతో, కారం తిన్న

మనిపిలా మండిపోయిన జడ్డిగారు, అతనికి ఉరిశిక్క ఖరారు చేసారు.

తర్వాత అక్కడి నుండి నడిచి వెళ్ళబోతున్న జడ్డిగారి కాళ్ళాలై పడిన బోర్నె, వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ, తనకి ఉరిశిక్క అంటే భయం అని నాక్కి నాక్కి మరీ చెబుతాడు.

అంతగా కాకపోతే మత్తిచ్చి ఉరి తీయమని జడ్డిగారి కోటు, బాటు పట్టుకుని బ్రతిమాల తాడు.

అయితే అతనిపై జాలిపడిన జడ్డిగారు, కొన్ని ప్రత్యేక పరిశీలనల్లో, ఇది పరకు కొండరు క్లైండిలకి ఇచ్చిన అవకాశమే ఇతనికి ఇచ్చారు. అంటే, అతను ఎలా చనిపోవాలనుకుంటున్నాడో, అతనే నిర్జయించుకోవచ్చు అని చెబుతారు.

అప్పుడు బోర్నె, తను ఎలా చనిపోవాలను కుంటున్నాడో జడ్డిగారికి చెబుతాడు.

జడ్డిగారు ఆలోచనలో పడి, ఇక చేసేది లేక సరే అంటారు.

అలా అతను కోరుకున్న విధంగానే అతని మరణశిక్క అమలు జరిగింది... కానీ యాభై ఏళ్ళ తర్వాత!

ఇప్పుడు చెప్పు! అతను ఎలా చనిపోవాలని కోరుకుని ఉంటాడు. అతని మరణశిక్క అమలు కావడానికి యాభై ఏళ్ళ సమయం ఎందుకు పట్టింది?” అడిగాడు తర్వాత.

సుబ్బారావు ఆలోచించి తల గోకున్నాడు. మళ్ళీ ఆలోచించి ముక్కు గోకున్నాడు... ఇక మళ్ళీ ఆలోచించినా ప్రయోజనం లేదని తెలు మొహం వేసాడు.

“సరే! నువ్వు చెప్పలేక తెలు మొహం వేసావ్ కాబట్టి, నేనే చెబుతాను విను. అతను వృద్ధా శ్యంతో చనిపోయే అవకాశం ఇమ్మని కోరుకుంటాడు. దాంతో అతన్ని చనిపోయే పరకూ జైల్లో పెడతారు. అలా అతను జైల్లో యాభై ఏళ్ళ బతికిన తర్వాత చనిపోయాడు. అదీ అనసు సంగతి... నువ్వు చెప్పలేక పోయావు కనుక ఈ సారి కూడా నీ జీతం పెంచడం జరగదు” అని తర్వాత చెప్పగానే...

“మీ తర్వాత మీదే కానీ నా తరపు అర్థం చేసుకోరు కదా!...” అనుకుంటూ అక్కడ్చుంచి వెళ్ళిపోయాడు సుబ్బారావు.

కొత్తమీర కట్టలు

ఆర్.సి.కృష్ణ స్నామీ రాజు, 9393662821

ఏంతూరు జిల్లా పుత్తరు రాసపల్లి. ఊర్లో గంగ జాతర జరగతా వుంది. వాన వచ్చి నిలచి ఎండ వస్తావున్నవేళ - “బరేయ్ కిష్టా!... కాలేజీ నుంచి వచ్చిందే ఊరంతా అల్లి బిల్లి తిరగతా ఉండావు. నడుము నొప్పులుకి మీ అమ్మ కూర్చొంటే లేవేలేదు... లేస్తే కూర్చోలేదు. ఇంటి పనుల్లో, వంటపనుల్లో అమ్మకి ఇంగవంత సాయం చేయకూడదారా! ఎట్ట మాదిరి తినేసి వీధులన్నీ తిరగతా వుండావే!” అని మేనమామ మునివేలు ముక్క పొడివేసుకొంటూ కిష్టడికి క్లాసు పీకినాడు.

‘మేనమామని అమ్మ దేవడమ్మ దేవడు అని హరేగించే మనిషి కదా! మేనమామ మాట బంగారు మాట కదా! ఇప్పటికిప్పుడు ఏమి చేసేదబ్బా? అమ్మకి సాయం ఎట్టజేసేదబ్బా?’ అని తల గోక్కూటూ కిష్టడు తన క్లాసుమేటు బాలాజిగాడిని కలద్దామని ఊర్లోకి బయలు దేరినాడు.

ఎంసుకొడుకు బాలాజిగాడు రచ్చబండ కాడ ఆడపిలకాయలతో దాయాలాట ఆడతా ఉంటే, దూరంగా సరోజక్క ఇంటకాడి కానుగ చెట్టు కిందికి పోయి నిలబడినాడు. బాలాజి గాడు దాయాలాట అదేది నిలిపేసి కానుగ చెట్టుకాడికొచ్చి - “ఏమైయిందిరా! ఏదో మాదిరి ఉండావు” అని అడిగినాడు.

కిష్టడు వాళ్ళ మేనమామ చెప్పింది సినిమా రీలు మాదిరి తిప్పితిప్పి చెప్పి బాలాజిగాడి సలహు అడిగినాడు.

ఆధునిక టైప్పెన్ ప్రాభ్లిం:
గొవ్వొళ్ళ మనకు తెలియాలి
అనుకుంటాం... మనకు
తెలిసినోళ్ళ గొవ్వొళ్ళ అయివాళే
మాత్రం జీల్లంచుకోలే!

“మిత్రమా! లేక లేక నన్ను, సలహు అడిగి నావు... మన ఫ్రైండ్ పిప్పు, కూరలో వేసి, పడేసే కరివేపాకు ఫ్రైండ్ పిప్పు కాదు మిత్రమా, మనది కూరలో వేసి, కూరతో కూడా తినే కొత్తమీర ఫ్రైండ్ పిప్పు మిత్రమా!” అంటూ ఏదో గుర్తుకొచ్చినోడు మాదిరి -

“కిష్టా! కొత్తమీర అంబీ గుర్తుకొచ్చింది, మీ పెళ్ళో (పెరట్లో)ధనియాలు చల్లు. అవి వారం, పదిరోజులకి కొత్తమీర అవతారం ఎత్తుతాయి. వంటల్లోకి కొత్తమీర ఇస్తే మీ అమ్మ ఖుపీ అయి పోతందిరా! మీ మేనమామ దగ్గర మార్కులు కొట్టేయుచ్చు!!” అని ఉచిత సలహు ఒకటి ఇచ్చినాడు.

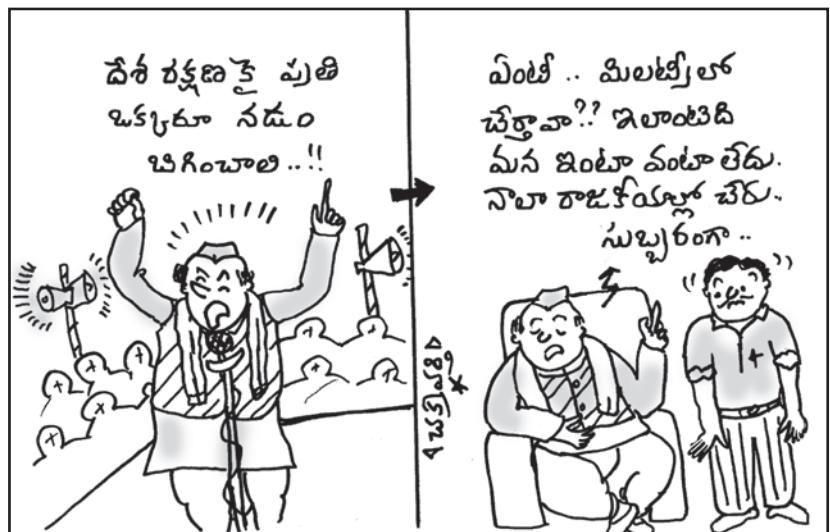
కిష్టడు లెప్పు రైట్ కొట్టుకొంటూ... కాటన్

ప్యాంటు ఎగేసుకొంటూ... అక్కినేని లెక్కన ప్స్టయల్ ప్స్టయల్ గా నడుచుకొంటూ ఇంటికెళ్లి నాడు. గాది పక్కనున్న మట్టికుండలోని ధని యాలు పిడికిటి నిండా ఎత్తుకొని కులకతా పెళ్ళే చిక్కుడు చెట్టు పక్కన చల్లినాడు.

ఆ రోజు నుంచి కాలేజీ నుంచి వచ్చిందే, పుస్తకాలు తిన్నె మీద పడేసి పెళ్ళోకెళ్లి తాను చల్లిన ధనియాల కాడ కూర్చొని ‘కొత్తమీర పుట్టేందా లేదా’ అని తొంగి తొంగి చూసి నాడు. రెండవ రోజున కొన్ని నీళ్లు చల్లినాడు. నాల్గవ రోజున తాటితోపు కాడి దిబ్బలోని ఎండు పేడ ఎరువగా తెచ్చి చల్లినాడు. అరవ రోజు దేవుడ్ది తలుచుకొంటూ...

“మొలకా!... ఓ మొలకా... మొలకెత్తువే మొలకా!” అంటూ రాగాలు తీసి పాడినాడు.

ఎనిమిదవ రోజు కిష్టడికి ఒక డౌటు వచ్చింది. మొలకెత్తులని ధనియాలకు మనసు లో పున్నా, సరైన గాలి దొరకక వాటికి ఊపిరి ఆడక మొలకెత్తడం లేదేమాననిపించింది. వెంటనే టెంకాయ పొరక్కట్లో వుండే పొరక పుల్ల ఒకటి పెరుక్కొని ధనియాలు చల్లిన నేలలో, అక్కడక్కడా గుచ్చి గుచ్చి నీళ్లు పోసి నాడు. పదవ రోజున చూస్తే, గుంపుగా ఊరి పిచ్చుకలు కొన్ని చిక్కుడు చెట్టు పైన కూర్చొని ఉండాయి. ధనియాల్ని పిచ్చుకలు ఏమైనా తినేసి పోతున్నాయేమోనని గులకరాట్లు రెండు పిచ్చుకలపై విసిరి, అవి దూరంగా పొయ్యెంత వరకు తరిమి తెట్టినాడు.

పిడికెదు ధనియాలు చల్లినా పైసా ఆదాయం లేకుండా పోయింది కడబ్బా' అని రోగం తగిలిన కోడి మాదిరి రెండు రోజులు మెడ వాల్ఫీ, ఊర్లోని గ్రామ దేవతలైన గంగమ్మ, అంకాలమ్మ, అంజేరమ్మ, ఆరేటమ్మ, కనికల మ్మలకు దండాలు పెట్టినాడు. ఇంక లాభం లేదనుకొని ఉండబట్టలేక ఒక ఆదివారం రోజు చిన్న కమ్మి ఎత్తుకొని ధనియాలు చల్లిన చోట తప్పుతా కూర్చొన్నాడు. చల్లిన ధనియాలు ఏమైనాయోనని వెదకతా వున్నాడు.

దోవన బోతా కిష్టిది మేనత్త సిద్ధమ్మ అలి యాన్ సుధక్క- “బేర్యో కిష్టో! తెల్లరే కడికి తప్పుతా ఉండావేందిరా?” అని ముక్కుపుల్లని

ముక్కుకి చెక్కుకొంటా అడిగింది.

కక్కలేక మింగలేక విషయం వివరంగా చెప్పినాడు.

మేనత్త మోకాళ్ళ మీద చేతులు పెట్టుకొని మరీ పడీ పడీ నవ్వింది.

“తిక్కలోడు తిరుపతికి పోతే ఎక్కు దిగా ఏదెండ్లు పట్టిందంట. ఆ మాదిరి నువ్వు కొత్తి మీర కోసం ధనియాలు చల్లినాపు, సంతోషం కానీ.. అట్టు ధనియాలు చల్లితే మొలకలు రావురా కిష్టో! ధనియాలను చేత్తోనో కాలితోనో బాగా నలిపి చల్లితే అప్పుడు వస్తుందిరా కొత్తి మీర కట్ట!” అని చెప్పింది.

అప్పుడు వాడికి వాళ్ళ నాయనమ్మ చెప్పిన ‘ధనియాల జాతి మెట్టుతో చరిస్తే గానీ దారికి రాదు’ సామెత ట్యూబులైటు మాదిరి మెడడు లో మెరిసింది.

మేనత్త క్లాసు హీకినందుకు కాదు, అప్పుడ నంగనే, వాడి మరదలు మీనాళ్ళి వాడిని చూసి నవ్వుతా పోయింది. అందుకు వాడికి పేడ కొట్టిసట్లుయ్యాని.

‘ఇంటర్ చదివే నన్ను మరదలు మీనాళ్ళి ముందర గాలి పెరికేసింది కడబ్బా అత్త’ అని అనుకొని కాసేపు బుంగ మూతి పెట్టి అక్కడే కాసేపు నిలబడినాడు.

‘పడినా పట్టీ’ అనుకొనే వాడు కదా కిష్టపు, రోషంగా వెళ్లి కుండలోని ధనియాలు తెచ్చి బాగా నలిపి ‘పోయిన చోటనే వెతుకోవాలి’ సామెత గుర్తు పెట్టుకొని... దింపుడు కళ్ళం ఆశతో, చల్లిన చోటనే మళ్ళీ చల్లినాడు.

‘ఈ ధనియాలకు మా ఇంట్లో కొత్తిమీరగా పుట్టే రాత రాసి పెట్టి ఉంటే పుడ్తాయిలే’ అను కొని గబగబా చల్లేసి రెండు వారాలు ఆ పక్క దిక్కుమైకూక్కు చూడలా.

బక సెకండ్ సాటర్ దే నాడు పుత్తురు శీనివాసా థియేటర్లో అడవి రాముడు సినిమా సెకండ్ పోకి పోయివచ్చి పడుకున్నాడు. ఊర్లో కోళ్ళు కూసిన గంటకి, కప్పుకున్న దుప్పటి పైన ఎలుక ఒకటి తిరుగులాడు తుంటే గబుక్కున లేచి కూర్చు న్నాడు.

ఎలుక సార్మమని గాది కాడి చిన్న సందులో దూరి వెళ్లి పోయింది.

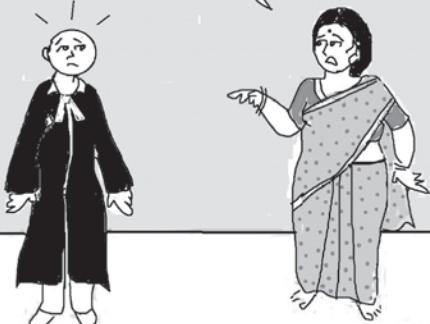
కిష్టపు సందు కాదే కాసేపు కూర్చొని ‘ఇంత చిన్న సందులో అంత పెద్ద ఎలుక ఎట్ల దూరిందబ్బి’ అని... కాసేపు ఆలోచించి...

‘గూనోడు పడుకొనే వాటం గూనోడికే తెలుస్తుంది కదా’ అని గుర్తుకొచ్చి పుసికండ్లు నలుపుకొంటూ పెళ్ళేకి పోయి తొంగి చూసినాడు.

కొత్తిమీర మొలకలు ముడ్డుగా మెరుస్తా కనిపించాయి.

ప్రతి కేను ను జూడ్చు ఏక్కుని ఎాదించకండి
ఆని చెబుతూనే ఉన్న కాదండి...

T.R. డాసు

వాటిని చూసి ఆనందంతో తిక్కర బక్కర పడి నాడు. కానేపు తైతక్కలాడినాడు.

పరిగెత్తతా నీళ్ళ తొట్టు కాడికి పోయి నీళ్ళతో నోరు పుక్కిలించినాడు. లైఫ్ బాయ్ సోపుతో ఒకసారి, నడిపక్క రెండవ అక్క గూళ్లో దాచి పెట్టిన పైసురు శ్యాండిల్ సోపుతో ఒకసారి మొఖాన్ని రెండుసార్లు కడిగినాడు.

ఊరకే కడగలు... ప్రేమవగర్ సినిమా పాట “నేను పుట్టాను, లోకం మెచ్చంది” పాడతా కడిగినాడు. పుల్లంపేట టర్మి టవల్ తో ముఖం తుడుచుకున్నాడు.

వయ్యారంగా ద్వాన్సుచేస్తూ... ‘ఛాంగురే బంగారు రాజు’ అనే సినిమా పాట పాడు కొంటూ రజిస్కాంత్ స్టుయలు కానేపు, కమల హసన్ స్టుయల్లో కానేపు నిలబడి ఫోజులు కొట్టినాడు.

వాళ్ళ కొట్టంలోని ఎర ఆవు మొన్నటికి మొన్న ఒకే ఈతలో రెండు దూడల్ని ఈనింది

మూర్తుల్లుల వారు ర్వక్కడిలా ఏర్పాటు

సూతీగా మాట్లాడేవాలకి
శత్రువులు లక్ష్మివ!
మాయమాటలు చెప్పేవాడికి
మిత్రులెక్కువ!

నీది! ఏ పిల్ల చేసుకొంటదో కానీ నిన్ను! దాని జన్మ జన్మ నోముల ఫలమై ఉంటదిరా” అని అనింది.

వశ్వంతా ప్ర్సింగు మింగినోడి లెక్కన... వయ్యారాలు పోతా ఉంటే, చిక్కుడు చెట్టుకాడ ఎవరో వచ్చి నిలబడినట్లు ఉంటే వెనక్కి తిరిగి చూసినాడు.

మరదలు మీనాళ్ళి గజ్జెల గుర్రం లెక్కన ముసిముసిగా నవ్వతా నిలబడి వుంది.

“ఏమి కావాలమ్మీ?” అని అడిగినాడు .

“మా అమ్మ పప్పు రసం పెడ్తా ఉందంట. కొంచెం కొత్తిమీర వుంటే తీసక రమ్మంది!” అని తెలుగు సినిమాలో హింది హీరోయిన్లా, పొడిపొడి మాటలు మాటాడింది.

కిష్టదు సిగ్గు మొగ్గలైనాడు.

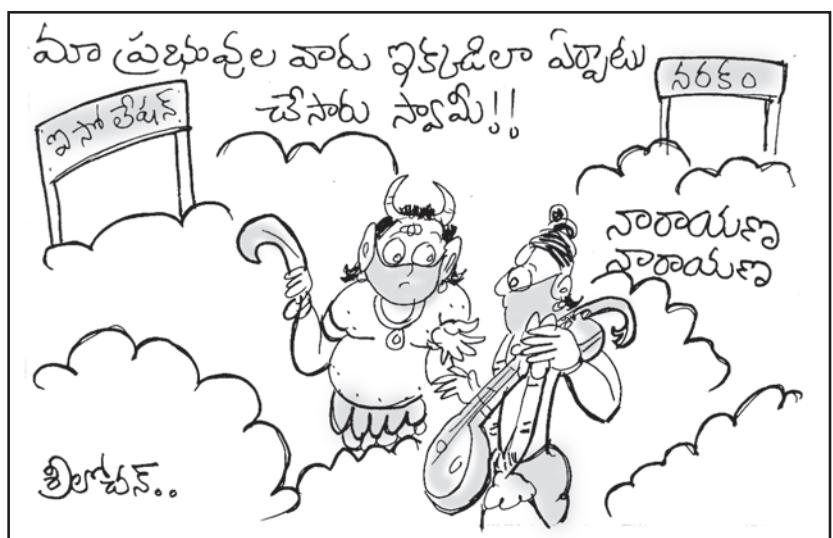
వాళ్ళ అమ్మ పక్కన లేకుంటే, జాతరకి వేసే పులి అడుగు వేయాలనిపించింది కిష్టడికి.

‘అయినా ఊర్లో వాళ్ళు ఎవరైనా చూస్తే మానం పోతుంది కదా?!...’ అనుకొని పులి అడుగులేయలేదు.

ఆ అమ్మని క్లోట్జాప్లో చూసే ఛాన్సు దొరి కింది కదా, అని ఓరగా చూసినాడు.

‘ప్రాయంలో పంది పిల్లయినా ముద్దు ముద్దు గనే పుంటాదిరా కిష్టా!’ అని అమ్మ ఎన్నిసార్లు చెప్పలేదు?

‘దగ్గరిగా ఇంకొక్కసారి ఆ అమ్మని చూస్తే నా అబ్బి గంటు ఏమీ పోదు కదా’ అను కొన్నాడు.

మినీ హస్య కథల పోటీ

‘నెజంగా ఆ అమ్మి బాగుంటుందా... లేక ఆ అమ్మి కష్ట చీరల వల్ల ఆ అమ్మి బాగుంటుందా’ అని శైసు శైసుగా ఆ అమ్మిని చూసినాడు.

మనసులోనే నూటికి ఎనబై మార్కులు ఇచ్చుకున్నాడు. తనకు తానే ఒకటికి పదిసార్లు టీక్కులు ఇచ్చుకున్నాడు.

◆ ◆ ◆

మరదలు పిల్ల కొత్తమీర అడిగిందే భాగ్యం అన్నట్లుగా కిష్టపు చకచక కొత్తమీర కోస్తూ...

“వీళ్ళు కొత్తమీర కావాలని, అడగతారని తెలిసి ఉంటే నాయన సంపాదించి పెట్టిన నాలుగు కయ్యల్లోనూ కొత్తమీర తోటలు నాటి ఉంటాను కదా! ఈ ధనియాలు చల్లే పని నాలగేండ్ల ముందే చేసి ఉంటాను కదా!” అను కొంటూ గట్టిగా గాలి పీల్చి గాలి వదులుతుంటే ముక్కు మీది వచ్చే రాని నూనూగు మీసాలు గాలికి అటూయిటూ ఊగినాయి.

కొత్తమీర కోస్తూన్న కిష్టపు, మీనాళ్ళి కళ్ళకు జగదేక వీరుడి మాదిరి కనిపించినాడు.

కిష్టానిఁ చూస్తున్న మీనాళ్ళి చీర పైట జారా లని చూస్తోంది కానీ, జాకెట్లు కాడి పిన్సు, పైటను గట్టిగా పట్టుకొని ఉంది. ఏదో ఒకటి చేస్తున్నట్లు ఉండాలని మీనాళ్ళి చిక్కుడు చెట్టు పక్కనున్న మరువం ఆకులు కోసి ముక్కుకాడ పెట్టుకొని... ఆ మధురమైన వాసన పీల్చ సాగింది.

నారాయణమ్మ కానేపు మీనాళ్ళి వైపు... కానేపు కిష్టాడి వైపు... చూసి ముసిముసిగా నవ్వుకొంది.

శిరగురాజుపాలెంకి కైలీలో పోయి అప్పుడే పచ్చిన కిష్టాడి మేనమామ మునివేలు ముక్కు పొడి పీలుస్తూ కిష్టాడి చేతిలోని కొత్తమీర కట్టనీ, మీనాళ్ళి చేతిలోని మరువంని మూర్ఖు, భూటాన్ లాటరి టీకెట్లు కొఱ్చినంత సంబరపడిపోతూ ఇంట్లోకి పోయినాడు.

కట్టెల పొయివైన పశ్చ రసం ఉడకతా ఉంటే... గెరిటతో తిప్పుతా జెనల్ (కిటికీ) గుండా బాల్ఫైలో నుండి సినిమా చూసినట్లు చూస్తూ...

‘కోరిన కొండ మీద వాన పడతా వుంది కదా’ అని అనుకొంది కిష్టాడి మేనత్త.

హస్యానందం సౌజన్యంతో శ్రీ బాబు కొయిలాడ గారు తమ తండ్రి శ్రీ కొయిలాడ వెంకునాయుడు గారి పేరిట మినీ హస్య కథల పోటీని నిర్వహిస్తున్నారు. బెత్తాహిక రచయితలు అందరూ తమ రచనలను పంపించి, ఈ పోటీని విజయవంతం చేయాల్చిందిగా మనవి.

అంశం : ప్రవాసాంధ్రలు

మొదటి బహుమతి	- రూ. 1500
రెండవ బహుమతి	- రూ. 800
ప్రత్యేక బహుమతులు (పది)	- రూ. 300 లు చౌప్పున

నిబంధనలు :

- ◆ |ప్రాతప్రతి రెండు పేజీలకు మించరాదు.
- ◆ డి.టి.పి. అయితే ఒక పేజీ మాత్రమే పంపవలెను.
- ◆ ఒకరు ఒక కథని మాత్రమే పంపవలెను.
- ◆ సున్నితమైన హస్యంతో, కొసమెరుపుకి ప్రాధాన్యం.
- ◆ కథ ఇంతకుమందు ఎక్కడ ప్రచురించబడలేదని, ఏ పత్రిక పరిశీలనలో లేదని, కావీ కాదని హమీ పత్రం ఇవ్వాలి.
- ◆ విజేతల వివరాలు ‘హస్యానందం’లో ప్రచురించబడతాయి.
- ◆ కథ చివరి పేజీలో పేరు, హమీపత్రం, చిరునామా రాయాలి.

కథలు మాకు చేరాల్చిన ఆభారు తేది : ఆగస్టు 20, 2021

కథలను ఈ మెయిల్‌కి పంపండి :

hasyanandampoteelu@gmail.com

మా తండ్రి గారు శ్రీ కొయిలాడ వెంకునాయుడు గారు 1936 లో బర్మాలో జన్మించారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో భారతదేశానికి తిరిగివచ్చారు.

ప్రవాసాంధ్రుల జీవితాలపై ఆయనకు ముక్కువు, అస్క్రీ ఎక్కువు.

అయిన ప్రథమ ప్రథమ పంచమి సందర్భంగా నిర్వహిస్తున్న మినీ హస్య కథల పోటీలో రచనలను ప్రవాసాంధ్ర జీవితాల పేప్హెచ్ రాయాల్చి ఉంటుంది.

నేడు ఎందరో తెలుగువారు విద్య, ఉద్యోగ అవకాశాల నిమిత్తం అమెరికా, దుబాయ్, సింగపూర్, కొరియా, మస్క్స్ లాంటి ప్రాంతాలకు తరలి చెఱుతున్నారు. అలాగే మన దేశంలోనే ముంబయి, చెన్నై, ధిల్లీ, కోల్కతా లాంటి రాజధాని నగరాలలో కూడా జీవిస్తున్నారు. అయినా ఏ దేశమేగినా ఎందుకాలిదినా పొగడరా నీ తల్లిని అన్నట్లు, తెలుగువారు అన్ని ప్రాంతాలలోనూ తమ ప్రతిభను, ఉనికిని చాటుతూనే ఉన్నారు. మీ కుటుంబికులలో, మిత్రులలో కూడా ఎందరో ప్రవాసాంధ్రులు ఉండే ఉంటారు. ఇంకెందుకు ఆలస్యం? వారి జీవితంలోని ఘటనలను కథలుగా మాచేర్చుయిండి మరి. లేదా మీ ఊహకు కూడా పదును పెట్టివచ్చు.

అయితే రచన హస్యభరితంగా ఉండాలి సుమా.

శుభాభినందనలతో... కొయిలాడ బాబు, విశాఖపట్టణం

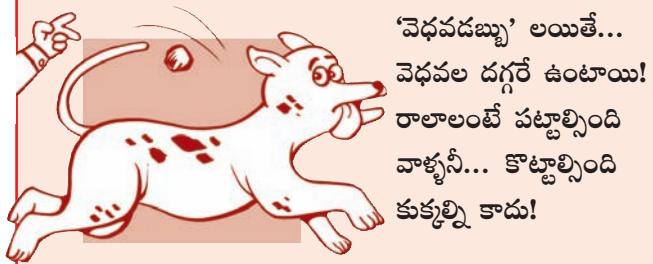

క.వి.వి సత్యనారాయణ ఫన్ ట్రస్టులకు- సుదర్శనమ్

Cartoons: Sangram

- ◆ వెధవ డబ్బుల్లేముందండీ... కుక్కను కొడితే రాల్చాయి అంటారు కదా? మరి నేనుకొడితే రాలలేదే?

- ◆ గురూగారూ... గుండు సరే!
గడ్డమైనా పెంచచ్చు కదా?
పెరగని దానికి ‘జింత’
మెయినెటన్స్ కాస్ట్ అవుతుంటే...
పెంచేదానికి ‘ఎంత’ అవుద్దో ఓసారి
ఆలోచించండి!... స్పాస్చరింగ్ కి మీరు ఓకే అంటే...
నాకు ఓకే!

- ◆ మత్తు పదార్థాన్ని ‘మందు’ అంటారు. ఔషధాన్ని కూడా ‘మందు’ అనే అంటారు.
రెండింటికి ఒకే పేరు ఎలా వచ్చిందంటారు?
వెయ్యడానికి... ఉన్న తేడా తెలియకపోవటం వల్ల!...
అడైనా... ఇడైనా... ‘రోగం’ కుదరటానికేగా!...
ఎనీ డౌట్స్?!

- ◆ మహానుభావా! పొరుగువారిని ప్రేమించమన్నారు కదా? మా పొరుగింటావిడకు పెళ్ళయింది...
ప్రమాదం ఏం ఉండడు కదా?
ఎందుకుండడూ?... మీలాగా అడాక్కు
‘ప్రేమ’తో సరిపెట్టరు...!
పెళ్ళి చేస్తుందామంటే??...
ప్రమాదం మీకు... ప్రమాదం వాళ్ళాయనకి!

- ◆ ఒక్క గాడిదనే ‘అడ్డగాడిద’ అంటారు... అడ్డ కుక్క
అడ్డ పంది అని అనరెందుకని?
‘అడ్డమైన’ మనుషులు ‘అలా’ అంటే... అవి ఒప్పుకోవ!

- ◆ ఉచిత విద్యా... ఉచిత వైద్యం లానే ఉచిత మద్యం ఇచ్చేస్తే మన దేశం ఎలా ఉంటుందంటారు?
(ప్రభుత్వ) బొక్కసానికి బొక్కట్టే ఆలోచనలు... మీకు ఎక్కడ్చుంచి వస్తున్నాయి మాస్టారూ?!

- ◆ ఆడవారు మేకప్ మానేస్తే దేశజనాభా నియంత్రణలోకి వచ్చేస్తుందనుకుంటూను. మీరేమంటారు?
ఇంపాజిబులీ!... ‘కొప్పు’ ఉంటే(ఐతే) చాలు... ‘మేకప్పు’తో పని లేదు... అనే జనం దేశంలో చాలామంది ఉన్నారు...
అని న్యాస్ ఫోఫిస్టోంది!!

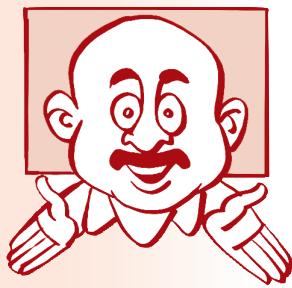

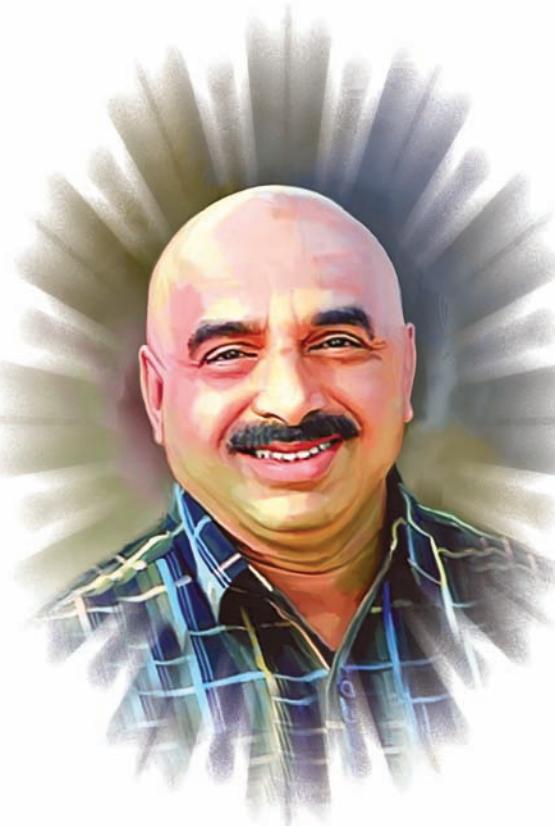
◆ అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపం అంటారు కదా? చపాతిలోనూ, పరోటాలోనూ దేవుడు లేదాండి?
అప్పీ... మీకు తెలుసున్నావిడ 'ఒకావిడ' మహా బాగా చేస్తుందని మీ అవిడతో అనండి...
అప్పుడు తెలుస్తుంది...
దేవుడున్నాడో లేడో!!

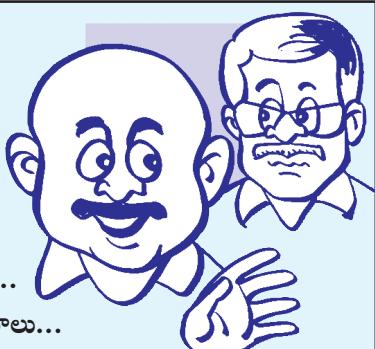
◆ పాపం! మీరు క్షపరం చేయించుకోక పోవటంవల్ల మీ క్షురకుడు క్షపరం అయిపోయుంటాడు కదా?
'నిత్యం' చేయించుకోవటం వల్ల... నేను 'క్షపరం' అయిపోతున్న సంగతి, మీకు తెలీదనుకుంటా! 'క్షపరం నాకు, సానుభూతి అతగాడికి...' అన్నట్టుంది మీ ధోరణి!

◆ ప్రస్తుతం మన సినిమాల్లో (ఓటీటీ) (ఎడిట్)
మొతాదు మించి ఉంటు న్నాయి... ఈ చిత్ర నిర్మాతలు సమాజానికి ఏం సందేశం ఇస్తున్నట్టు సుదర్శన్గారూ!
ఇంతకీ, 'ఎడిట్' లేకుండా... 'మొతాదు మించి' ఉన్న ఓటీటీ సినిమాలు మీరు ఏ 'సందేశం కోసం'
మాసినట్టు కేవీవీగారూ!

◆ తాగి బండి నడపకూడదు కదా? మరి బార్ల ముందు బళ్ళు బార్లు తీరి ఎందుకుంటాయి?
తాగేవాడికున్న తెలివి మీకు ఉన్నట్టు లేదు... అందుకే నడిపే మీలాటి వాళ్ళని తోడు (కంపెనీ) పట్టుకుపోతారు... ఫైండీగా!
(బిల్లు కూడా మీరు కడతారు... అది బోన్సె... వాడికది తెలుసు)!

◆ 'దండం దశగుణ భవేత్త'
అన్నారు కదా? మరి ఇప్పుడు పిల్లల్ని దండిస్తే తల్లిదండ్రులు తిరగబడుతున్నారేంటీ?
దండించినందుకు కాదు... తమకి లేని ఆ (సు)గుణాలు... దండిగా పిల్లలకొస్తే ప్రమాదమని!

◆ మొగుడు పెళ్ళాలు అన్నారు కదా? బహు భార్యాత్ముం చట్టబద్ధమేనా?
'ఆలు(లి)మగలు' అని కూడా అన్నారు... మరి బహు 'భర్తృత్వం' చట్టబద్ధమేనా?...లాజిక్కేగా?

ఉమ్మాఖ్యం

దంతులూల వర్ష, 9492816754

ఎప్పుడూ తల, ఒళ్ళు మీద శ్రద్ధ పెట్టని సతీవ్ మార్గింగ్‌వాక్ సమయంలో మొబైల్ ఇంట్లో వదిలేసి మరీ హెయిర్ కటింగ్ సెలూన్‌కి దారి తీసాడు.

విశాఖ నొకాశ్రయంలో ఎగుమతి దిగుమతుల్లో బిజీగా ఉండే ఓ ప్రముఖ సంస్థలో మోటార్ గేరేజ్ ఇన్‌ఫార్మ అవడంపల్ రోజులో 24 గంటలూ డూటీలో ఉన్నట్టే ఉంటాడు. మొబైల్ వాడకంలోకి వచ్చాక మరీ అధ్యాన్మయిషోయింది జీవితం.

వేళకు భోజనం లేకపోవడం వలన బక్క చికిపోయి దుమ్ము ధూచితో తిరగడం....తీరిక లేకపోవడంతో ఎప్పుడూ పెరిగిన గెడ్డంతో చింపిరి జూతుతో... పెద్ద వయసు వాడిలా ఉంటాడు సతీవ్.

సతీవ్ శ్రీమతి సరోజ సన్గగా ఉండడంతో పాటు తరచూ బ్యాటీపోర్లోకి వెళ్ళడం వలన తన వయసుకంటే చిన్నదానిలా కనిపిస్తుంది.

“మామిదరూ ఎక్కడికొనా కలిసి వెళితే... మునలి మొగుడు....పడుచుపెళ్లాం” లా ఉంటామని అందుకని సతీవ్ నీ దై వూసుకో మని పోరుపెట్టి విసిగిపోయింది సరోజ.

ఓ నెల రోజుల క్రితం జరిగింది సతీవ్కి గుర్తుకొచ్చింది.

రాత్రిపగలూ తేడా లేకుండా ఎంతసేపూ ఉంటేగం... గేరేజ్ అంటారే గాని... ఇంటి గురించి పట్టించుకోవడం లేదు. స్వంతిల్లు

ఎలాగూ లేదు... కనీసం అడ్డె ఇల్లయినా సౌక ర్యంగా ఉండేది చూసుకోవాలనే ధ్యాస లేదని సరోజ్ చిర్ముబుర్రులాడుతుందని కొత్తగా అడ్డెకు దిగబోతున్న ఇంటికి వెళ్లాడు సతీవ్.

పెయింటర్ పెయింట్ వేస్తున్నారు.

ఇల్లంతా తిరిగి చూసి మా సరోజ మంచి ఇల్లే వెతికిందే అనుకున్నాడు సతీవ్.

“సార్! ఈ ఇంట్లో మీరు దిగుతారా? మీ అమ్మాయి గారు దిగుతారా?”

ఓ పెయింటర్ అడిగినదానికి ఊక్కిపుడ్డాడు సతీవ్.

“ఉదయం అమ్మగారు... అమ్మాయిగారు వచ్చి ఇల్లంతా చూసి వెళ్లారండి!”

సతీవ్కి విషయం అర్థమయింది.

సరోజ ఉదయం వాళ్ళక్కతో కలిసి వచ్చం

టుంది. ఆవిడ లావుగా నెరసిన జుట్టుతో ఉండటం... సరోజ సన్గగా నల్లటి జూత్తుతో ఉండడంతో పెయింటర్ వారిద్దరినీ తల్లి కూతు జ్ఞని పొరపడుంటాడు.

తనింకా అక్కడే వుంటే పెయింటర్ ఇంకేం అడుగుతాడో అని భయపడి ‘మేమే దిగుతాం’ అంటూ వెనుతిరిగాడు సతీవ్.

◆ ◆ ◆

రండి సార్!...రండి!!”

మొహోనికి నవ్వు పులుముకుని పొద్దుటే బోణిబేరం వీడొచ్చాడేమిట్రా అని మనసులో తిట్టుకుంటూ ఆప్సోనించాడు సెలూన్ ఓనర్.

“పేవింగేనా సార్?” సతీవ్ చైర్లో కూర్చోగానే అడిగాడు సెలూన్ ఓనర్.

“కటింగ్... పేవింగ్... కలరింగ్...” చెప్పాడు సతీవ్.

నెలకొకసారి పేవింగ్కి, మూడునెలల కొక సారి కబింగ్కి వచ్చే సతీవ్ నోటం ఆ మాట రాగానే ఆశ్చర్యపోయి పొరపాటున విన్నాడే మొనని మరోసారి అడిగాడు.

“కటింగ్... పేవింగ్... కలరింగ్...” మరో సారి చెప్పాడు.

కటింగ్ మొదలుపెడుతూ అడిగాడు.

“మీకు ఏ హీరో అంటే ఇష్టం సార్?”

“జానియర్ ఎన్.బి.ఆర్.”

“ఆయనది ఏ సినిమా ఇష్టం సార్?”

“సాన్సకు ప్రేమతో.”

సెలూన్ ఓనర్ ఏదో మాటల్లడుతున్నా...

పాంగలి చేయనా?...

పులిపోరా చేయనా?...

పాంగలి, పులిపోరా మనవి..

చైనా వాడివి కాదు...

చైనా చైనా అని చంపకు.

గతంలోకి జారిపోయాడు సతీవ్.

పదిహేను రోజుల క్రితం మెట్ల మార్గం ద్వారా సింహచలం కొండెక్కుతున్నారు సతీవ్ దంపతులు.

పిల్లల మంచికోసం కాలినడకన కొండెక్కు తామని మొక్కుకుంది సరోజే.

పిల్లలిధ్దరినీ యూత్తకు రమ్మంటే - “మాతో చెప్పకుండా నిన్నెవరు మొక్కుకోమన్నారు? మేం రాం షో!” అన్నాడు పిల్లలిధ్దరూ.

సరోజకు సాయంగా వెళ్లక తప్పలేదు సతీవ్కు.

సరోజ సునాయాసంగా మెట్లు ఎక్కోటోంది. సతీవ్ ఆయానంతో అవస్థపడుతూ... ‘ఇంకా ఎన్ని మెట్లుక్కాల్చిరా దేవుడా అనుకుంటూ మెట్ల పక్కనున్న చెట్లు నీడన కూలబడ్డాడు.

“ఏ ఊరు మనది?”

అప్పటికే అక్కడ కూర్చున్న ముసలాయన పలకరించాడు.

సతీవ్ చెప్పాడు.

“పాప చూడు! చెంగు చెంగుమని ఎలా ఎక్కుతోందో... అలా మనమూ ఎక్కాను నుకో... కాలు జారి ఏ మక్కో విరిగి మంచం పట్టేస్తాం!” ఆగకుండా మెట్లెక్కుతున్న సరోజను చూపిస్తూ అన్నాడు ముసలాయన.

‘ఈ ముసలాడు నన్నా ముసలాడను కుంటున్నాడు భర్చు!...’ మనసులోనే తిట్టు కున్నాడు.

“పాపలో సాంప్రదా యం ఉట్టిపడుతోంది.”

“అపునవును!”

సరోజను అలా అస్సం దుకు సతీవ్కో ఆనందం పొంగి అలసట మాయ మయింది.

“పాపకు పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నారా?” కుతూ హలంగా అడిగాడు ముసలాయన.

“సాకు అమ్మాయిలు లేరు. ఇధురూ అబ్బాయిలే.”

“సితో కలిసి వచ్చి లేదిపిల్లలా చకచకా ఎక్కుతోందే ఆ పాప?” అంటూ సరోజను చూపించాడు.

లంగా ఓటీ మోడల్ చీర కట్టుకుని పోసి పెయిల్ వేసుకున్న సరోజ దూరానికి చిన్న దానిలాగే కనిపిస్తున్నాది.

“ఆమె నా భార్య!” చిరాగ్గ చెప్పాడు సతీవ్.

“ఇహాఁ!... అపునా!! ఇధ్దరికీ వయను చాలా తేడా ఉన్నట్టుంది... మేనకోడల్ని చేసు కున్నావా?”

సతీవ్కి ఒక్కసారే ఒళ్లుమండింది.

“ముందు అష్టింటుగా మీ కళ్లు పరీక్ష చేయించుకోండి.” ముసలాయనతో చిరాగ్గ అన్నాడు సతీవ్.

తనని పొయిర్దై వేసుకోమని... సరోజ ఎందుకు పోరు పెడుతోందో సతీవ్కి అర్థ మయింది. ఇక్కడే ఉంటే ఈ ముసలాడు ఇంకేం అడుగుతాడో అని లేచి వేగంగా మెట్లెక్కుడం మొదలుపెట్టాడు.

“సారీ! అయిపోయింది... అధ్యంలో చూసుకోండి.”

గతంలోంచి బయటపడి తనని అధ్యంలో చూసుకుని అవాక్యమ్యాడు సతీష్.

అచ్చు నాన్నకు ప్రేమతో సినిమాలో జాని యర్ ఎన్బిఆర్ క్రాపింగ్లొ ఉండి ఓ పది సంవత్సరాలు వయసు తగ్గినట్టనిపించింది.

“సార్ డై వేసుకున్నవాళ్ళు మీసం కలర్ మెయింటెయిన్ చెయ్యడం కష్టం తీసెయ్య మంటారా?”

“ఎలా బావుంటుందంటే అలా చెయ్య!” చెప్పేడు సతీష్.

నున్నగా మీసం గౌరిగేసిన తర్వాత అధ్యంలో చూసి ఇరవై సంవత్సరాల వయసు తగ్గినట్టుగా అనిపించి అదనగా ఓ పదిరూపాయలు టివ్ కూడా ఇచ్చి ఇంటి ముఖం పట్టాడు.

“సినబాబు... మీ పెండు ఎవులో వత్తనాడు...”

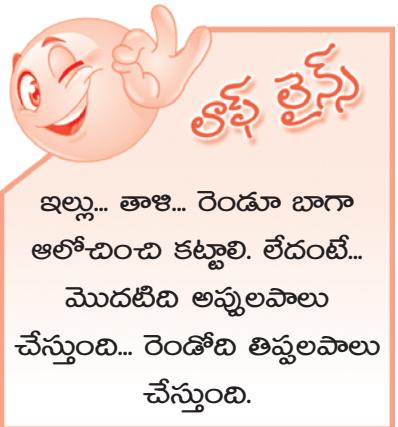
వీధి వాకిలి కడుగుతున్న పనిమనిషి పిలుపుతో బయటకొచ్చిన చిన్నబాబు ఎదురుగా కనిపించిన తండ్రిని చూసి కిసుక్కున నవ్వాడు.

“మమ్మీ!... ఎవరోచ్చారో చూడు!” అరిచాడు చినబాబు.

“ఎవర్లా?...” తల దువ్వుకుంటూ సరోజు బయటకొచ్చింది.

సరయిన కేశసంరక్షణ లేక గాని... నామ్ముగుడు అందగాడే! అనుకుంటూ సతీష్ని చూసి మురిసిపోయింది సరోజు.

“మమ్మీ! డాడీ ఇప్పుడెలా ఉన్నారు?...”

**శ్రీయంచ్, శ్రీయామ్, గ్రాహిక శ్రుతిప్రస్తుతి తెంపులు
కో త్రీమిచెగు చెఱు తెల్కారుకార్!**

“చాక్టెట్ బోయీలా వున్నారు.” టీ.వీ. ఎడ్ గుర్తు చేసుకుంటూ అంది సరోజు.

“ఓలమో! పెద్దయ్యగోరా?... నానసలు పోల్చుకోలేకపోనాను...” ముక్కుమీద వేలేసు కుంది పనిమనిషి.

“మావాళ్ళది హాఫ్ శారీ ఘంక్నెకి వెళ్లాలి. ఘంక్నె ఎల్లుండి అనుకుని నేను రెడీ అవలేదు. ఈ రోజే అని ఇప్పుడే ఫోన్ వచ్చింది. మీరు స్నానం చేసి త్వరగా తయారప్పండి.”

“ఇప్పటి అమ్మాయిలు చున్నీలే వాడటం లేదు. ఇప్పుడు ఈ హాఫ్ శారీ ఘంక్నె ఎందుకోడఱ్చు దండుగి!” అన్నాడు సతీష్.

“ఆ దండగ సంగతి మనకెందుకు. మీరు

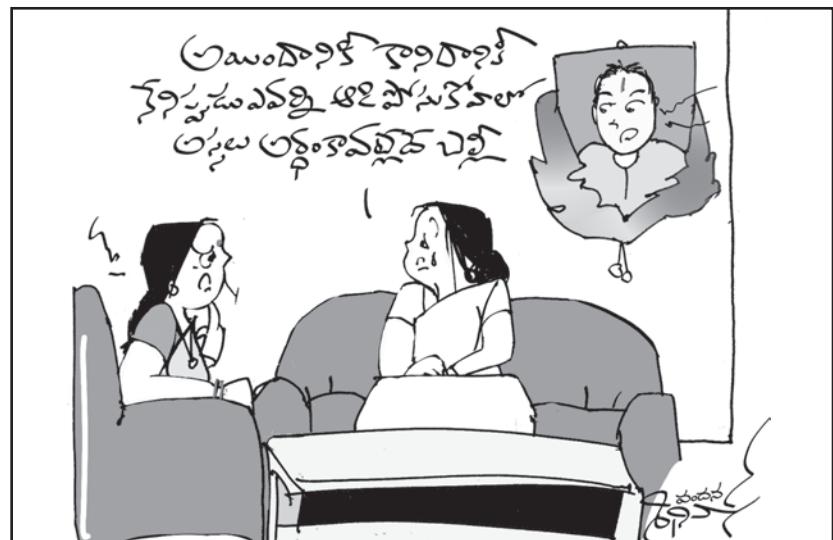
ఏ ఘంక్నెకి రావడంలేదని మావాళ్ళు ఎప్పుడూ అంటాంటారు. స్నానం చేసి త్వరగా రెడీ అవండి. ఇధరం కలిసి వెళ్లాం.” అంది సరోజు.

“మీకు సెలవు దొరకదు... వీలు పడదు... నున్న ఘంక్నె హోలు దగ్గర దించేసి వెళ్లిపోండిని ఎప్పుడూ చేపే సరోజు ఈ రోజు కలిసి వెళ్లా మనగానే ‘డై’ మహిమ అర్థమయింది సతీష్కి. మఱపారుగా స్నానానికి వెళ్లాడు.

పిల్లల సూచన మేరకు జీన్సేపెంట్, టీప్ప్ర్ వేసుకున్న సతీష్ని చూసి అనందంతో... ఉప్పి తచ్చిబ్బుపుతున్నాది సరోజు.

ఘంక్నె హాల్ దగ్గర సరోజను దించేసి

ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಪ್ಲೇಸ್ ವೆದುಕ್ಕೆವಡಂ ಮೊದಲೆಟ್ಟಾಡು ಸತೀವ್.

“ಗೇರೆಂಜ್ ನುಂಡಿ ಅಡ್ಡೆಂಟ್‌ಗಾ ಫೋನ್ ವಚ್ಚಿಂದನಿ ಅಲಾ ವೆಶ್ಟಿಪ್ರೋಕಂಡಿ... ಎಪ್ಪುದೂ ರಾನಿ ಮೀರು ವಚ್ಚಾರಂಬೇ ಮಾ ವಾಟ್‌ ಚಾಲಾ ಸಂತೋಷಿಸ್ತಾರು.”

“ಅಲಾಗೆಲೇ...” ಅನ್ನಾಡು ಸತೀವ್.

“ವಿಮೇ ಸರೂ!... ಇಂತ ಆಲನ್ಯಂಗಾನಾ ರಾವಡಂ?...” ಫಂಕ್ಕನ್ ಹೋಲ್ ಗೆಟ್‌ ದಗ್ಗರ ನಿಲಬಡಿ ದಿಕ್ಕುಲು ಚಾಸ್ತುಸ್ನಾ ಬಾಮ್ಯ ವರಸಯ್ಯ ಪೆದ್ದಾವಿಡ ಅಡಿಗಿಂದಿ.

“ಫಂಕ್ಕನ್ ಈ ರೋಜನ್‌ನು ಸಂಗತಿ ಮರಿಚಿ ಪೋಯಾನು ಬಾಮ್ಯ!”

“ಅವನ್ನೇ!...ನೀಕೂ ವಯಸು ಮೀದ ವಡತು ನ್ನಾದಿ ಕದಾ?! ಮತಿಮರುವು ವಚ್ಚೇಸ್ತುಂದಿಲೇ!” ಅಂದಿ ಬಾಮ್ಯ.

ಆ ಮಾಟಕು ಪ್ರಾಕಯ್ಯಂದಿ ಸರೋಜ.

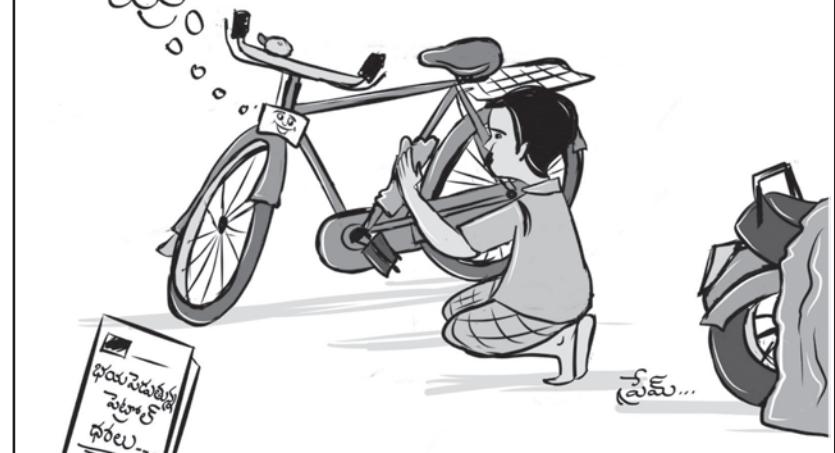
ಡೈ ವೇಸುಕುನೇ ಟೈಂ ಲೇಕ ಸಡನ್‌ಗಾ ಬಯಲುದೇರಿ ಪೋವಡಂತೋ ಈ ಮುಸಲ್ಲಿ ನನ್ನೂ ಮುಸಲಿದಾನಿ ಕಿಂದ ಜಮ ಕಟ್ಟೇಸ್ತುಂದನಿ ಮನುಳೋ ತಿಟ್ಟುಕುಂದಿ.

“ಆಯನ ಬಯಬೆಕ್ಕಿ ರಾವಡಂ ಅಲನ್ಯ ಮೈಂದಿ ಬಾಮ್ಯ!”

“ಮೀ ಆಯನಕಿ ವೀಲು ಪಡಕಪೋತೆ ಅಟೋಲೋನೋ, ಅದೇದೋ ಕೆಬಲೋನೋ ರಾವಾಲಿ ಗಾನಿ... ಕುಟ್ಟಿ ವೆಧವ ಲಕಿ ಬಂಡಿವ್ಯುಕ್ಕಾಡಂ ಅಮ್ಯಾಯ್ಯಿ!”

“ಒಟ್ಟು ತೆಲಿಯುಕುಂಡಾ ರೋಡ್‌ಮೀದ ಸರ್ಕಣ್‌ಲು ಚೇಸ್ತೂ ದೇನ್ನೇ ಗುದ್ದೆಸಿ ಪ್ರಾಣಾಲೊದಲದಂ ಟೀವೀಲೋ, ಪೆರ್ಲೋ ಬೋಲ್ಡನ್ನಿ ಚಾಸ್ತುಸ್ನಾಂ. ವಾಟ್‌ಕೆಂ ವಾಟ್‌ ಬಾಗಾನೆ ಪೋತಾರು. ಕನಿ ಪೆಂಬಿನ ತಲ್ಲಿದಂಡ್ರುಲಕೆ

ಇಂಧ್‌ಕ್ಕಿ ನಾವಿಲವ ತೆಲ್ಪಿಂದಿ ಪೆನವಕಿ!!!

ನಮ್ಮಾಯ್ಯ ಕಡುವುಕೋತಂತಾ!”

“ಅವನು ಬಾಮ್ಯ ಮೀರು ಚೆಪ್ಪಿಂದಿ ನಿಜಂ!”

ಬಂಡಿ ಪಾರ್ಕ್ ವೇಸಿ ಸರೋಜ ದಗ್ಗರಕು ವಚ್ಚಾಡು ಸತೀವ್.

“ವಿರಾ ಬಡುಡ್ಯಾಯ್! ವೇಲೆಡಂತ ಉಂಡೇವಾಡಿವಿ. ಅಪ್ಪಾದೇ ಬಂಡಿ ನಡಿಪೇಂತ ಪೆದ್ದವಾಡಿವಯ ಪೋಯಾವಾ?...” ಅಡಿಗಿಂದಿ ಬಾಮ್ಯ.

ಸರೋಜ, ಸತೀವ್‌ಲು... ಅಯೋಮಯಂಗಾ ಮೊಹೋಲು ಚಾಸುಕುನ್ನಾರು.

“ಮೀ ನಾನ್ನ ಎಲಾಗು ಫಂಕ್ಕನ್‌ರಿ ರಾಡು. ಪೋನ್ನೇ ನುವ್ಯಾಯಿನಾ ಮೀ ಅಮ್ಯನು ತಿಸುಕೊಚ್ಚಾವು... ಸಂತೋಷಂ!” ಅಂದಿ ಬಾಮ್ಯ.

“ಅಯ್ಯಾ ಬಾಮ್ಯಾ!... ಈಯನ ಮಾ ವಾರು!!”

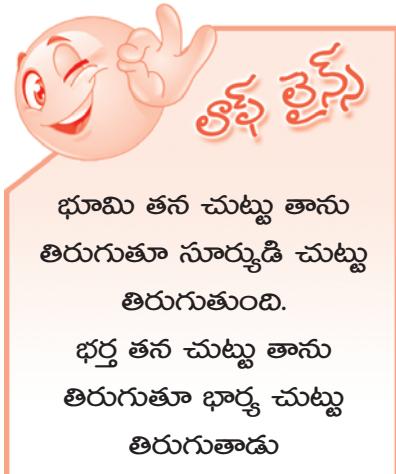
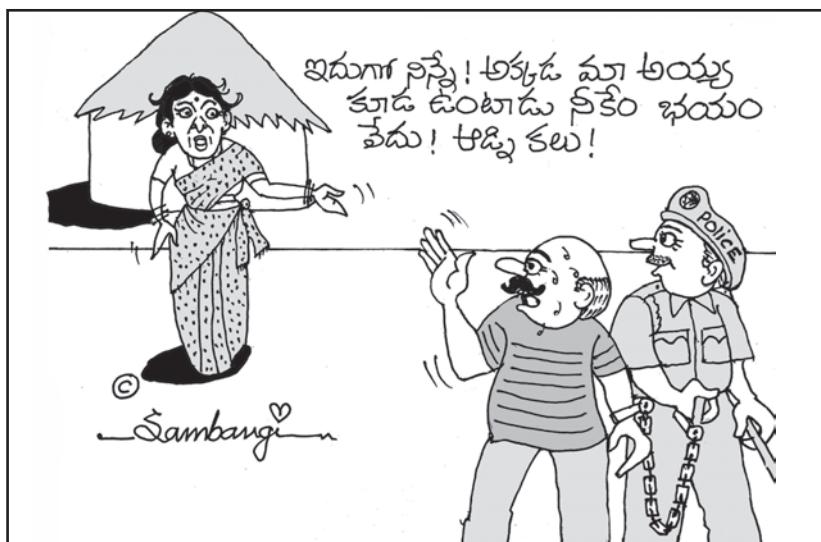
ಅಂದಿ ಸರೋಜ.

“ಅಯ್ಯಾ!...ಅಯ್ಯಾ!...ಮುಂದು ಚೆಪ್ಪುಕ್ಕೋ ವಟೆ. ಬಾಬಾ ಮುಸಲಿಮುಂದನಿ... ಕಟ್ಟ ಕನಿಪಿಂ ಚಕ ನಿಸ್ನು ಮೀ ಅಜ್ಞಾಯನುಕುನಿ ವಿದೇದೋ ಅನೇ ಸಾನು ಏಮೀ ಅನ್ನೋವರ್ದ್ದು ಬಾಬೂ...” ಸಿಗ್ಗು ಪಡಿಪೋತೂ ಅಂದಿ ಬಾಮ್ಯ!

“ಮಿಂ ಫಲ್ಲೆದಂದಿ! ಪೆದ್ದವಾರು ಮೀರು.”

ತನನಿ ತನ ಕೊಡುಕನುಕನ್ನಂದುಕು ಮುಷ್ಣ ಸಂಪತ್ತರಾಲ ವಯಸು ತಗ್ಗಿನಟ್ಟು ಅನಿಪಿಂಚಿ... ಚಾಲಾ ಗರ್ಜಂಗಾ ಫೀಲಯ್ಯಾಡು ಸತೀವ್.

ಡೈ ವೇಸುಕುನೇ ಟೈಮ್ ಲೇಕ ಸಡನ್‌ಗಾ ಬಯಲು ದೇರಿನ ತನಕು ಇಕ್ಕಡಿ ಇಂಕೆನ್ನಿ ಅನುಭವಾಲು ಎದುರವುತಾಯೋ ಅನುಕುಂಟೂ ಸತೀವ್‌ತೋ ಕಲಿಸಿ ಲೋಪಲಿಕಿ ನಡಿಚಿಂದಿ ಸರೋಜ.

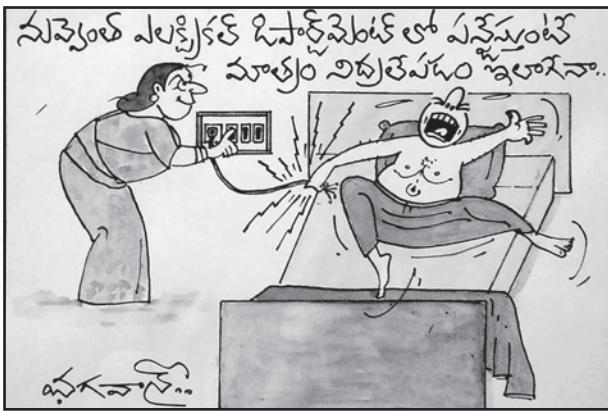
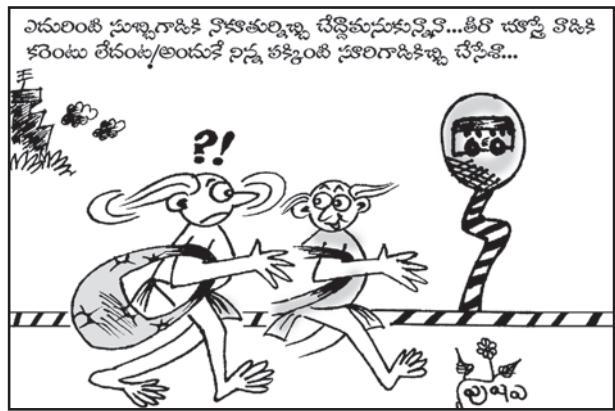
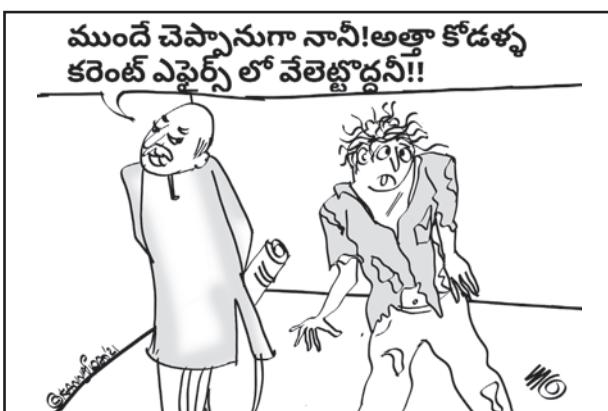
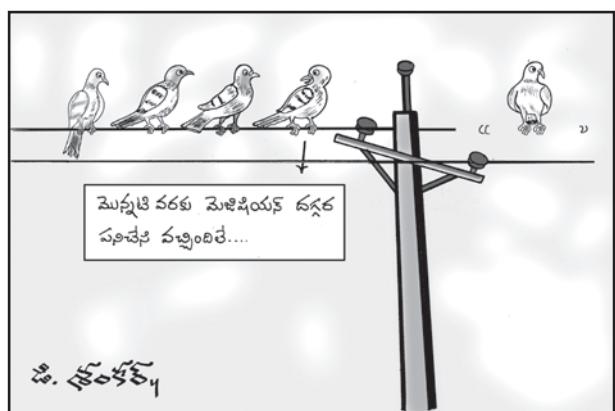
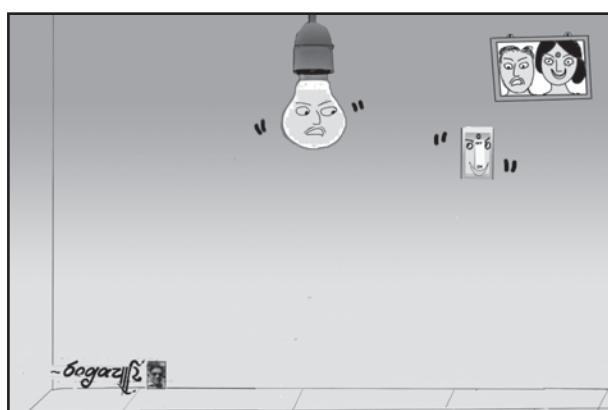
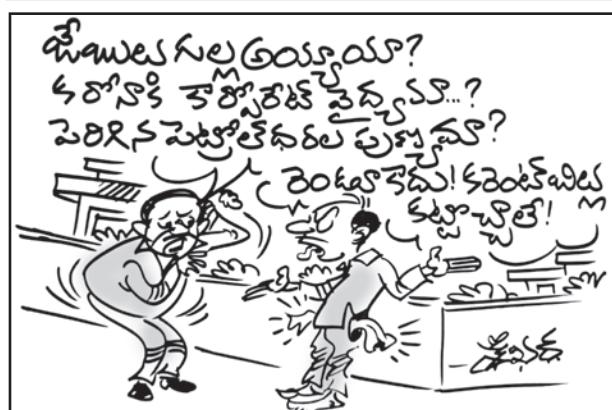
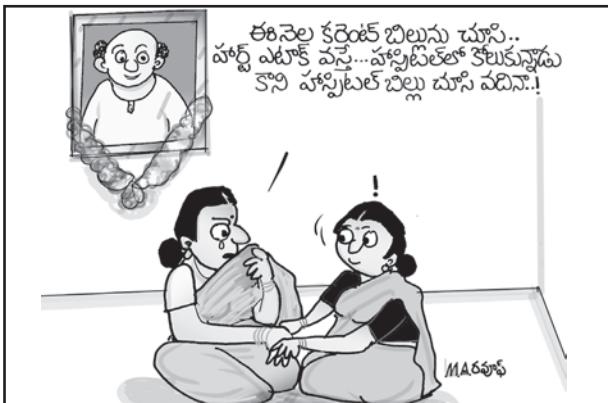

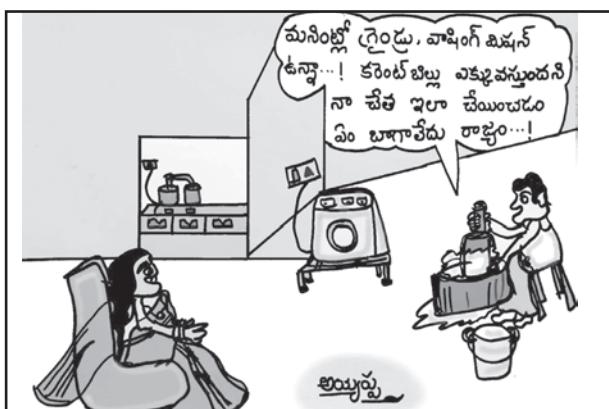
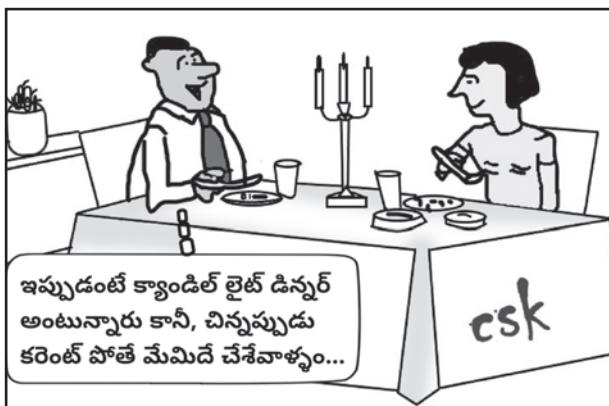
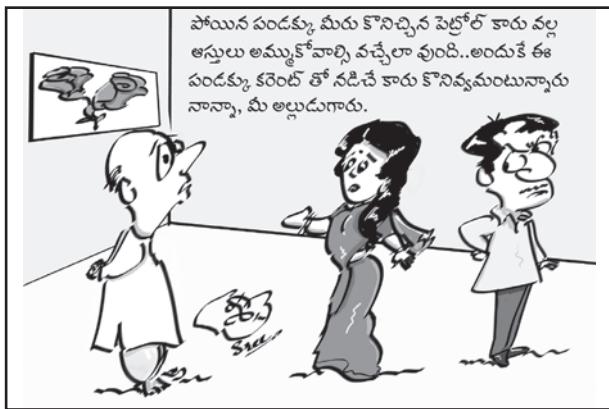
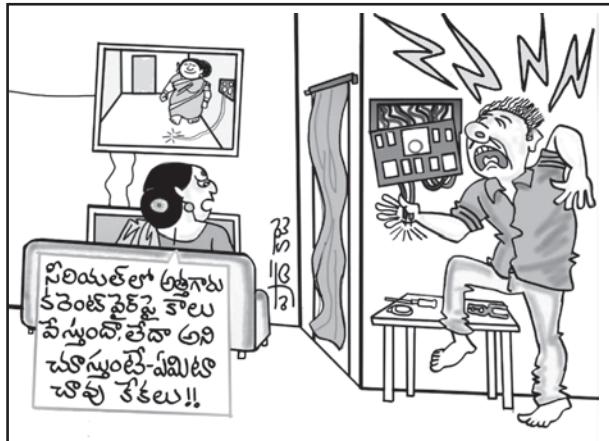
నెల నెలా నవ్వుల వెన్నెల

ప్రపంచ తెలుగు కార్యానిస్తులు కలిసి
వీరురుచుకున్న వాట్సాప్ గ్రూప్ సభ్యులు
ప్రతి నెలా ఒక అంశం మీద హస్యానందంలో వేసే
కార్యాన్న సమాపోరం.

ఈ నెల అంశం - కరెంట్

ఇన్ ఆర్కాన్ మీటింగ్

డా॥ డి.ఎన్.వి. రామశర్మ, 9663526008

“ఇంకొక గంటలో స్పెషల్ మీటింగ్ మొదలవుతుంది. ఈరోజు మన పెద్ద బాన్ వస్తున్నారు తయారుగా ఉండండి”

ఉధయం 8 గంటలకే మొదలైన రోజువారి సబ్ టీమ్ మీటింగ్‌లో చెప్పాడు మంజునాథ్ అందరికి.

“ఎన్... మహా కరోటుకుడు సదన్గా మీటింగ్ ఎందుకో?” సందేహాన్ని వ్యక్తం చేసాడు అందరితో కలగలిసి సరదాగా ఉండే ‘మణి’ అని పిలిపించుకునే మణివన్నన్.

మామూలుగా ఆఫీస్ మీటింగ్‌కి రంచనుగా టైమ్‌కి వస్తూడాయన. ఇప్పుడూ అంతే!...

అడిగిన రిపోర్ట్ అన్ని సిద్ధం చేసుకుని ల్యాప్‌టాపుల ముందే కూర్చున్నారు ఎవరిళ్లల్లో వాళ్లు.

కరోనా సమయం నేర్చిన కొత్త పద్ధతుల్లో వర్క్‌ప్రోఫెసర్, ఆన్‌లైన్ మీటింగ్స్ టెక్నాలజీ మీద ఆధారపడటం ఎక్కువైంది కదా అన్ని చోట్లు.

“అందరూ పది నిమిషాల ముందే జామ్ లోకి రండి... రోజు లాగా మీ ఇష్టం కాదు... అయిన నాలా కాదు... ఇట్టే తిట్టేస్తేడు!”

పొచ్చరికగా మళ్ళీ చెప్పాడు టీమ్ మెంబర్స్ తో సరదాగా ఉంటూ కావలసిన పని చేయిం చుకునే సమర్పుడైన టీమ్ లీడర్ మంజునాథ్.

“రపీ! నీ వీడియో బండ లో ఉంది... ఓపెన్

చేయ్!” రవిని ఉద్దేశించి చెప్పాడు మంజునాథ్.

వీడియో ఆన్ చేసాడు హదావిడిగా రవి. అందరూ పెద్దగా నవ్వేసారు.

రవి బసీను, బర్యుడా వేసుకొని మంచం మీద పడుకుని క్యాజువలగా కనిపించిన దృశ్యం చూసి-

“నాయనా! రపీ.. చూడలేకపోతున్నాం బాబూ! వీడియో కష్టేయ్... ఇది ఆఫీస్ మీటింగ్‌రా ఇంట్లో ఉన్నట్లు ఏంటూ చెడ్డితో బడ్డీ... అదీ బాన్ వస్తున్న రోజు...” పెద్దగా నవ్వుతూ అన్నాడు మణి.

“సారీ యార్... మర్చేపోయాను... రోజు ఆడియోలో కదా మన మీటింగ్...”

చెప్పు సిగ్గుతో రవి ఓపెన్ చేసిన వీడియోని ఆపేశాడు.

“ఏంటి కృష్ణే!... మీ గోడ వెనక రాతలనీ?” అడిగాడు మంజునాథ్.

“అవన్నీ... మా అమ్మాయి గోడలమీద వేసిన పెన్నిలీకితలు. మౌడన్ ఆర్డ్.” అనుకుంటూ... విషయం చెప్పాడు కృష్ణ.

“చెప్పు! చెప్పు! కోతలు... మొన్న మీ ఇంటి ఓనర్ వచ్చి అది చూసి అరిచెళ్లిన తర్వాత పెయింటింగ్ వేయించావుగా...” ఆట పట్టించాడు మణి.

“మా అమ్మాయి తెల్ల గోడ కిపిస్తే చాలు... పెన్నిళ్ల వాడకం అపదురా బాబూ!” తన బాధ చెప్పుకోలేకపోతున్నాడు కృష్ణ.

“ఈరోజు ఏంటి మన బాబాయ్ మనోజ్ గారు దుబాయ్లో ఉన్నట్లున్నారు... బ్లౌజ్ భలీపా ముందున్నారే... నిన్న ఇండియాలోనే కదా... షైట్ ఎప్పుడెక్కారు సర్?” చనువుగా అడిగాడు అల్లరి మణి మరో టీమ్ మెంబర్ మనోజ్‌ను చూస్తూ.

“నా మొహానికి దుబాయ్ కూడానా? అందు లోనూ కరోనా తోక పట్టుకొని... బ్యాగ్‌రోండ్ మార్చానురా మణి!...” అనలు విషయం చెప్పాడు భారీకాయంతో ఉన్న మనోజ్ అయి సంగా... పక్కనే ఉన్న చిప్స్ తింటూ.

“చుట్టో!... ఆ సదుపాయం బాబానే ఉందే.. నాకూ నేర్చారా బాబూ... అంబానీ ఇంట్లో ఉన్నట్లు సీన్ పెట్టుకుంటా!”

తో తో

జీవితాంతం భర్తకు
భయపడుతున్నట్లు నటించి
భయపెట్టేది భార్త!
భార్తను భయపెట్టాలని
ప్రయత్నించి భయపడుతూ
బతికే జీవి భర్త!

మాసిన గోడను చూస్తూ నీరసంగా అన్నాడు కృష్ణ.

“సరిసరి... పొద్దున్నే చిప్పి తినడం ఆపితే మంచిదేమో... లాక్ దొనలో ఎలాగూ కంట్రోల్ తప్పి అడ్డు అదుపూ లేకుండా బోణ్జు పెంచేవు బాబాయ్... వర్షు ప్రము హోమలోనూ అలానే కంటిన్యూ చేస్తే ఎలా?” సరదాగా అన్నాడు మణి, మనోజును ఆటపట్టిస్తూ.

“అదేమిట! తనుజ అంతరిక్షంలో వేలాడు తోంది... మార్చుకో తల్లి! నీ బ్యాగ్రోండ్ ఫోటో... పెద్ద బాసు చూస్తే... కొత్త టార్డెట్స్”

యిచ్చి ఆకాశం తాకేలా పెంచేస్తాడు...” మనోజ్ కూడా మణి బాటలో సరదాగా అన్నాడు తనుజను చూస్తూ జూమ్సలో.

“ఆడపిల్ల కడా!... చెల్లెమ్ము తనుజ ఎపుడూ చక్కగా అలంకరించుకునే ఉంటుంది చక్కగా!” మెమ్ముకోలుగా చెప్పాడు మంజునాథ్.

పెద్ద బాసు హరిశ్చంద్ర జాయిన్ అయ్యాడు. “గుడ్ మార్చింగ్ ఆలీ!... ఎలా ఉన్నారు అందరూ?”

ఆ కంఠస్వరం వింటేనే భయపడిపోతారు అందరు.

“గుడ్ మార్చింగ్ సారీ!” అంటూ అందరూ ఒకేసారి అన్నారు.

గుడ్ మార్చింగ్ అన్నపుడు కృష్ణ లింక్ నుంచి పెద్ద అరుపులు వస్తున్నాయి.

“యాపిల్... బత్తాయి పళ్ళు... తాకాపళ్ళు... సగం రేటు...” అంటూ.

“ఏమిటిదీ?... సైడ్ బిజినెస్ ఏమన్నా స్టేట్ చేసారా?”

కంచుకంరం గంభీరంగా అంది.

రోడ్డు పక్కనే ఇల్లు కావడంతో హోలులో ఉన్న కృష్ణ వెంటనే మూచ్చు నొక్కసాడు.

“తను! కొంచెం కాఫీ కలిపి మామ గారికి వ్వమ్మా! కాఫీ పడకపోతే గెంతులేస్తారు.” తనుజ ఆత్మగారి కంరం అందరికి వినబడు తోంది.

తనుజా కూడా సరె సరే... అని సైగ చేస్తూ మూచ్చు పెట్టేసింది.

“మొత్తానికి ఇంట్లో పనీ, ఆఫీస్ పనీ బాగానే ఎంజాయ్ చేస్తున్నారనుమాట!...” అంటున్న హరిశ్చంద్ర ఫోన్‌మాగింది. వాయస్ అందరికి వినబడుతోంది.

అవతల మానవ వసరుల శాఖాధిపతి అడిగిన ప్రశ్నకు జవాబుగా - “కొత్త రిక్రూట్ టైంట్ అక్కరలేదు... రోజు ఇంట్లోనే పని వల్ల ప్రాడ్కివిటీ పెరుగుతోంది...రానూ పోస్తా సమయం మిగిలింది. ఆష్ట్రేన్లో అన్ని జరిగి పోతున్నాయ్. కరోనా తర్వాత కూడా వర్క్ ప్రోఫీల్ సాగిద్దాం...” అని చెప్పి ఫోన్ పెట్టేసాడు హరిశ్చంద్ర ఆర్డర్ ఇచ్చే స్వరంతో.

‘అవును! ప్రతీ ఒకరూ రోజుకు మూడు గంటలైనా ఎక్కువే చేస్తున్నారు రాత్రనకా పగలనకా... ఇక కొత్తవాళ్ళ అవసరమేముం టుంది?’ అనుకున్నాడు మనసులో రఘీథ్.

రఘీథ్ కు రోజు ఆఫీస్కు వెళ్ళడమే ఇష్టం. ప్రకృతిని చూస్తూ అలా ప్రయాణం చేయడం...

శబ్దాలు వినిపిస్తున్నాయి... వంటింట్లోంచి కాబోలు గరిట ధభీమని కింద పడేసిన శబ్దం.

“మీకు మీచింగ్ లెక్కాపైనాయ్... చీఫీనీకి ఆ ఉల్లిగడ్డలు తరిగి ఇవ్వమన్నానా?... ఈ రోజు పని మనిషి కూడా రాలేదు కరోనా అని చెప్పింది కదా... మీరిక చెయ్యురా? మీ ఆఫీసు కాదిది. కాస్తంత వళ్ళు కదిలించండి!” గట్టిగా అదమాయిస్తున్న హరిశ్చంద్ర భార్య మణి కంరం.

వెంటనే మూర్ఖుడ్ల పెట్టడం ఇప్పుడు బాస్ హరిశ్చంద్ర వంతయింది.

“ఓ పదిహేను నిముషాల తర్వాత కలుద్దాం! ఎవరో వచ్చారు.” చెప్పి ఆఫ్ చేసాడు బాస్.

అదేం విచిత్రమో... భార్య అరవడం వినే వాళ్ళ... “ఓహో!... అన్నిచోళ్ళ ఇంతోనా...” అని బాస్కు తప్పదురా నాయనా... మా పులి కూడా ఇంట్లో పిల్లి అన్నమాట అనుకుంటూ ఒకటి నవ్వ అందరూ.

ఆన్లైన్లో తెలిసి పోయిందని... ఆఫీసే బాగుండి అనుకుంటున్న హరిశ్చంద్ర మొహం లో కవళికలు మారుతున్నాయి.

“మాతోటే మా బాసునూ” అనుకుంటూ పాట పొదేస్తున్నాడు కృష్ణ.

నవ్వాపుకోలేక ఎగిరిగింతులేస్తున్నాడు జామోలో వీడియో బండ చేసిన మణి.

అందరూ బాస్ రీ ఎంట్రీలో వస్తే ఎలా ఉంటారో చూడాలని తెగ ఆత్మతగా ఉన్నారు ఆన్లైన్ లో!!

గుబులు కుక్కలి

కోనే నాగ వెంకట ఆంజనేయులు,
9290660220

“కై నెల పడ్డెనిమిదో తేదీన పిల్లలతో సహా మీ యింటి మీద దండయాత్రకు వెడలి వచ్చేస్తున్నామహా” అంటూ పద్మ దగ్గర నుండి ఖోనే వచ్చిన దగ్గర నుండి కుమారిలో మళ్ళీ గుబులు సెగ రాజుకుంది.

పద్మ - కుమారి ఆడపడుచు. పిల్లల పరీక్షలు అయిపోగానే వేసవి సెలవులకు పుట్టింటికి వచ్చి పదిహానో, యిరవై రోజులో కులాసాగా గడిపి వెళ్లడం రివాజు పద్మకు.

వాళ్ళు వస్తున్నారని తెలియగానే కుమారి గుండెల్లో రాయి పడింది. పద్మ తల్లి అంటే కుమారి వాళ్ళ అత్తగారు ఎప్పుడో బకెట్ తన్నే సినా... పద్మ పుట్టింటికి రావడం మానేయ

లేదు... ఇప్పుడది తన రాజ్యం కావడంతో... పద్మ ఎప్పుడు పుట్టింటికి వచ్చినా... అన్న గారింటి మీద పడి తినేయడానికి వస్తున్నట్లుగా భావిస్తుంటుంది కుమారి.

ఆమెకు గల అనేక గుబుల్లలో యిదొకటి.

యింటికి వచ్చిన ఆడపడుచుకు చీర... జాకెట్ పెట్టి పంపడం ఆచారం కదా... అది కాకుండా పిల్ల పిశాచాల చేతుల్లో వంద నోటో రెండొందల నోటో కూడా పెట్టక తప్పదాయె. ఇవన్నీ కాకుండా వాళ్ళు ఉన్నన్ని రోజులూ వాళ్ళ తిండి, తిప్పలూ, సినిమాలకూ, పికార్లకూ తిప్పడం... యివన్నీ తడిపి మోపెడు. అమ్మా! అమ్మా!! ఎంత ఖర్చు!!!

ఇదే కుమారిలోని గుబులుకి కారణం.

పోనీ వాళ్ళు లేని వాళ్ళూ అంటే... లక్ష్లు సంపాదించే ఉద్యోగం కుమారి వాళ్ళాయనది. కానీ కుమారి చేతి నుంచి పైసా రాలదు ఎంత దగ్గరి వాళ్ళకి పెట్టాలన్నా! ఎవరికైనా రూపాయి పెట్టాలంటే పదహారు విధాల ఆలోచించే తప్పం ఆమెది.

**ప్రపంచం లో ఎక్కడకిల్లీనా మాది సైనాడేశం అన్
అగునే.. భీ.. అన్ భీకొడుయ్యారు...
చ్చుచోవెపుంది న్న్న్న్...**

అందుకే కుమారి తమ యింటికి ఎవరైనా వస్తున్నారని తెలియగానే ఉపయోగించే... ఎప్పటికీ పదును తగ్గిని... అస్త్రాన్ని బయటకు తీసింది.

పద్మా వాళ్ళింకా నాలుగు రోజుల్లో బయలు దేరుతున్నారనగా భోన్ చేసింది కుమారి.

“పద్మా! మీ ఊళ్ళీ రగ్గులు చవకట కదా! నువ్వు వచ్చేటప్పుడు ఓ నాలుగు రగ్గులు పెద్దవి కొనుక్కుఱా. నువ్వు యిక్కడికి రాగానే డబ్బులు యిచ్చేస్తాలే.” అంటూ హమీ కూడా యిచ్చింది.

కుమారి సంగతి తెలిసిన పద్మ ఆ మాట వింటూనే పోక్క తిని కానేపు తరువాత తేరుకుని సరే వదినా’ అనుద్ది నీరసం ముంచుకు రాగా.

ఇలాగే యింతకు ముందు కూడా ఓసారి మీ ఊళ్ళీ చవకట కదా అని యింటిల్లి పాదికీ స్వేచ్ఛర్లు తెప్పించుకుంది గానీ వాటి తాలూకు డబ్బు ఊనే ఎతలేదు లేదు ఆమె ఉన్నన్ని

తో తో

కొందరు జిచ్చగాళ్ళకు గర్లీ ప్రిండ్లీ ఉండడం చూసాను.
తేలిందేమిటంటే...
వారొచ్చుకే, వీరు జిచ్చగాళ్ళు అయ్యారట.

ఈ సారి కూడా తాను పెట్టే చీరా, జాకెట్ ఖరీదు తిరిగి రాబట్టుకోవడానికి కుమారి వేసిన ఎత్తు యాదని అర్థమై పోయింది పద్మకు.

కానీ చేసేది లేక వదిన అడిగిన రగ్గులు కొని రైలెక్కింది.

పద్మని చూడగానే ఆలింగనం చేసుకుని -

“రా పద్మా! ఎలా ఉన్నారు?... ప్రయాణం అదీ బాగా సాగిందా?” అని తియతీయగా అడుగుతూ... సాదరంగా ఆహ్వానించింది కుమారి... మనసులోని చేదుని అక్కుడే నొక్కి పట్టి.

“బావున్నాం వదినా!” అంటూ పద్మ తన తీసుకు వచ్చిన రగ్గులున్న బేగ్ కుమారి చేతికి అందించింది.

చేటంత ముఖం చేసుకుని ఆనందంగా ఆ బేగ్ అందుకుని రంగులు చూసుకుని మురిసి పోయింది కుమారి.

అన్నగారి యింటిల్లో యిరవై రోజులు కులా సాగా గడిచి పోయాయి.

చెల్లి ఉన్నన్ని రోజులూ రోజుల్కో రకం పింపి వంటతో విందుభోజనాలు ఏ లోటూ లేకుండా ఏర్పాటు చెయ్యకపోతే ఊరోసంటూ కుమారిని ముందే హెచ్చరించాడు ఆమె భర్త.

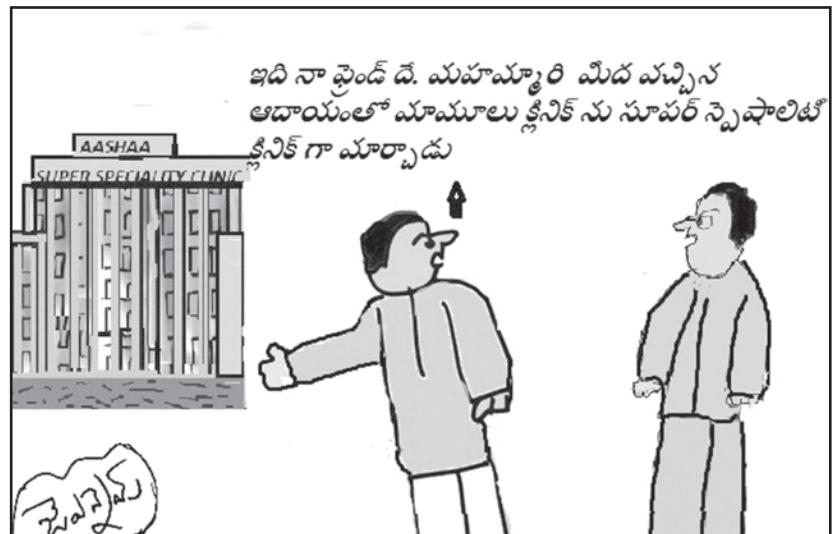
అందుకే ఆడపడుచుకు ఏ లోటూ రాకుండా చూసుకోవాల్సి వచ్చింది. మనసులో లబలబ లాడుతూనే కుమారి.

ఊరగాయలు పెట్టడంలో స్పెషలిష్ట్ అయిన కుమారి పెట్టిన ఆవకాయ, మాగాయ, ఉసిరి

రోజులూ... చివరికి ఆడపడుచు వెళ్లి పోయేటు పుడు బోట్టు పెట్టి, చీరా, జాకెట్ చేతిలో పెడుతూ... ‘అన్నట్టు పద్మా స్వేచ్ఛరకు ఎంత యిందన్నావీ!’ అని అడిగింది తెలివిగా.

ఓ వైపు ‘ఊరికే’ చీరా, జాకెట్ తీసుకుంటూ స్వేచ్ఛర్లు తీసుకువచ్చినందుకు డబ్బులు తీసుకోవడం ఏం బావుంటుందని మొహమాటంతో ‘అదేంటి వదినా భలే దానివేలే... ఆ స్వేచ్ఛరకి నువ్వు డబ్బులివ్వాలా! వదినకు ఆ మాత్రం తీసుకువచ్చే అధికారం కూడా లేదా ఈ ఆడ పడుచుకు’ అంటూ నిష్టారం నటించింది పద్మ ఒళ్ళు మంటని ఒంట్లోనే దాచుకుని.

తను అనుకున్నదే జరగడంతో కుమారి లోని గుబలు పారిపోయింది తాత్కాలికంగా.

‘కాయ’ ఊరగాయలు నోరూరిం చాయ పద్మను. రోజుకో రకం ఊరగాయతో మొదటి ముద్దలు గొంతు దిగక పోతే ఆ రోజు భోజనం చేసి నట్టే ఉండేది కాదు పద్మకు.

రోజు రోజుకూ బరవు తగ్గిం చుకుంటున్న పచ్చడి జాడీలను చూస్తుంటే... కుమారిలో గుబలు మరింత పెరిగిపోతుందేది.

అవును మరి ఈసారి పచ్చళ్ళకు యిరవై వేల పై మాబే ఖర్చుయింది.

ఇంకా పుట్టించికి కూడా పంపక ముందే తరిగిపోతున్న ఊరగాయలు కుమారిలోని గుబలును మరింత పెంచుతున్నాయి.

రోకళ్ళతో దంపించిన శ్రేష్ఠమైన ఎల్లరుని గుంటూరు మిరపకాయల కారం, దగ్గరుండి చెక్క గానుగలో అడించిన నువ్వుల నూనెతో శ్రద్ధతో పెట్టుకున్న ఊరగాయలు మరి అవి.

చూస్తుండగానే మూడు సినిమాలూ, ఆరు షికార్యుగా యిరవై రోజులు యట్టే గడిచి పోయి నట్టు పద్మకూ, భారంగా గడిచినట్టు కుమారికి అనిపించాయి.

తిరుగు ప్రయాణానికి బికెట్లు ముందే రిజర్వ్ అయిపోయాయి కాబట్టి... తనపే, పిల్లల లాపీ బట్టలు బేగుల్లో సర్పకోవడం మొదలు పెట్టింది పద్మ.

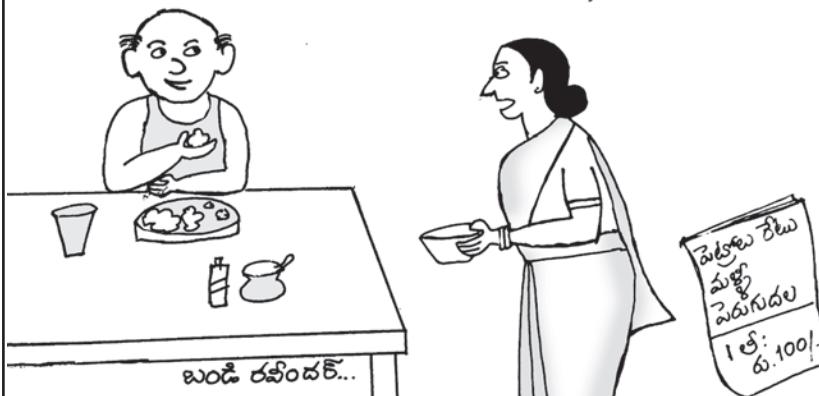
అమ్మెళ్ళ! ఇక్కడుండటం మంచిదయించి... లేకపోతే అమ్మెళ్ళ పాటూ నాకూ ఇంజెళ్ళన్ ఇచ్చేవాడు ఆ డాక్టరంకుల్

‘ఇంకా కొద్ది రోజులు ఉండండి అత్తా’ అని గారాబాలు పోతున్న తన కొడుకు, కూతుర్ల మాటలు కుమారిలో గుబలు లేకెత్తించాయి.

“మళ్ళీ సెలవులకు పస్తాంగా!” అని పద్మ మేనల్లుడినీ, మేనకోడలిని బుజ్జించిన తరువాతే శాంతించింది కుమారి మనసు.

బొట్టు పెట్టి వదిన పెట్టిన చవక రకం చీర, జాకెట్ గుడ్డ చూసి చిల్డీంచిన ముఖాన్ని వెంటనే అతికించేసుకుంది పద్మ.

ఈ పండక్కి జైక్ కొన్వున్నా ఫ్రూలేఫట. ఈనే కౌమక్కుంచూడంట.
కానీ ప్రతి సెలా పెట్టుల పోయస్తే చాట అంటున్నాడంటే
అటుకు గారూ

“ఇప్పుడివెన్నెందుకులే వదినా?” నొచ్చుకోలు నటిస్తా అన్న పద్మ మాటల్ని కొట్టిస్తా-

“భలే దానివే పద్మా!... ఆచారాన్ని పాటించ వద్ద మరి! లేకపోతే మీ అన్నయ్య ఊరుకోరు కడా! అవునూ రగ్గులకు ఎంతివ్వాలి?” అంది కుమారి ముఖంలో నవ్వ అంటించుకుని.

“బాగుంది వదినా!... కప్పుకునే రగ్గులకు వెల కడతావా?... ఏం పద్మ గానీ... అన్నట్టు వదినా మచ్చేపోయాను. మా అత్తగారికి నువ్వు పెట్టే ఊరగాయలు ఎంత యిష్టమో తెలుసా?... క్రితంసారి నువ్వు బుభు తేనె సీసాతో యిచ్చిన ఆవకాయ ఎంత నచ్చిందో మా అత్తగారికి. నిన్న అడిగి ఊరగాయలు తీసుకు రమ్మని కేరేటీలు కూడా సర్దీరు బేగీలో!” అంది పద్మ.

కుమారి అయిష్టంగానే అటక మీద నుంచి జాడీలు దింపించింది.

“పచ్చళ్ళ నేను సర్పుకుంటానులే... నువ్వు వెళ్లి వంట పని చూసుకో వదినా! భోజనాలు చేసి వెంటనే స్టేషన్కి పరిగెత్తాలి కడా!...” అంటా పద్మ, కుమారిని వంట గదిలోకి బల వంతంగా గెంటేసింది.

మూడు స్థీలు కేరేటీలలో ఆవకాయ... మాగాయ... ఊరీరీకాయ’ ఊరగాయలు నూనెతో సహా నింపుకుంది పద్మ.

పిల్లలతో ‘టాటు’ చెప్పించి పద్మ ఆటో ఎక్కిస్టేషన్ కి బయలు దేరి వెళ్లి పోయిన తరువాత ఊరగాయల జాడీలు అటక ఎక్కించే ముందు జాడీల మూతలు తెరిచి చూసింది కుమారి.

అడుగు మేర తగ్గిపోయిన ఊరగాయ జాడీలను చూసి లాటోదిబోమందా గుబలుకుమారి.

రైలెక్కి సీటు కింద సర్పుకున్న అడుగున్నర పొడవున్న మూడు ఊరగాయ కేరేటీలను చూసి ‘తిక్క కుదిరిందా వదినమ్మా’ అనుకుంటా విజయ గర్వంతో నవ్వుకుంది పద్మ.

శకునిల శంకర్తివు

బుద్ధవరపు కామేష్వరరావు, 9848047322

ప్రకినాల శంకర్తావు ఇల్లు ఎక్కడ అంటే ఆ ఊర్లో ఎవరికీ తెలియకపోవచ్చు, కానీ శకునాల శంకర్తావు ఇల్లు అంటే చాలు, సునాయాసంగా ఎక్కడో చెప్పేస్తారు.

శంకర్తావుకి, ఇంటర్లో చిన్నమెక్కలూ మొదలైన ఈ శకునాల పిచ్చి, డిగ్రీలోకి వచ్చేటప్ప టికి మహాపృష్ఠంలా ఎదిగి పోయింది.

ఆ శకునాల పిచ్చికి వాస్తు, మూడునమ్మకాలు కూడా తోడయ్యాయి.

ఆఫి ఎంతలా ముదిరిపోయాయంటే, అనుకూడడు కానీ, వాష్పరూమ్కి వెళ్ళడానికి వర్షం, దుప్పటి కప్పుకోవడానికి దుర్ఘాసార్థం, లైటు ఆర్పదానికి లగ్గం చూసుకొనేటంతగా!

డిగ్రీ రెండవ సంవత్సరం పరీక్షలు రాయడానికి వెళ్కి, పేపర్ మీద పెన్సు పెట్టే సమయానికి జ్ఞానజిలేటర్ తుమ్మిందని, పరీక్ష మానేసి వచ్చేటంతగా!

ఎలాగైతేనేం మొత్తం మీద డిగ్రీ పూర్తి చేసి, అదే ఊరిలో చిన్న ఊర్లోగంలో సెటిలయ్యాడు శంకర్తావు.

ఆ రోజు ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి వచ్చిన కొడుకుతో-

“ఒరే శంకరం!... ఈ రోజు నీకు ఓ పెళ్లి సంబంధం వచ్చిందిరా!... అమ్మాయి బాగుంది. మన వీధిలోనే వాళ్ళ ఇల్లు, నువ్వు ‘డో’ అంటే ఓ రెండు రోజుల్లో చూడానికి వెళ్లా!” చెప్పింది అతని తల్లి సోదమ్మ.

శకునిలు

భారత్తుభర్తల్లో
ఎప్పుడూ ఒక్కలి వైపు
గెలుపుంటుంది.
మిగిలిన వైపు భర్త ఉంటాడు

అనుమానంగా చూస్తూ చెప్పాడు తండ్రి.

“అఖ్యే!... నాకు ఆ సంబంధం కుదరదు నాన్నా! ఎందుకంటే, నా జాతకం ప్రకారం నేను చేసుకోబోయే అవ్యాయి... నేను ఉంటున్న ఇంటికి ఎడమవైపున్న ఇంటి నుంచి రావాలి. కుడివైపు నుంచి కాదు!” ఏవో కూడి కలు, తీసివేతలు వేళ్ళ మీద లెక్కించి చెప్పాడు శంకర్తావు.

కొడుకు ఆఫీసుకి వెళ్ళగానే-

“పమిటండీ వీడు? పెళ్లి చేస్తే బాగుపడతాడు అనుకుంటే వీడిలా మాట్లాడుతున్నాడు?” బాధపడుతూ భర్తను అడిగింది సోదమ్మ.

“చూడా! కంగారు పడకు... ఏదో మార్గం ఆలోచిధ్వాంలే!” అంటూ ఆమెను సమాధాన పరిచాడు నాంచారయ్య.

ఓ వారం తరువాత, ఎదురుగా ఉన్న ఓ భాళీ ఇంట్లోకి మారిపోయింది నాంచారయ్య కుటుంబం.

ఓ పది రోజుల తర్వాత...

మెల్లి ఇంట్లో ఉంటుంది.

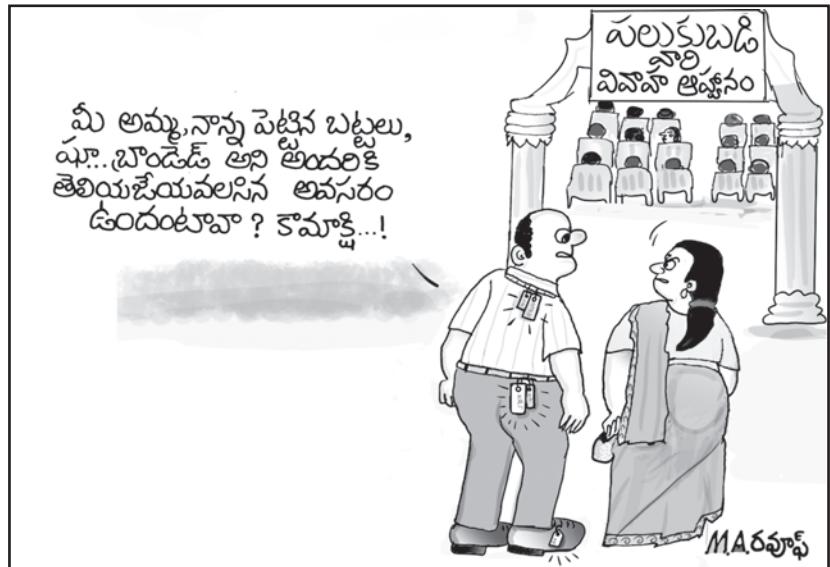
“వీరా శంకరం! అమ్మ చెప్పిన సంబంధం గురించి ఏమాలోచించావు. నేను అన్ని వివరాలు సేకరించా! మనకు అన్ని విధాలా అనుకూలమైన సంబంధం. నువ్వు ఒప్పుకుంటే అమ్మాయిని చూడానికి వెళ్లాం.” కొడుకు శంకరాన్ని బతిమాలాడు తండ్రి నాంచారయ్య.

“సరే నాన్నా! అలాగే వెళ్లాం... అవునూ! ఇంతకీ ఆ పెళ్లి వారిల్లు మనముంటున్న ఈ ఇంటికి ఏ వైపు ఉంటుంది?” సందేహం వుక్కం చేసాడు శంకర్తావు.

“కుడి వైపు ఉంటుందిరా!” కొడుకు వైపు

“చెప్పాను కదా నాన్నా!... నా జాతకానికి అమ్మాయి ఎడమ వైపు ఉన్న ఇంటి నుంచి రావాలి, కుడివైపు నుంచి కాదు అని!” అసహనంగా చెప్పాడు శంకర్తావు.

“బౌను నిజమే బాబు! కానీ, ఇప్పుడు మనం

జల్లు మారేం కదా?... అందుచేత అమ్మాయి ఎడమవైపు ఉన్న ఇంటి నుంచే వస్తుంది!” చల్లగా చెప్పేడు తండ్రి.

తండ్రి సమాధానంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అయి, కిక్కురుమనకుండా పెళ్ళికి సిద్ధమయ్యేడు శంకురావు.

ఎందుకైనా మంచిదని శంకురావు తండ్రి, పెళ్ళికూతురు రమకి, ఆమె తండ్రికి, తన కొడుకు శకునాల పిచ్చి గురించి మంచే చెప్పడంతో, రెండు కుటుంబ పెద్దలు ఓ అంగికారా నికి వచ్చి సప్పనివారణ చర్యలు యుద్ధ ప్రాతి పదిక మీద చేపట్టారు.

పెళ్ళిలో ఎవరు తుమ్మినా అది శంకురావుకు వినపడకుండా సన్నాయి మేళాన్ని అతని చెవి పక్కనే కూర్చుని వాయించి, అతని కృష్ణబేరికి కన్నాలు పడేలా ఏర్పాటు చేసారు.

అంతే కాకుండా, పిల్లలను పట్టుకొనే వాళ్ళను రప్పించి, ఆ వివాహ మండపాన్ని

మార్జుల రహిత ప్రదేశంగా తీర్చిదిద్దేరు.

అలాగే పంతులు గారు తన ముక్కు పొడం డబ్బాను మూడురోజులు పాటు బయటకు తీయకుండా కట్టుదిట్టం చేసారు.

ఇన్ని ఏర్పాట్లు చేయడంతో పెళ్ళి బాగానే జరిగినా, శోభనం రోజున మాత్రం గొడవ పెట్టాడు శంకురావు.

గదిలోకి పెళ్ళికూతురిని తీసుకుని పేరం టాలు వస్తున్న సమయంలో, పంతులు గారు తన భుజం మీద ఉన్న తువ్వాలుని ఘూస్తిగా ఓసారి రూడించి మళ్ళీ భుజం మీద వేసు కున్నారు.

ఆ ధాటికి ఎన్నో రోజులుగా ఆ తువ్వాలు మీద స్థిరనివాసం ఏర్పాటు చేసుకున్న కొన్ని ముక్కుపొడి రేణువులు పెళ్ళి, పెళ్ళి కూతురు మేనత్త ముక్కుపుటాలను ఆశ్రయించాయి.

ఆ దెబ్బికి అవిడ స్లాబులు కూలిపోయేంత గట్టిగా తుమ్మింది!

అంతే!... అంతపరకూ మంచం మీద గోత్తి కాడ నక్కలా కూర్చున్న శంకురావు ఒక్క ఉదు ఉన మంచం మీంచి దూకి గది బయటకు

వచ్చి పడ్డాడు.

“చూడు నాయనా!... మంచి ముహూర్తం. తుమ్మి, ఉమ్మి అంటూ ఈ ముహూర్తం వదు లుకోకు!” నచ్చ చెప్పారు పంతులు గారు.

“చూడండి! పంతులు గారూ! మీరు సకల శాప్త ప్రమేణులు” అయివుండవచ్చు కానీ నేను ‘శకున శాప్త ప్రమేణుడిని’. నాకు ఇలాంటి పట్టింపులు చాలా ఎక్కువ!...” అంటూ ఆ రోజును వాయిదా వేసాడు.

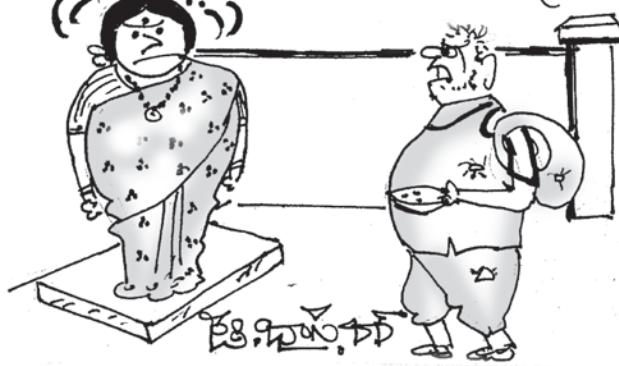
మర్మాడు రూతి మాత్రం పంతులు గారితో సహా అందరూ తుమ్ములు బయటకు రాకుండా మొహోలకు మాస్కులు కట్టుకుని... ఒకవేళ వచ్చినా, అవి శంకురావుకు వినబడకుండా అతని చెవిలో (ముక్కులో కాదు) మాంచి బలం గా దూడి కుక్కి మొత్తం మీద ఆ కార్యక్రమాన్ని మమ అనిపించేరు.

పెళ్ళి అయి వేరే కాపురం పెళ్ళిన తర్వాత రమకి పూర్తిగా తెలిసాచ్చింది తన భర్త శంక

మరేసో! ముఖ్యైతి ఇ నేను ఇలా అయ్యా
పంట మహాత్మగం ఎండి కిమ్ముగారు!

శంక్రావు యొక్క శకునపక్కి చెప్పలు.

మొదటి రోజు, ఆఫీసుకి బయలుదేరే ముందు - “ఇదిగో రమా! ఆ సందు చివర వరకూ వెళ్లి, ఆ పక్క సందుల్లోంచి ఎవరూ ఎదురు రాకుండా చూసి, నాకు ఎదురు రా!” భార్యకు చెప్పాడు శంక్రావు.

“ఆ చివర వరకూ ఎందుకండీ? ఓ పది అడుగులు వెళ్లి, ఎదురు వస్తే సరిపోతుంది కదా?” అమాయకంగా అడిగింది రమ.

“నో! నో!! నా జాతకం ప్రకారం నాకు కనీసం ఓ వంద అడుగులు దూరంలో చెడు ఎదురు రాకూడదు!” కరాకండీగా చెప్పాడు శంక్రావు.

“అవను! అదేమిటండీ ఆ చెవుల్లో అలా రక్కాలు కారేలా గుడ్లలు కుక్కేసుకున్నారు?” చెవి దగ్గరకు వెళ్లి చూసి, భయం భయంగా అడిగింది రమ.

శంక్రావు

సెల్-ఫిల్సు కొందలకి-
టీల్-ఫిల్సు...
కొందలకి హోల్-ఫిల్సు...
ఇంకొందలకి సాల్సు-ఫిల్సు!

“ఓ అదా! ఎవరు తుమ్మినా నాకు విసపడ

కుండా చేసుకున్న ఏర్పాట్లు. సరే కానీ, సందు చివరకు వెళ్లి ఎదురు రా!!” అని చెప్పడంతో గతిలేక ఓ పది నిమిషాలు తృఫిక్ కానిస్టేబుల్ అవతారం ఎత్తి, చివరకు గ్రైన్ సిగ్రూల్ ఇచ్చింది.

చాలా నెలలుగా శంక్రావు శకునాల పిచ్చితో విసుగెత్తి, దీని నుంచి ఇతడిని ఎలా బయటపడేయాలా అని ఆలోచిస్తున్న రమకు ఓ రోజు చక్కటి అవకాశం వచ్చింది.

ఆ రోజు...

ఉదయం బాత్రూమ్సలో స్నానం చేస్తున్న

శంక్రావు సెల్కు అతని కొలీగ్ గోపాలం నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

ఫోన్ తీసిన రమ-

“హలో... అన్నయ్య గారూ! నేను రమని. ఆయన స్నానం చేస్తున్నారు... ఏమైనా చెప్పాలా?”

“అవనమ్మా! మూడు శుభవార్తలు. అవి ఏమిటంబే మీ ఆయనకు జీతం పెరిగింది, రెండవది ప్రమోషన్ వచ్చింది. మూడవది, ముఖ్యంగా మీ ఆయనను వేధిస్తున్న ఆ మేనే జర్కు బదిలీ అయ్యింది. ఇప్పుడే హెడ్ ఆఫీసు వాళ్లు నాకు ఫోన్ చేసారు.” అనందంగా చెబుతున్నాడు గోపాలం.

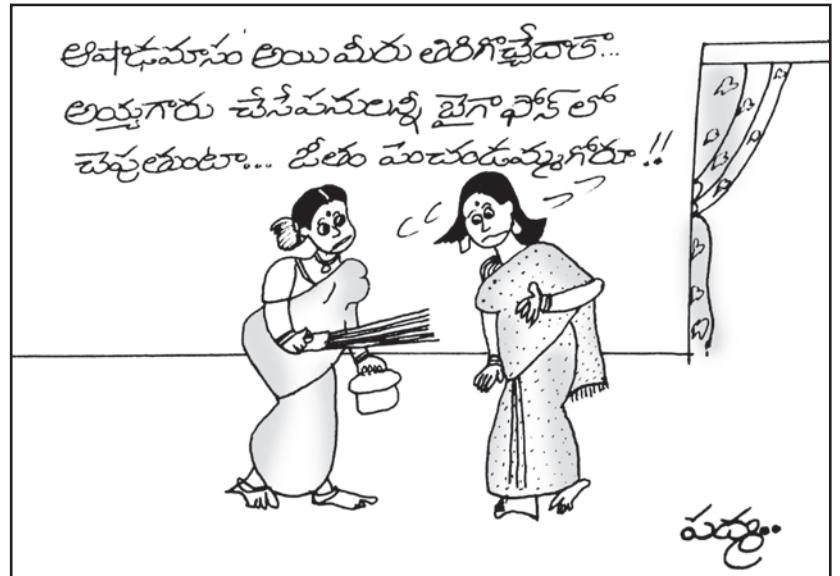
ఆ మాటలు వింటున్న రమకు వెంటనే ఓ ఆలోచన వచ్చి-

“అన్నయ్య గారూ!... నాకు ఓ సహాయం చేయాలి. ఆదేంటంబే, మీరు ఈ విషయాన్ని మా ఆయనకు అప్పుడే చెప్పకండి. ఆఫీసుకి వచ్చిన ఓ గంట తరువాత చెప్పండి. ఇలా చేయడం వలన నన్న రక్షించిన వారవుతారు. మిగతా విషయాలు తరువాత చెబుతాను!” అంటూ రమ ప్రాథేయ పడడంతో...

“జొనా!... సరే అలాగేనమ్మా!” అని ఫోన్ పెట్టేసాడు గోపాలం.

వెంటనే తన మొబైల్ తీసి, మూడిక్కు అవతల ఉన్న పార్ట్యూనికి ఫోన్ చేసి-

“అక్కా! నేను రమని... చిన్న సహాయం

చేయాలి అక్కా!... ఏంటంటే... కొంచెం నేపట్లో మా ఆయన ఆఫీసుకు బయలుదేరే సమయం లో మీ పెంపుడు నల్లపిల్లిని ఆయనకు ఎదురు వచ్చేలా వదిలేయి... ఎందుకు ఏమిటి అనే విషయాలు తరువాత చెబుతాను. మరచి పోకు” అని జతిమాలడంతో ఆమె కూడా “సరే” అని భోన్ పెట్టేసింది.

రోజుాలాగే ఆఫీసుకు బయలుదేరిన శంక క్రావుకు రమ కంటే ముందు ఓ నల్లపిల్లి ఎదురొచ్చింది.

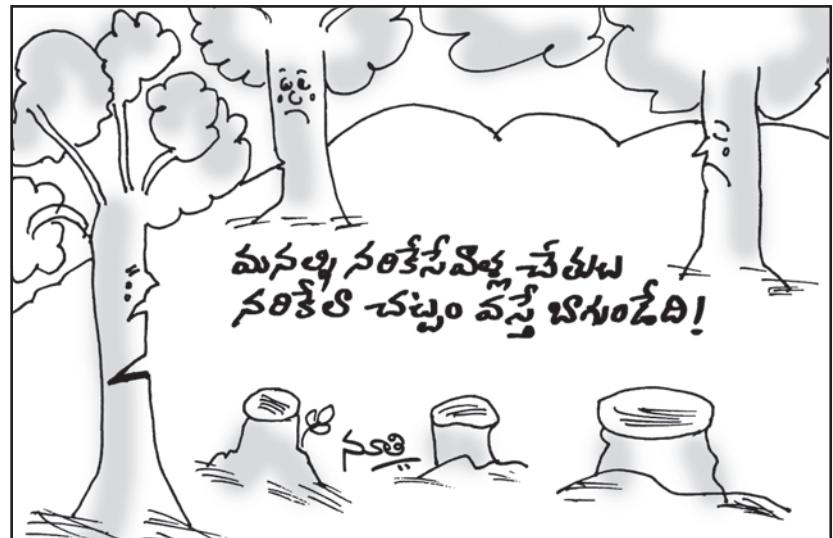
బిత్తరపోయి చూసి... వెనక్కి రాబోతున్న శంకక్రావుకు...

“ఓ సారి ఇంటి నుంచి బయలుదేరిన తరువాత తిరిగి వెనక్కి రాకూడదని శాస్త్రం చెబుతోంది” అని ధైర్యం చెప్పి, తిరిగి ఆఫీసుకు పంపించింది రమ.

సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చిన శంకక్రావు - “రమా! ఈ రోజు మూడు శుభవార్తలు...” అంటూ అనందంగా ఆ విపరాలు చెప్పేడు.

“ఎంత మంచి వార్తలు చదివారండీ... అదే చెప్పారండీ... అవునూ! మీకో విషయం తెలుసా? ఈ రోజు మీకు శకునం వచ్చింది నేను కాదు. నల్లపిల్లి. అందుకే మంచి జరిగిం దేమో? నా మాట విని ఇప్పటినుండైనా ఆ శకునాల పిచ్చి తగ్గించుకోండీ...” గారంగా

చెప్పింది రమ.

“జౌను రమా! నిజమే నుమా!... నాకూ జ్ఞాపకం వచ్చింది... అయితే ఈ శకునాల గురించి ఇంకో సారి అలోచించాల్సిందే” అంటూ ఏదో ఆలోచిస్తూ చెప్పేడు శంకక్రావు.

తన పాచిక పారిసందుకు ఆనందపడి పోయింది రమ.

మర్మాదు సాయంత్రం ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన శంకక్రావు చంకలో ఉన్న రెండు నల్ల పిల్లలను చూసి బిక్కుచ్చిపోయింది రమ.

ఖార్చు వైపు కృతజ్ఞతగా చూస్తూ -

“నిన్న నువ్వు చెప్పింది నిజమే రమా! అ

నల్లపిల్లి శకునం రావడం వలనే నాకు మూడు శుభవార్తలు తెలిసాయి. అందుకే వీటిని కొని తెచ్చా! రేపటి నుండి శకునం నువ్వు వద్దు, ఇవే రావాలి శకునంగా!” అనందంగా చెప్పాడు శకునపక్కి.

“సరే కానీ... రెండు ఎందుకండి?” కొంచెం తేరుకున్న తరువాత అడిగింది రమ, మనసులో రగిలిపోతూ.

“అయ్యో వెలి రమా! నిన్న ఒక పిల్లి శకునం వస్తేనే మూడు శుభవార్తలు విన్నాం. రేపటి నుండి ఈ రెండు పిల్లలు ఎదుర్కొస్తే... ఇక పండగే పండగ...”

అనందంగా చెప్పుకుపోతున్న శకునాల శంకక్రావు మాటలు వినే స్థితిలో లేదు రమ.

ఆమె ఆలోచనల్లా మళ్ళీ ఏ పథకం వేసి ఇతని శకునాల పిచ్చి మాన్మించాలా అని!

తోటక్కు

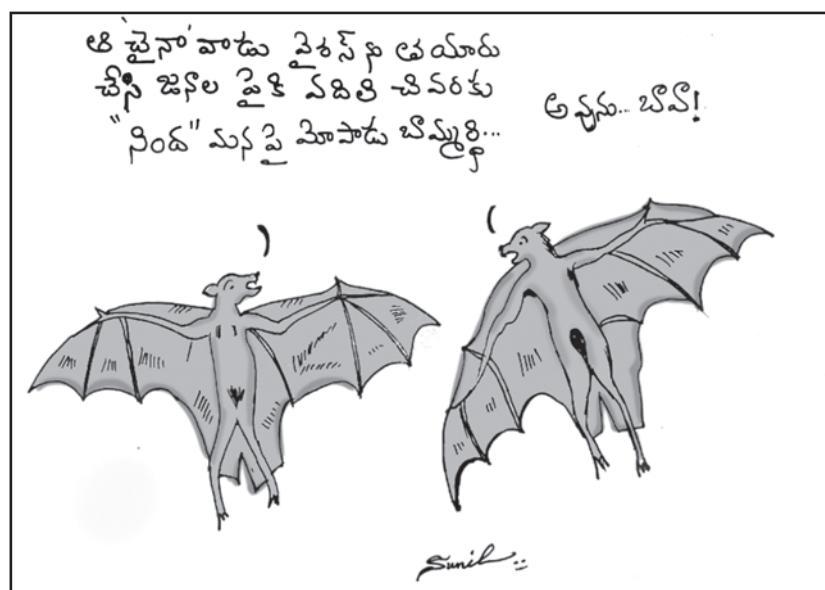
హీరోయిన్ లిల్క్-

“చేతిలో చెయ్యిసి చెప్పు బావా...”

హీరో లిల్క్-

“చెయ్యి కడుక్కున్నావా... ”

మరదలా?”

పెళ్ళి చిగోతం

భాగవతుల భారతి ,8121712950

శోరదా ఎన్ క్లేవ్ ...

“ఆగండీ!...నో!... ఈపెళ్ళి జరగటానికి వీల్సేదు!” పెళ్ళి కొడుకు అరుపుకి, ఉలిక్కిపడి ఉరిమిచూసి - “ఈడైలాగ్ నీ తాత లాగూలేయక ముందునుండి వింటున్నా. విషయం ఏమిచిరా? ” అంది బామ్మ.

“పెళ్ళికి ఆక్షిజన్ సరఫరా ఉన్న కల్యాణ మంటపంలో మాత్రమే పెళ్ళి జరపాలని పెళ్ళిముచ్చట్లలో మాట్లాడుకున్నాం కదా!” ఒక్క క్రషణం ఆగి...

“అంత ఆక్షిజన్ సప్పె, ఖర్చు భరించలేక ఇదిగో! ఈ ‘కరోనా’ వాళ్ళనాన్న ఈ ఎన్క్లేవ్ లో పెళ్ళి పెట్టడా? అందుకే ఎవరూ రాలేదా! ఆక్షిజన్ సరఫరా చేయలేని వాళ్ళు ఆడపిల్లలను ఎందుకు కనాలీ?” పెళ్ళి కొడుకు కోవిడ్ ఉచ్చం నీచం మరిచి చిందులు తొక్కాడు.

“ఏంటండీ ఆ మాటలూ! శుభలేభ అందరి వాట్పులకూ పంపినప్పుడే ఎవరి ఆక్షిజన్ సిలెండర్ వాళ్ళవీపుకు కట్టుకురావాలని మెనేజ్ పెబ్బేసాగా... అయినా లాంఘనాలు మాట్లాడేటప్పుడు, ఇవి మాట్లాడామా?” పెళ్ళి కూతురు తండ్రి వాక్షిజన్రావు పోట్లాటుకు దిగాడు.

“ఇవన్నీ మా రోజుల్లో మేం ఎరగం. ఎంచక్కా మూత్రాతికి మాస్క్సులు బిగించి, సానిటైజర్లు పూసుకుంటూ, సామాజిక దూరం పాటించుకుంటూ, వందమంది వరకూ పెళ్ళికి హజరయ్యే వాళ్ళం. ఇదేమిటో ఆ మాస్క్సులూ పోయాయ్మ... అన్నీ పోయి ఆక్షిజన్ సిలెండర్ల దగ్గరకొచ్చాం...”

పెళ్ళి కొడుకు తల్లి మాత్రిముడిచింది. “మీరు చేపేది ఎప్పటిమాట?... పాతికేళ్ళ క్రితం మాట. అయ్యా అయ్యా! అదేమిటీ ఆ వర్షాహితుడు గారు కళ్ళు తేలవేసి ఒరిగి పోతున్నారూ... పట్టండి ఎదన్నా హస్సిటల్కి!”

“హస్సిటల్కి వెళ్ళే వరకూనా!.. అ జాడిలో నవకాయ పిండివంటల, కాప్పాల్పు ఉన్నాయ్! ఒకటి తెచ్చి

పెళ్ళికొడుకు తండ్రి చిరాకు పడ్డాడు.

“ఈ పేర్లేమిటో! మా రోజుల్లో, ఎంచక్కా దేవళ్ళ పేర్లు పెట్టుకునేవాళ్ళం.” అంది బామ్మ.

“నీ పెళ్ళి నా మాస్క్సులే ఉంది... నా పెళ్ళికి వచ్చి టీకా వేయమన్నట్లుంది. వెధవ సంత! నేను పోతున్నా!” పెళ్ళి కొడుకు పెదిరించాడు.

“పెదిరింపులు నీకేనా! నాకూ అక్కర్లా ఈ పెళ్ళి!!” పెళ్ళికూతురు కరోనా మూత్రాతి ముష్టె వంకర్ల తిప్పింది.

“అయ్యా! హయ్యా!! మా రోజుల్లో పెళ్ళి అయ్యాక కాపురాలు చేస్తారో లేదో నమ్మకం ఉండేది కాదు. ఇప్పుడు పెళ్ళిశ్చే జరుగుతాయో లేదో నమ్మకం ఉండట్లేదు!”

వియ్యపురాళ్ళనబడే ఇద్దరూ కోర్సెలో అరిచారు.

“ఛీ! ఊపిరి ఆడట్లా! ఆక్షిజన్ సిలెండర్ కోసం పోతున్నా!” తలుపు తీసుకుని బయటికి పోయాడు పెళ్ళికొడుకు.

“ఛీవిడూ!... బయట ప్రైయాన్ ముష్టుయ్యా వేవ్ నడుస్తేంది... మాస్క్సున్నా పెట్టుకుపోరా! ప్రమాదం రా!! రేయ్ బాబూ! రేయ్ బాబూ!!” అని అరుస్తా మంచం మీద సుండి క్రింద పడ్డాడు సన్యాసిరావు.

“వరా! సన్యాసీ! ఏంట్రా పట్టపగలే కలవ రింతలు!” సన్యాసిరావు మేమమా కుదువు లకు కళ్ళుతెరిచి -

“నా కొడుకూ...నా కొడుకూ...” అరుస్తా దిగ్గున లేచాడు సన్యాసిరావు.

“రేయ్! సన్యాసీ! పెళ్ళి కాకుండానే కలవరింతలా? రాత్రికి పెళ్ళి! ముస్తాబు చేయటానికి, ముత్తయిదువలు వచ్చారు... డెట్టాల్తో స్నానం చేసి, మూత్రాతికి మాస్క్సు చిగించి తగలడు!” అన్నాడు మేమ మామ.

అంటే ఇదంతా కలా!... పాతికేళ్ళ తర్వాత నిజంగానే ఇలా ఉండబోతోందా? ఊపాకే... ఇంత భయంగా ఉంది. బాబోయ్! వాక్షిజన్ వేయించుకున్నాక వచ్చే ఒక్క నొప్పుల్ల మెలి దిరిగిపోయాడు పిచ్చి సన్యాసి.

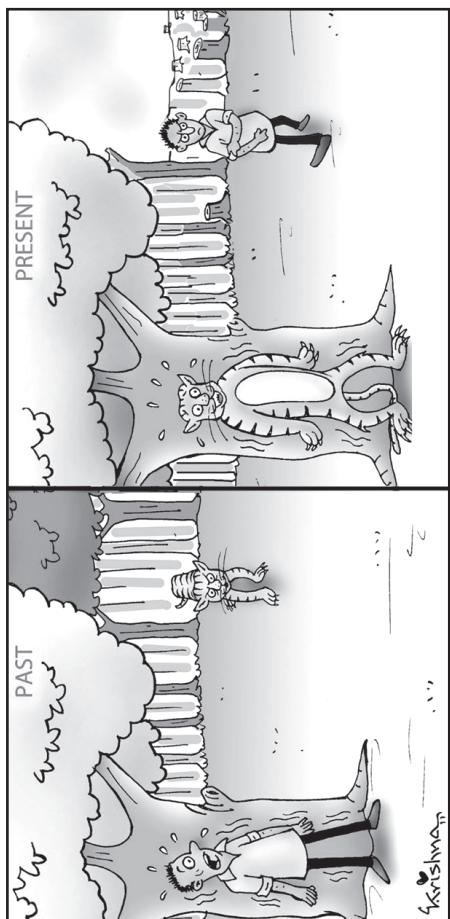
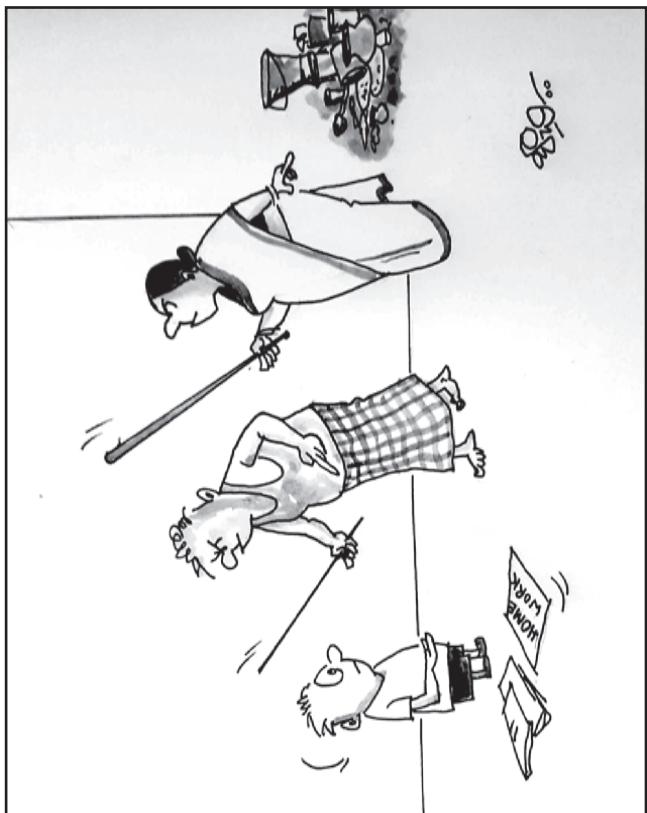
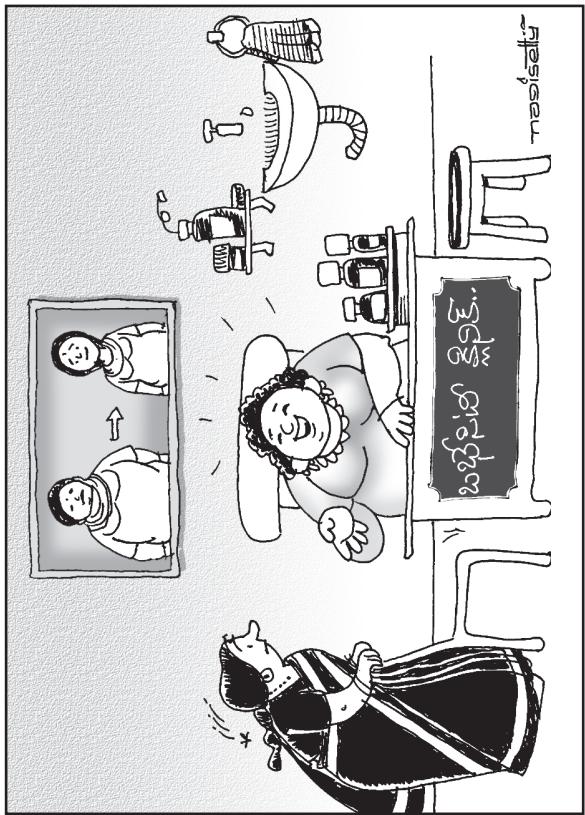

కొట్టులెడ్

కారూన్ పత్రియలో కష్టపరమైన ప్రక్రియ 'క్యాప్చులెన్ కార్బన్'.
మన కార్బన్సుల 'క్యాప్చులెన్ కార్బన్' ఇక్కుండి ప్రతినెలా మీ కోసం ప్రత్యేకం!

నిర్వహణ:

నాగిలెట్టి

కండ్కకుంట శర్త్చంద్ర

సీరియల్

ఇంగ్లె-చెండ్లు నవ్వుల విందు

గతంలో... అమెరికాలో స్థిరపడ్డా బ్రిహృచారి చందు. అందరికీలానే చందు పెళ్ళికోసం తండ్రి తన మరదలు సుబ్బలక్షీని పెళ్ళిచేసుకోమని నెత్తినోరు కొట్టుకుని మొత్తుకుంటుంటాడు. తనకి మరదలు మీద ఏ ఫీలింగ్ లేదని చందు తెగించి చెప్పేస్తాడు. మూడు నెలల్లో యోగ్యరాలైన అమ్మాయిని తెచ్చి మా ముందు పెట్టు... లేదంటే చవ్విపోతానని బెదిరిస్తా తండ్రి ఈమెయిల్ పంపిస్తాడు. అమ్మాయిని వెతికే పనిలో ఉంటాడు చందు. మెక్సికన్ కిడ్న్యూపర్ ఒలేకి, సుబ్బ ఒక ఫోటో ఇచ్చి, ఆ అమ్మాయిని కిడ్న్యూ చేయమని చెప్పాడు. ఆ అమ్మాయి తెలంగాణ అసోసియేషన్ వారు నిర్వహిస్తున్న సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్లో ట్రప్ అయటమ్ చేసే అమ్మాయిని చెప్పాడు. ఆ కార్యక్రమం అయిపోయాక సౌమ్యను కిడ్న్యూప్ చేసి, ఒక గదిలో బంధిస్తాడు ఓలే!.... సౌమ్య ఓలేని నానా విధాలుగా ఇబ్బంది పెడుతుంటుంది.

ప్రస్తుతం...

“చెప్పను!”

“చెప్పవా?!”... అన్నాడు పిడికిలి బిగిస్తా.

“అపరేషన్ చేసి నీ ఎడమ మోకాలికి వేసిన రాడ్ మీదొట్టు... చెప్పను!”
అంది.

బలే గజగజ వణకుతూ - “అయ్యా! ఇదెక్కడి ఖర్చు!” అన్నాడు ఏడుపు మొహంతో.

సౌమ్య మళ్ళీ విజిల్ వేయసాగింది.

“సరే... సరే... తెస్తాను. ఏ సైజ్ బట్టలు తేవాలి? ఎక్కడ తేవాలి?” అన్నాడు.

“ఫండీ గానీ ఆర్మానీ గానీ ఐతే బెటర్. డాల్చు అండ్ గబానా ఐనా అడ్జెషన్ అవుతాను!” అంది.

“ఏంటివి?... అమ్మాయిలు ప్యాంట్, టాప్, టీ-ప్రెట్, పుల్ట్-ప్రెట్, స్క్రే... ఇలాంటివి కదా వేసుకుంటారు. మీ ఇండియన్స్ ఐతే సారీ కట్టుకుంటారు.” అన్నాడు.

“అవి దుస్తులు కాదు. దుస్తుల బ్రాండ్స్!” అంది.

“ఏంటి బ్రాండ్స్? ఇంట్లోనే, ఈ బ్రాండ్స్ పిచ్చి భరించలేక చస్తుంటే.. మళ్ళీ నీ గోల ఒకటా?”

“తెస్తావా? తేవా?” అంది.

“సరే ఏడుస్తాలే... ఎక్కడ దొరుకుతాయి?”
అన్నాడు.

ఆమే, ఓ నాలుగైదు పొపింగ్ మాల్ట్ పేరు చెప్పింది. ఆ తర్వాత తన సైంట్ కు సరిపోయే నెంబర్స్ చెప్పింది.

బలే బయటికి వెళ్ళి అరగంటలో మాడి పోయిన మొహంతో వచ్చాడు.

“తేలేదేంటి?” అంది.

“రేట్లు మినిమం ఐదొందల డాలర్స్ నుండి ప్రారంభం జెతున్నాయి. నీకు టాప్-ప్యాంట్ తేవాలంటే, ఖర్చు వెయ్యి డాలర్స్కు షైగా అవుతోంది. అంత డబ్బు నా దగ్గరలేదు.”
అన్నాడు.

“నీ బ్యాంక్ నుండి డ్రా చెయ్య.” అంది.

“ఉన్న తక్కువ దబ్బు ఖర్చు చేస్తే, నెలా ఖరుకు బిల్స్ ఎలా కట్టాలి? ఈ సరికి వాల్-మార్కెల్ తెస్తాను. అడ్స్ట్ట్ అవ్వ!” అన్నాడు.

“కుదరదు!” అంది.

“నిన్ను ఎవడు చేసుకుంటాడో కానీ, మూడు రోజులో ఇంటి గోడ దూకి పారిపోతాడు!” అన్నాడు ఓలే సీరియస్‌గా.

ఆమె ఏమీ అనలేదు. మూడు నిమిషాల నిశ్శబ్దం తర్వాత... ఓలే అడిగాడు-

“ఇంతకూ నా భార్యకు, అంటోనియోకు గొడవ ఎందుకు అయ్యంది? మళ్ళీ... వాళ్ళు

ఎందుకు కలిసారు?”

సౌమ్య సమాధానం చెప్పలేదు.

ఓలే జుట్టు ఫీక్కాని... “కాస్త నా మీద దయ చూపించ!” అన్నాడు.

“సరే. కష్టపడకు. మా ఇంటికి వెళ్ళి, నా బెడ్రూం వార్డ్ రోబ్బర్లో ఉన్న.. నా బట్టలు తీసుకొని రా! స్నానం చేసి, ఆ బట్టలు వేసు కొని, కాస్త పూజ చేసుకొని అప్పుడు చెప్పాను!” అంది.

“మీ ఇంటి దగ్గర పోలీసులు ఉంటే?”

“ఉండనీ...”

“నన్ను అరెస్ట్ చేస్తే?!”

“చెయ్యనీ...”

ఓలే అటు ఇటు కాలుగాలిన పిల్లిలా కాసేపు

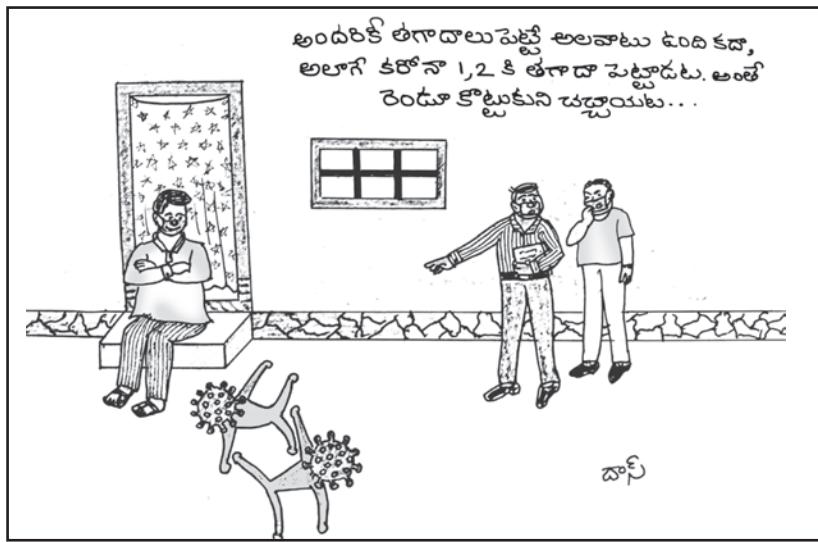
తిరిగి - “సరే! ఓసారి వెళ్ళి చూస్తా... ఎవరూ లేకపోతే తెస్తాను!” అన్నాడు.

“ఇంటి తాళం బద్దలు కొట్టకు! ఇంటి ఆవ రణలో చాల మొక్కలున్నాయి. పచ్చ గులాబీ మొక్కలున్న కుండీలో తాళం చెవి ఉంటుంది!” అంది.

“అదేంటి?” అన్నాడు.

“ఇంట్లో ఉండేది నేనూ, నాను. ఇద్దరి దగ్గర చెరో తాళం చెవి ఉంటుంది. ఒక తాళం చెవి, నా కారు తాళం చెవి కీచెయిన్ కు ఉంటుంది. నువ్వు నన్ను కిడ్న్యుప్ చేసినప్పుడు, అది నా కారులో ఉండిపోయింది. ఇక మా నాన్నగారు ఇంట్లో లేరు. నిన్న ఉదయం డల్లాస్ వెళ్ళారు. సోమవారం వస్తారు. ఇద్దరిలో ఎవరైనా కీ మర్చిపోయి వస్తే, ఇబ్బంది పడకూడదని, ఆ పూలకుండీలో మూడో కీ దాచి ఉంచుతాం!” అంది.

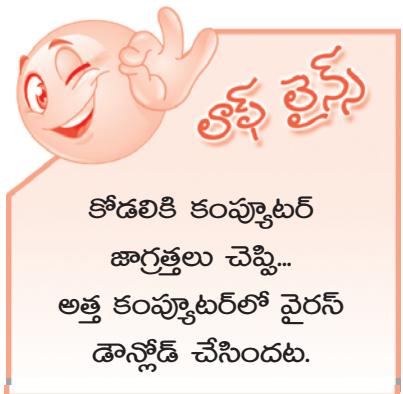
“సారే! వెళ్లి చూస్తానుబో” అనేసి, ఆమె ఇంటి అద్రన్ తెలుసుకొని... ఆమె ఇంటికి బయల్దేరాడు.

ఆమె ఇల్లు ఓ ఇండిపెండెంట్ హోస్టెల్. దూరాన కారు పార్క్ చేసి, వాకింగ్ చేసిన ట్లుగా ఆ కాలనీలో నదుస్తూ చూస్తాడు.
ఎక్కడా పోలీసు వాహనాలు కనిపించలేదు.
అటూ ఇటూ చూస్తూ, రక్కపు ఆ ఇంటి కాంపోండ్ వాల్ దూకి, పసుపు గులాబీ మొక్కలున్న పూలకుండి నుండి తాళం చెవి తీసుకొని, శరవేగంగా తాళం తీసి లోపలికి ప్రవేశించాడు. చాలా పెద్ద ఇల్లు. ఐదు బెడ్ రూములు, ఇంటినిండా ఫర్టీచర్. సామాన్లు.

“ఉండేది ఇద్దరు... ఇంత పెద్ద ఇల్లు ఎందుకో?” అని మనసులో అనుకుంటూ, సామ్య బెడ్ రూం ఎక్కడుండో వెతికాడు.

ఆమె వార్డ్ రోబ్ తెరపబోతుంటే, బయట

నేను వెతికిన కనిపిస్తే మాత్రం... నా తుపాకీ మాట్లాడుతుంది.” అన్నాడు.

ఓలేకు ఏం చేయాలో అర్థం కాలేదు.

సౌమ్య తండ్రి ఒక్కొగది చూస్తూ... సౌమ్య బెడ్ రూం లోకి వచ్చాడు.

బాత్ రూం తలుపు మీద కొడుతూ...

“బయటికి వస్తూరా! లేక ఘూట్ చెయ్యానా? చాలా పవర్పుల్ రివాల్వర్ ఇది! బాత్ రూం తలుపు చెక్క దీనికి అట్ట రాదు!” అన్నాడు.

ఓలే తలుపు తెరిచి, రెండు చేతులు పైకి ఎత్తి నిలబడ్డాడు.

“ఏంటి సంగతి?” అన్నాడు సౌమ్య తండ్రి నింపాదిగా.

“సార్! అదీ... అదీ... అర్షెంట్గా బాత్ రూం కు వెళ్లాల్సి వస్తే మీ ఇంట్లో దూరాను సర్!” అన్నాడు ఓలే భయంగా.

“మరి... కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్నావా?”

“ఇంకా లేద్దార్! ఈలోపు మీరోచ్చారు!”

“సరే ఐతే... పనికానిచ్చి రా!” అన్నాడు సౌమ్య తండ్రి.

“రివాల్వర్ చూడగానే ఆగిపోయింది సార్. రావడం లేదు!” అన్నాడు.

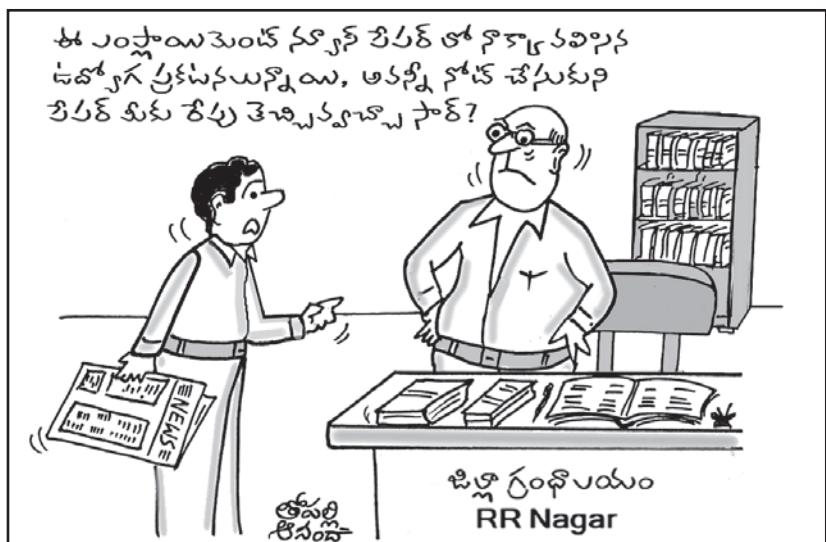
“సరే... ఏంటి కథ?” అన్నాడు.

ఓలే గజగజ వఱకుతూ చూడసాగాడు.

“నా త్రైం వేస్తే చెయ్యకు. విషయం చెప్పు.”

“సార్... ఏదో బుధి గడ్డి తిని మీ అమ్మాయి ని కిద్చాప్ చేసాను సార్!” అన్నాడు విడుస్తూ.

“.....”

“అదీ... కిడ్నైవ్ చేయాల్సింది మీ అమ్మాయిని కాద్యార్! పొరపాటున మీ అమ్మాయిని ఎత్తుకొచ్చాను. ఫోటో మారిపోయింది సార్!”
“.....”

“సార్! ఫోలీసులకు ఫోన్ చేయుద్దు సర్. మీ అమ్మాయి ఎక్కడుండో చెప్పేస్తాను సర్!”
అన్నాడు ఏడుపు గొంతుతో.

“అనంత... నువ్వు ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చార్?” అడిగాడు సౌమ్య తండ్రి.

“సార్! మీ అమ్మాయి స్నానం చేసి, విడిచిన బట్టలు వేసుకోవడానికి సిద్ధంగా లేద్దర్!...
అందుకే, బట్టలు తెచ్చుంటే... వచ్చాను సార్!
అంతే సార్!!”

“షాప్టో కొనుక్కుని వెళ్ళాచ్చుగా?”

“అంత డబ్బు నా దగ్గర లేద్దార్! ఏదో...
కిరాయికి కిడ్నైపులు చేసుకునేవాడిని!...”
అన్నాడు ఏడుస్తూ.

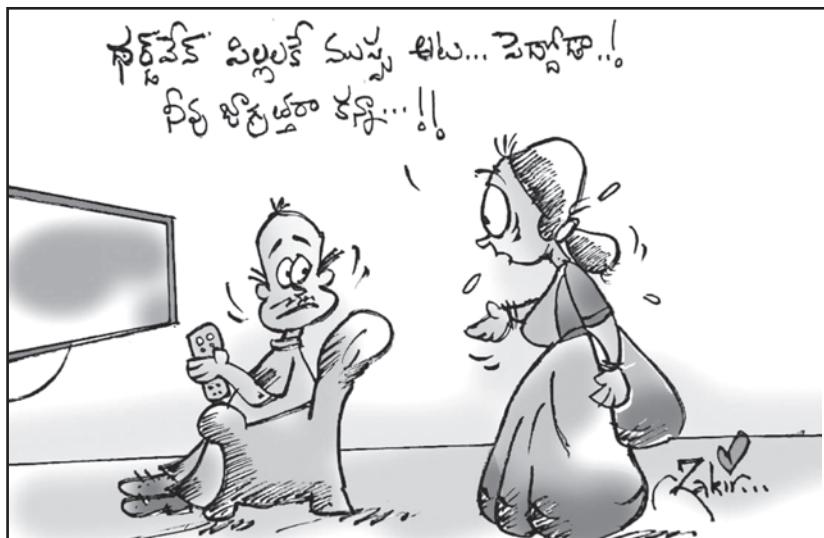
“సరే సరే ఏడవకు! మా అమ్మాయి బట్టలు
తీసుకో!” అన్నాడు సౌమ్య తండ్రి.

“సార్...” అని ఆశ్చర్యంగా చూసాడు ఓలే.

“తీసుకోవయ్యా! మా అమ్మాయి బట్టలు
తీసుకో! అన్నట్టు బ్యాగ్ లాంటిది ఏమైనా తెచ్చు
కున్నావా?”

“లేద్దార్!...”

“సరే... నేను ఇస్తోలే. పసుపు రంగు టాప్,
బ్లాక్ జీస్ట్ తీసుకో. ఆ దుస్తులు మా అమ్మా
యికి చాలా ఇష్టం... మా అమ్మాయి వాడే
పెరుగ్యామ్, మేకవ్ కిట్ కూడా తీసుకెళ్ళు...”

రాష్ట్ర స్థాయి జోకులు / స్క్రైట్ పోటీ

సుప్రసిద్ధ కథకులు ET రామారావు గాలి స్క్రైరక కమిటీ మరియు
దాసరి క్రియేషన్స్ యూట్యూబ్ ఛానెల్ సంయుక్తంగా నిర్వహిస్తున్న
జజోకులు/ స్క్రైట్జ పోటీకు జోకులు స్క్రైట్లు వీడియో రూపంలో
ఆహోనిస్తున్నారు.

వీడియో నిడివి : 3 నుండి 5 నిమిషాలు ఉండాలి.
వీడియోలు ఫోను అడ్డంగా ఉంచి రికార్డు చేయాలి.
మొత్తం పది నగదు బహుమతులు ఉంటాయి.

వీడియోలను పంపవలనిన వాటావ్ నంబర్ 9440407381

వీడియోలు పంపుటకు చివరి తేడి జూలై 20

ఓ రెండు మేగజైన్స్ ఇస్తాను. తీసుకెళ్ళు...
చదువుకుంటుంది. అడ్డుమైన చెత్త పుడ్ పెట్టకు.
వెళ్ళేటప్పుడు, ఇందియన్ రెస్టారెంట్ బిర్యానీ
తీసుకెళ్ళు. డబ్బులు నేనిస్తాలే!” అన్నాడు
సౌమ్య తండ్రి.

ఓలే షాప్ తిన్న వాడిలా చూస్తూ... అలాగే
అగిపోయాడు.

“ఓళి... త్వరగా కానిప్పు!” అన్నాడు.
ఓలే, సౌమ్య వస్తువులు, బట్టలు ఓ బ్యాగ్ లో
సర్దుకొని, ఆయన ఇచ్చిన రెండు వందల
డాలర్లు తీసుకొని... “సార్! నేను బయటికి
వెళుతుంటే... వెనక నుండి కాల్చి చంపారు
కదా?” అన్నాడు సందేహంగా.

“నీ బొంద! నేనేమైనా ఫోలీసునా? కాలిస్తే

ఈ పాటికి కాల్చేవాడిని కదా?”

ఓలే తన జేబులో ఉన్న ఇంటి కీ ని ఆయ
నకు ఇస్తూ - “లోపలికి రాగానే ఇంట్లో ఎవరో
ఉన్నారని ఎలా కనిపెట్టారు సార్?” అన్నాడు.

“కొన్ని సీక్రెట్ కోడ్స్ ఉంటాయి. అవస్తీ
నీకు చెప్పాల్సిన అవసరం నాకు లేదు!”

“సార్!... మీ అమ్మాయి అంటే మీకు
కోపమా?”

“లేదు!”

“మరి... మేము ఆమెకు ఏమైనా చేస్తామనే
భయం మీకు లేదా?”

“లేదు!”

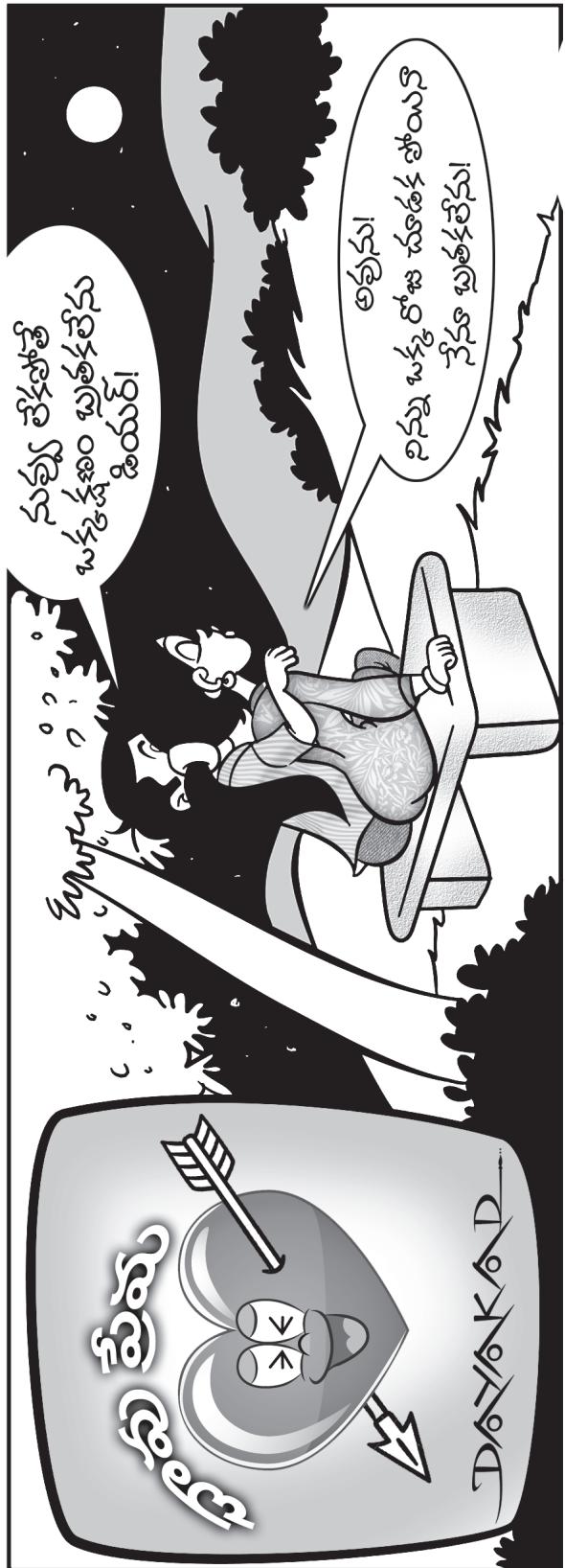
“అమెను ఎప్పుడు వదులుతాం... లాంటి
ప్రశ్నలు కూడా మీరు వెయ్యడం లేదేంటి
సార్?”

“మీకు ఇష్టమున్నప్పుడు వదిలెయ్యం
దయ్య!” అన్నాడు.

“సార్! మీ అమ్మాయి ప్రవర్తన.. మీ ప్రవర్తన
చూస్తుంటే పిచ్చేక్కుతోంది సార్!” అన్నాడు.

(సేపు)

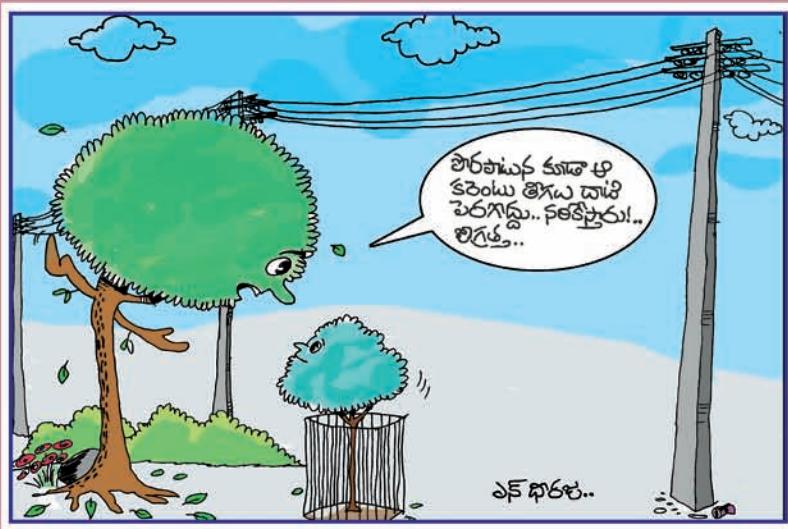

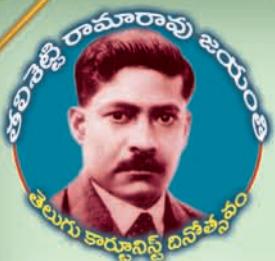

Save Water With Jaquar Taps

Best Cartoon of the Month

Sambamurty Enterprises
12-10-04, Convent Street,
Vijayawada-520 001.
fone: 0866-2563824, 9676444548

ఓష్టినము

సత్కృతాభారతి, హిన్దూసందం
సంయుక్తంగా నిర్వహిస్తున్న

2021 తెలుగు కార్యానిస్టుల దినోత్సవ సభ

ఆదివారం, జూలై-11, 2021, సాయంకాలం 6గంటలకు

రవీంద్రభారతి కాన్ఫరెన్స్ హల్, హైదరాబాద్

మీతో పాటు ఉమఖ్య అతిథులు

డా. కె.వి.రమణ శ్రీ మాహేంద్ర రావు శ్రీ వెంకటేశ్వర శ్రీ జయశంకర శ్రీ జయశంకర శ్రీ జయశంకర శ్రీ విస్వేశ్వరార్చు శ్రీ బి.వెంకట్రావు శ్రీ బి.వెంకట్రావు

ప్రార్థించి నర్వాంచన కార్యాన్ పాటల బహుమతి ప్రదానోత్సవం

తలిశ్శీరామార్వ స్వారక
కార్యాన్ పాటి విజేతలు:

మొదటి బహుమతి - నాగ్రాజ్
రెండవ బహుమతి - వర్ధు
మూడవ బహుమతి - జెన్నె

విశేష బహుమతులు పొందిన కార్యానిస్టులు

కృష్ణ ♦ రామేశ్వరు ♦ అర్పాన్ ♦ విలోద ♦ వశ్వేష్వరు వెంకటేష్వర ♦ ప్రేమ
♦ పూతేటి ♦ సేశవర్ శ్రీసిద్ధ ♦ టి.ఆర్.బాబు ♦ బాబు ♦ రంగాచాల
♦ గుత్తుల శ్రీశివాసరావు ♦ శ్రీ చక్రవర్తు ♦ అరుణ ♦ భగవాన్
♦ సితారామ్ ♦ పైడి శ్రీశివాన్ ♦ సురేంద్ర

శేఖర్ అవార్స్-2021
ప్రభాకర్

బాపురమణ పురస్కారం-2021
లేవాళ్లి

రాగతిపండిత పురస్కారం-2021
శ్రీమతి రమాదేవి

ఇంకా...

- ◆ ముక్కపూడి కథల పాటి విజేతలకు....
- ◆ సిని కార్యక్రమాల కార్యాన్ పాటి విజేతలకు....
- ◆ అన్నపు సన్మానిస్టుల స్వారక కార్యాన్ పాటి విజేతలకు....
బహుమతి ప్రదానం

డా. స్తునిరాయిలు
సత్కృతాభారతి

జ్ఞం
సమస్యలక్ర

రాముప్పి
వేణుపురం

నవ్వడం ఇష్టపడే అందరూ రావచ్చండియ్!

మాన్సుతో రావటం మాత్రం మర్చివెటికండి!